

วิเคราะห์ความตกลงเพื่อส่งเสริมให้เรือประมงปฏิบัติตามมาตรการอนุรักษ์
และจัดการทรัพยากรในทะเลหลวง

ก่อนที่จะทำการวิเคราะห์ความตกลงเพื่อส่งเสริมให้เรือประมงปฏิบัติตามมาตรการอนุรักษ์และจัดการทรัพยากรในทะเลหลวง จำเป็นที่จะต้องทราบถึงหลักการทั่วไปตามที่ปรากฏในความตกลงเพื่อส่งเสริมให้เรือประมงปฏิบัติตามมาตรการอนุรักษ์และจัดการทรัพยากรในทะเลหลวงว่ามีหลักการทั่วไปอย่างไรในเบื้องต้นเสียก่อน โดยจะขอทำการศึกษาเกี่ยวกับคำนิยาม โครงสร้างของความตกลงฯ และการบังคับใช้ความตกลงฉบับนี้ในกรณีของคำนิยามความตกลงฉบับนี้กำหนดคำนิยามเอาไว้กว้าง ๆ 6 คำด้วยกันดังต่อไปนี้คือ เรือประมง มาตรการอนุรักษ์และจัดการระหว่างประเทศ ความยาวของเรือ บันทึกรของเรือประมง องค์การการรวมตัวทางเศรษฐกิจส่วนภูมิภาค และเรือที่ชักธง (เรือที่ชักธงชาติของรัฐใดรัฐหนึ่ง) เมื่อได้ทราบถึงความหมายของคำนิยามทั่วไปที่ปรากฏในความตกลงฯ ฉบับนี้แล้ว จะขอทำการศึกษาต่อไปเกี่ยวกับโครงสร้างของความตกลงฯ และการบังคับใช้ความตกลงฯ ฉบับนี้ว่า มุ่งประสงค์ที่บังคับใช้แก่ใคร และความตกลงฉบับนี้ได้กำหนดบทบาทและหน้าที่ให้แก่ใครบ้าง ตลอดจนกลไกต่าง ๆ ภายใต้ความตกลงฯ ฉบับนี้ว่ามีอย่างไร ในการควบคุมเรือประมงที่ทำการประมงในทะเลหลวงให้ปฏิบัติตามมาตรการในการอนุรักษ์และจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำที่อาศัยอยู่ในทะเลหลวง

3.1 หลักการทั่วไปตามความตกลงฯ

ก. คำนิยาม (definition)

คำนิยามที่ปรากฏอยู่ในความตกลงฯ ฉบับนี้ มีดังต่อไปนี้

1. เรือประมง (Fishing Vessel)

เรือประมงภายใต้ความตกลงฯ ฉบับนี้ หมายถึง เรือใด ๆ ที่ใช้หรือประสงค์จะใช้ในการแสวงหาประโยชน์ในทางพาณิชย์จากทรัพยากรที่มีชีวิตในทะเล รวมทั้งเรือแม่ (motherships) และเรืออื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องโดยตรงในการปฏิบัติการประมงเช่นว่านั้น¹

¹Article 1(a) ภายใต้ความตกลงฯ ฉบับนี้ได้บัญญัติเอาไว้ว่า “fishing vessel” means any vessel used or intended for use for the purposes of the commercial exploitation of living marine resources, including mother ships and any other vessels directly engaged in such fishing operation;

ข้อสังเกต

1. จากการศึกษา FAO Fisheries Technical Paper² เกี่ยวกับคำนิยามและการจำแนกประเภทของเรือประมง (Definition and Classification of Fishery vessel Types) ได้ทำการแยกประเภทของเรือที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมประมงเอาไว้ 3 ประเภทด้วยกันดังต่อไปนี้

ก) คำว่า “Fishery Vessel” หรือ “Fishery Fleet” หมายถึงยานพาหนะทางน้ำที่ใช้ปฏิบัติงานทั้งน้ำจืด (Freshwater) น้ำกร่อย (Brackish water) และในทะเล ซึ่งใช้จับขนส่ง การกลับเข้าฝั่ง การถนอมรักษา และ/หรือ การแปรรูปปลา กุ้ง หอย หรือสัตว์น้ำอื่น ๆ ยกเว้นปลาваฬ รวมทั้งซาก (residues) และพันธุ์พืชน้ำ รวมถึงยานพาหนะที่ปฏิบัติหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้องกับประมง เช่น การสนับสนุน การปกป้องคุ้มครอง การช่วยเหลือสงเคราะห์ การสำรวจวิจัย หรือการฝึกอบรม เป็นต้น

ข) คำว่า “Fishery Fleet” หมายถึง เรือประมงที่ปฏิบัติการจับปลา

ค) คำว่า “Non- Fishery Vessels” หมายถึง เรืออื่น ๆ นอกเหนือจากยานพาหนะทางน้ำในข้อ ก. และเรือประมงที่ปฏิบัติการจับปลา เช่น เรือแม่ (Mother ships) ซึ่ง FAO ได้แบ่งเอาไว้เป็น 4 ประเภท ได้แก่ เรือแม่ทำปลาเค็ม (Salted-Fish), เรือแม่ประเภทโรงงาน (Factory Ships) เรือแม่พร้อมเรือประมงเล็กบนเรือ (Mother ships with Catching vessels Aboard) และเรือแม่พร้อมเรืออวนล้อมครบ 2 ลำ (Mother ships with 2 – boat purse seining) นอกจากเรือแม่แล้ว เรือในข้อ ค) นี้ยังรวมถึงเรือบรรทุกปลา (Fish Carriers) เรือพยาบาล (Hospital Ships) เรือคุ้มครองประมง (Fishery Protection Vessels) เรือสำรวจวิจัยประมง (Fishery Research Vessels) และเรือฝึกอบรมการประมง (Fishery Training Vessels)³

ดังนั้น จากการศึกษาคำนิยามและการจำแนกประเภทเรือประมงของ FAO จะเห็นว่า เรือประมงภายใต้ความตกลงฯ ฉบับนี้ จึงหมายความรวมถึง Fishery Vessel หรือ Fishery Fleet และ Non-Fishing Vessels ด้วย หากปรากฏว่าเกี่ยวข้องโดยตรงในการปฏิบัติการประมง กล่าวคือ หากเป็นเรือที่ใช้การแสวงหาประโยชน์ในทางพาณิชย์จากทรัพยากรที่มีชีวิตในทะเลก็จะตกอยู่ภายใต้ความหมายของคำว่าเรือประมง ตามความตกลงฯ ฉบับนี้ด้วยเช่นกัน

²FAO. Definition and Classification of Fishery Vessel Types, FAO Fisheries Technical Paper No.267, compiled by Fishery Information Data and Statistics Service and Fishing Technical Service, FAO Fisheries Department. p. 1.

³Ibid., pp. 30-34.

คำถามที่น่าพิจารณาคือ การจำแนกเรือประมงนั้นในเกณฑ์อะไรในการจำแนกหรือแบ่งประเภทของเรือประมง การจำแนกประเภทของเรือประมงนั้นใช้เกณฑ์ในการจำแนกเรือประมงหลายประการด้วยกัน เช่น การแบ่งประเภทของเรือตามรูปร่าง (Size) หรือคุณลักษณะต่างๆ ของเรือประมงดังนี้⁴

1. การจำแนกประเภทของเรือโดยพิจารณาจากการจัดฝั่งดาดฟ้า (Deck layout) และการจัดฝั่งเรียบเรียงทั่วไป เช่น การจำแนกออกเป็นเรือประมงที่มีดาดฟ้า (Decked Fishing Vessels) และเรือประมงที่ไม่มีดาดฟ้าเรือ (Undecked Fishing Vessels) เป็นต้น

2. จำแนกประเภทของเรือ โดยพิจารณาจากรูปลักษณะของเรือประมงหรือรูปร่างของเรือประมงเป็นหลัก เช่น สะพานเดินเรือ (Bridge) หรือห้องถือท้าย (Wheelhouse) และห้องเครื่องที่ตั้งอยู่ตอนท้ายเรือ (Aft) กลางลำ (Amidships) หรือตอนหัวเรือ (Forward) เป็นต้น

3. การจำแนกประเภทของเรือ โดยพิจารณาจากเครื่องมือประมงที่ติดตั้งในเรือ เช่น เรือขนาดเล็กมักติดตั้งเครื่องมือประมงและถอดยกออกด้วยแรงงานทั้งสิ้น ส่วนเรือประมงขนาดกลางและขนาดใหญ่จะติดตั้งเครื่องมือ เช่น ปั้นจั่นยก (Derrick) เครื่องม้วนอวน (Net drum) เครื่องกว้านอวนและสายเบ็ด รอกผ่อนแรง (Power Blocks) และเครื่องมือพิเศษอื่น ๆ

4. การจำแนกประเภทของเรือ โดยพิจารณาจากกรรมวิธีการถนอมรักษา และการแปรรูป เมื่อนำปลาขึ้นฝั่งทั้งสภาพที่สด แช่เย็น หรือแช่แข็ง ถ้าจัดให้มีการแปรรูปสัตว์น้ำบนเรือ หรือเป็นผลิตภัณฑ์จากปลา เช่น การแช่เนื้อปลา ปลารมควัน ปลากระป๋อง น้ำมันปลา ปลาป่น เป็นต้น การแช่แข็งและการแปรรูปจำเป็นต้องติดตั้งอุปกรณ์พิเศษบนเรือ อาทิเช่น ห้องทำความเย็น เครื่องแล่เนื้อปลา โรงงานปลาป่น

การจำแนกประเภทของเรือประมงทั้ง 4 ประการนี้ เป็นการจำแนกประเภทของเรือประมงคร่าว ๆ ส่วนการแบ่งแยกประเภทของเรือประมงอย่างละเอียดนั้นนิยมแบ่งตามรูปแบบว่าเป็นเรือประเภทขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก นอกจากนี้ยังสามารถจำแนกประเภทของเรือประมงโดยแบ่งตามลักษณะพื้นที่ปฏิบัติงานของเรือประมง เช่น เรือประมงขนาดใหญ่จะปฏิบัติการประมงในทะเลหลวง เรือขนาดกลางปฏิบัติงานในเขตเศรษฐกิจจำเพาะ และเรือขนาดเล็ก ซึ่งมีจำนวนมากที่สุด จะออกปฏิบัติการประมงในบริเวณชายฝั่งและไหล่ทวีปน้ำทะเลและบริเวณน้ำกร่อย⁵ (ดูภาคผนวก ก.) การจำแนกประเภทของเรือประมงที่

⁴Ibid., pp. 1-2.

⁵Ibid., p. 2.

กล่าวมาข้างต้นนั้นเป็นการจำแนกประเภทของเรือประมงอย่างละเอียดเพื่อประโยชน์ในการจัดทำสถิติ

การจำแนกประเภทของเรือประมงเพื่อจัดทำและรวบรวมข้อมูลเพื่อเป็นสถิตินั้นสามารถจำแนกประเภทของเรือประมงโดยอาศัยหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

1. การจำแนกประเภทของเรือประมง โดยพิจารณาจากขนาดของเรือเป็นช่วงวัดจากน้ำหนักเรือหรือการจำแนกเรือเป็นขนาดตันกรอส กรณีนี้จะกระทำการจำแนกเรือโดยใช้มาตรฐานของ The International Standard Statistical Classification of Fishing Vessels (ISSCFV) by GRT Categories”⁶ การจำแนกเรือโดยอาศัยมาตรฐานระหว่างประเทศ ซึ่งการใช้หลักเกณฑ์ GRT นั้น ทำได้โดยการวัดปริมาตรภายในทั้งหมดของเรือ โดยวัดเป็น “ตัน” 1 ตัน (gross resister ton = 100 ลูกบาศก์ฟุต) (Cubic Feet หรือ 2.83 ลูกบาศก์เมตร (cubic meters) การจำแนกเรือเป็นขนาดตันกรอสเป็นผลมาจากมติของคณะทำงานที่ทำหน้าที่ในการประสานงานเกี่ยวกับสถิติการประมงแห่งแอตแลนติก หรือ (CWP) ในวาระการประชุมครั้งที่ 9 (Coordinating Working Party on Atlantic Fishery Statistics) เมืองดาร์ทเมาท ประเทศแคนาดา ในวันที่ 17-23 สิงหาคม ค.ศ.1977

2. การจำแนกประเภทของเรือประมง โดยพิจารณาจากประเภทของเรือประมงตามเครื่องมือทำประมงที่เรื่อนั้นใช้ กรณีนี้จะกระทำการจำแนกเรือโดยใช้มาตรฐานของ The International Standard Statistical Classification of Fishing Vessels (ISSCFV) by Vessel Types⁷ (ดูภาคผนวก ข.) การจำแนกเรือเป็นประเภทของเรือเป็นผลมาจากมติของคณะทำงานที่ทำหน้าที่ในการประสานงานเกี่ยวกับสถิติการประมงแห่งแอตแลนติก (CWP) ในวาระการประชุมครั้งที่ 12(Coordinating Working Party on Atlantic Fishery Statistics) เมืองโคเปนเฮเกน ประเทศแคนาดา ในวันที่ 25 กรกฎาคม - 1 สิงหาคม ค.ศ.1984

3. การจำแนกประเภทของเรือประมง โดยพิจารณาจากระดับชั้นของกำลังเครื่องยนต์ กรณีนี้จะกระทำการจำแนกเรือโดยใช้มาตรฐานของ The International Standard Statistical classification of Fishing Vessels (ISSCFV) by Power Classes การจำแนกเรือเป็นประเภทของเรือเป็นผลมาจากมติของคณะทำงานที่ทำหน้าที่ในการประสานงานเกี่ยวกับสถิติการประมงแห่งแอตแลนติก (CWP) ในวาระการประชุมครั้งที่ 11 ปี ค.ศ.1982

⁶Appendix 1, In FAO Fish Circ./FAO Circ. Pêches/FAO Circ Pesca No. 731; 177.

⁷Appendix 2, 3, In FAO Fish. Circ./FAO Circ. Pêches/FAO Circ Pesca No. 731. : 178-179.

4. การจำแนกประเภทของเรือประมง โดยพิจารณาจากประเภทของเรือประมง ตามเครื่องมือทำประมงที่เรื่อนั้นใช้ กรณีนี้จะกระทำการจำแนกเรือโดยใช้มาตรฐานของ The International Standard Statistical Classification of Fishing Vessels (ISSCFV) by Length Classes การจำแนกเรือโดยอาศัยขนาดความยาวของเรือเป็นผลมาจากมติของคณะทำงานที่ทำหน้าที่ในการประสานงานเกี่ยวกับสถิติการประมงแห่งแอตแลนติก (CWP) ในวาระการประชุมครั้งที่ 11 ปี ค.ศ.1982

2. มาตรการอนุรักษ์และจัดการระหว่างประเทศ

มาตรการอนุรักษ์และจัดการระหว่างประเทศ ตามความตกลงฯ ฉบับนี้ หมายถึง มาตรการที่กำหนดขึ้นเพื่ออนุรักษ์หรือจัดการทรัพยากรที่มีชีวิตชนิดพันธุ์หนึ่ง หรือหลายชนิดพันธุ์ ซึ่งเป็นที่ยอมรับและนำไปใช้ภายใต้กฎเกณฑ์ในทางกฎหมายระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง ตามที่ปรากฏในอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ.1982 มาตรการเช่นว่านั้น อาจถูกยอมรับนำไปปฏิบัติตามโดยองค์การประมงระดับโลก, ภูมิภาค หรืออนุภูมิภาค ภายใต้สิทธิและพันธกรณีของสมาชิกขององค์การเช่นว่านั้น หรือโดยสนธิสัญญาหรือความตกลงระหว่างประเทศอื่น ๆ⁸

ความตกลงฯ ฉบับนี้มีได้ให้คำนิยามเกี่ยวกับคำว่ามาตรการอนุรักษ์และจัดการระหว่างประเทศอย่างชัดเจน เพียงแต่กำหนดว่ามาตรการอนุรักษ์และจัดการระหว่างประเทศให้หมายถึง “มาตรการที่กำหนดขึ้นเพื่ออนุรักษ์หรือจัดการทรัพยากรที่มีชีวิตชนิดพันธุ์หนึ่ง หรือหลายชนิดพันธุ์ ซึ่งเป็นที่ยอมรับและนำไปใช้ภายใต้กฎเกณฑ์ในทางกฎหมายระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องตามที่ปรากฏในอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. 1982” ดังนั้น จึงสมควรที่จะทำการศึกษเกี่ยวกับคำนิยาม หรือความหมายของคำว่า มาตรการอนุรักษ์และจัดการระหว่างประเทศ การพิจารณาถึงความหมายของคำว่า มาตรการอนุรักษ์และจัดการระหว่างประเทศนั้นควรแยกพิจารณาโดยแบ่งออกเป็น 2 คำด้วยกันคือ คำว่า “การอนุรักษ์” และ “การจัดการ” ว่ามีความหมายอย่างไร

⁸ Article 1(b) ภายใต้ความตกลงฯ ฉบับนี้ได้บัญญัติเอาไว้ว่า

“international conservation and management measures” means measures to conserve or manage one or more species of living marine resources that are adopted and applied in accordance with the relevant rules of international law as reflected in the 1982 United Nations Convention on the Law of the Sea. Such measures may be adopted either by global, regional or subregional fisheries organizations, subject to the rights and obligations of their members, or by treaties or other international agreements.

1. การอนุรักษ์ (Conservation)

คำว่า การอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์น้ำในทะเลหลวงนั้น ได้มีปรากฏอยู่ในมาตรา 2 แห่งอนุสัญญากรุงเจนีวา เกี่ยวกับการอนุรักษ์และจัดการทรัพยากรที่มีชีวิตในทะเลหลวง ค.ศ. 1958 โดยได้อธิบายว่า การอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์น้ำในทะเลหลวง หมายถึงมาตรการโดยรวมที่จะก่อให้เกิดการให้ผลผลิตอย่างต่อเนื่องสูงสุดจากทรัพยากร เพื่อเป็นหลักประกันในการมีแหล่งอาหาร และผลผลิตต่าง ๆ จากท้องทะเล⁹ แต่เมื่อพิจารณาคำนิยามของคำว่า การอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์น้ำในอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. 1982 กลับไม่ปรากฏคำจำกัดความหรือความหมายของคำว่า การอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์น้ำเอาไว้ เพียงได้กำหนดหลักการ หรือวิธีการในการอนุรักษ์เอาไว้ 3 หลักการ หรือวิธีการด้วยกันคือ

1. รัฐจะต้องกำหนดปริมาณสัตว์น้ำในทะเลหลวงที่พึงอนุญาตให้จับได้และกำหนดมาตรการอนุรักษ์อื่น ๆ
2. รัฐจะต้องแลกเปลี่ยนข้อสนเทศทางวิทยาศาสตร์ สถิติเกี่ยวกับการจับและการเข้าทำการประมง
3. มาตรการในการอนุรักษ์จะต้องไม่เป็นการเลือกปฏิบัติในรูปแบบการจัดการประมงของรัฐใด ๆ

หลักการหรือวิธีการทั้ง 3 นั้น ปรากฏอยู่ในมาตรา 119 แห่งอนุสัญญาประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. 1982 เกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรที่มีชีวิตในทะเลหลวง เอาไว้ดังนี้

1. ในการพิจารณากำหนดปริมาณที่พึงอนุญาตให้จับได้และการกำหนดมาตรการอนุรักษ์อื่น ๆ สำหรับทรัพยากรที่มีชีวิตในทะเลหลวง ให้รัฐ
 - (ก) ใช้มาตรการซึ่งกำหนดขึ้น โดยอาศัยหลักฐานทางวิทยาศาสตร์ที่ดีที่สุด ซึ่งรัฐที่เกี่ยวข้องมีอยู่ เพื่อธำรงไว้หรือฟื้นฟูประชากรชนิดพันธุ์ที่ถูกจับให้อยู่ในระดับสูงสุดของผลผลิตที่สามารถรักษาให้คงไว้ได้ โดยขึ้นอยู่กับปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมและเศรษฐกิจที่

⁹Geneva Convention on Fishing and Conservation of the Living Resources of the High Seas, 1958, Article 2 ได้บัญญัติเอาไว้ว่า “As employed in this convention, The expression conservation of the living resources of the high seas means the aggregate of the measures rendering possible the optimum sustainable yield from those resources so as to secure a maximum supply of food and other marine products Conservation programmes should be formulated with a view to securing in the first place a supply of food for human consumption.”

เกี่ยวข้อง รวมทั้งความต้องการพิเศษของรัฐกำลังพัฒนา และโดยคำนึงถึงแบบแผนการทำประมง การพึ่งพาอาศัยกันของมวลสัตว์น้ำ และมาตรฐานขั้นต่ำระหว่างประเทศที่เสนอแนะกันโดยทั่วไปได้ ๆ ไม่ว่าจะในระดับอนุภูมิภาค ภูมิภาค หรือระดับโลก

(ข) คำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อชนิดพันธุ์ที่สัมพันธ์ หรือพึ่งพาชนิดพันธุ์ที่ถูกจับ โดยมุ่งจะธำรงไว้หรือฟื้นฟูประชากรของชนิดพันธุ์ที่สัมพันธ์หรือพึ่งพาดังกล่าวให้อยู่เหนือระดับซึ่งการแพร่พันธุ์ของชนิดพันธุ์เหล่านี้ อาจถูกคุกคามอย่างร้ายแรง

2. บรรดาข้อเสนอแนะทางวิทยาศาสตร์ สถิติเกี่ยวกับการจับและการเข้าทำประมงและข้อมูลอื่น ๆ ที่มีอยู่ซึ่งเกี่ยวกับการอนุรักษ์มวลปลา ให้เพื่อแม่และแลกเปลี่ยนกันอย่างสม่ำเสมอโดยผ่านองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจ ไม่ว่าจะในระดับอนุภูมิภาค ภูมิภาค หรือระดับโลก ตามที่เหมาะสม และโดยให้รัฐทั้งปวงที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมด้วย

3. ให้รัฐที่เกี่ยวข้องประกันว่ามาตรการในการอนุรักษ์และการอนุวัติการตามมาตรการนั้นไม่เป็นการเลือกปฏิบัติในรูปแบบหรือตามข้อเท็จจริงต่อชาวประมงของรัฐใด ๆ

นอกจากหลักการตามที่ปรากฏอยู่ในมาตรา 119 เกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรมีชีวิตในทะเลหลวง แห่งอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. 1982 ที่ได้กำหนดหลักการในการอนุรักษ์เอาไว้ข้างต้น FAO ยังได้ให้ความหมายของคำว่า “การอนุรักษ์” เอาไว้ว่าหมายถึง การกระทำใด ๆ ก็ตามที่ทำให้หลักประกันต่อความสมบูรณ์ยั่งยืนของทรัพยากรที่ถูกแสวงหาประโยชน์ (actions to ensure the sustainability of the resources being exploited)¹⁰

ข้อสังเกต

1. ในอนุสัญญากรุงเจนีวาเกี่ยวกับอนุรักษ์ทรัพยากรที่มีชีวิตในทะเลหลวง ค.ศ. 1958 มาตรา 2 ได้ใช้คำว่า “optimum sustainable yield”¹¹ หรือการอนุรักษ์โดยยึดหลักผลผลิตต่อเนื่องสูงสุดไว้เป็นหลักการ หรือวิธีการในการอนุรักษ์ ส่วนอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. 1982 มาตรา 119 (1) (ก) ได้ใช้หลักกำหนดปริมาณการจับโดยยึดหลักการที่ทำให้ทรัพยากรถูกจับคงอยู่ในระดับยั่งยืนสูงสุดที่ประเมินได้ทางชีวภาพ โดยใช้คำว่า “maximum sustainable yield” (MSY)

¹⁰FAO, “Marine Fisheries and the Law of the Sea : A Decade of Change”.
FAO Fisheries Circular No. 853, 1993. P. 28.

¹¹Hey, E., The Regime for the Exploitation of Transboundary Marine Fisheries Resources. (Martinus nijhoff Publishers : London, 1989), p. 15, อ้างใน ชีวัน อินทรานุกูล, ปัญหาของการอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์น้ำในทะเลหลวงภายใต้อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. 1982 วิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. 2538, หน้า 68.

คำถามที่เกิดขึ้นก็คือ หลักการที่ทำให้ทรัพยากรสัตว์น้ำที่ถูกจับคงอยู่ในระดับที่ยั่งยืนสูงสุดที่ประเมินได้ทางชีวภาพ หมายถึงอะไร หลักการนี้หมายถึง จุดหรือระดับคุณภาพที่กำหนดปริมาณการจับ โดยคำนึงถึงอัตราการเกิด อัตราการเจริญเติบโต และอัตราการตายของทรัพยากรสัตว์น้ำให้คงอยู่อย่างต่อเนื่องและยั่งยืนสูงสุด (MSY) เป็นความสัมพันธ์ระหว่างการแสวงหาประโยชน์ (Exploitation) กับการอนุรักษ์ (Conservation)

และนอกจากการกำหนดปริมาณสัตว์น้ำที่พึงจับได้ จะต้องคำนึงถึงหลักฐานทางวิทยาศาสตร์ที่ดีที่สุด (Best Scientific Evidence) เพื่อหาจุดหรือระดับคุณภาพที่ทำให้ทรัพยากรสัตว์น้ำอยู่ในระดับที่ยั่งยืนสูงสุดที่ประเมินได้ทางชีวภาพ (Maximum Sustainable Yield) ยังต้องคำนึงถึงปัจจัยทางด้านสิ่งแวดล้อม และปัจจัยทางเศรษฐกิจ สังคมที่เกี่ยวข้องมาพิจารณาด้วย

นอกจากความหมายของคำว่า การอนุรักษ์ตามที่ปรากฏอยู่ในมาตรา 2 แห่งอนุสัญญากรุงเจนีวาเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรที่มีชีวิตในทะเลหลวง ค.ศ. 1958 และหลักการหรือวิธีการทั้งสามประการที่ปรากฏอยู่ในมาตรา 119 ในอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. 1982 อันได้แก่ วิธีการในการกำหนดปริมาณสัตว์น้ำที่พึงอนุญาตให้จับได้ โดยคำนึงถึงจุดหรือระดับคุณภาพที่ทำให้ทรัพยากรถูกจับคงอยู่ในระดับที่ยั่งยืนสูงสุดที่ประเมินได้ทางชีวภาพ (MSY) วิธีการในการแลกเปลี่ยนข้อสนเทศทางวิทยาศาสตร์ สถิติเกี่ยวกับการจับและการเข้าไปทำการประมง และมาตรการในการอนุรักษ์จะต้องไม่เป็นการเลือกปฏิบัติในรูปแบบการจัดการประมงของรัฐใด ๆ

Douglas M Johnston ได้ให้ความหมายของคำว่า การอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์น้ำ จะต้องมีความหมายครอบคลุมไปถึง การควบคุมการใช้ประโยชน์ (Control) การจำกัดการใช้ประโยชน์ (Restriction) และการประวิงการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรสัตว์น้ำ (Postpone Enjoyment) เพื่อเป็นการธำรงรักษาทรัพยากรสัตว์น้ำให้มีขีดความสามารถในการผลิตขึ้นมาใหม่ (Renewable) ทดแทนได้อยู่ตลอดเวลา นอกจากนี้ในการอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์น้ำจำเป็นต้องทำการศึกษาถึงข้อจำกัดทางด้านระบบชีววิทยาของทรัพยากรสัตว์น้ำด้วย โดยเน้นความสำคัญในการบรรลุวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการสงวนรักษาทรัพยากรสัตว์น้ำชนิดพันธุ์ต่าง ๆ เพื่อให้ทรัพยากรสัตว์น้ำชนิดพันธุ์เหล่านั้นสามารถที่จะมีการขยายแพร่พันธุ์ได้ต่อไป¹²

¹²Johnston D.M., "The International Law of Fisheries : A Framework for Policy-Oriented Inquiries" Kluwer : Martinus Nijhoff Publishers, 1987, p. 4.

1. การจัดการ (Management)

คำว่า “การจัดการ” เป็นคำที่มักใช้ควบคู่กันกับคำว่า “การอนุรักษ์” เสมือนว่าเมื่อมีการอนุรักษ์ก็จะต้องมีการจัดการควบคู่กันไป จากการศึกษาทั้งจากอนุสัญญากรุงเจนีวาเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรที่มีชีวิตในทะเลหลวง ค.ศ. 1958 และอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. 1982 ไม่ปรากฏความหมายของคำ “การจัดการ” เอาไว้ เพียงแต่ได้มีการบัญญัติเอาไว้ในอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. 1982 เกี่ยวกับความร่วมมือของรัฐในการอนุรักษ์และการจัดการทรัพยากรมีชีวิต ในมาตรา 118 ดังนี้

“ให้รัฐร่วมมือกันในการอนุรักษ์และจัดการทรัพยากรมีชีวิตในบริเวณทะเลหลวง ให้รัฐซึ่งคนชาติของตนแสวงประโยชน์จากทรัพยากรมีชีวิตประเภทเดียวกัน เจรจา เพื่อใช้มาตรการที่จำเป็นสำหรับการอนุรักษ์ทรัพยากรมีชีวิตที่เกี่ยวข้อง ให้รัฐเหล่านี้ร่วมมือกันจัดตั้งองค์การประมงระดับอนุภูมิภาค หรือภูมิภาคตามความเหมาะสมเพื่อการนี้”

Nandan และ Rosenne ได้ตั้งข้อสังเกตเอาไว้เกี่ยวกับคำว่า การจัดการ ดังนี้ การจัดการนั้นโดยทั่วไปมักใช้เกี่ยวกับกิจกรรมในการแสวงหาประโยชน์จากทรัพยากรมีชีวิตอันรวมถึงแนวความคิดเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรมีชีวิตให้ได้มากที่สุด (optimum utilization) ความสามารถที่จะเก็บเกี่ยวทรัพยากรสัตว์น้ำ (harvesting) ปริมาณที่พึงอนุญาตให้จับได้ทั้งหมด (total allowable catch) และการจัดสรรทรัพยากร (allocation of resources) กล่าวคือ ในการจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำ อย่างมีประสิทธิภาพนั้นจะต้องมีการกำหนดวิธีการในการแบ่งปันทรัพยากรสัตว์น้ำให้แก่ กลุ่มผู้แสวงหาประโยชน์จากทรัพยากรสัตว์น้ำ ส่วนคำว่า “การอนุรักษ์” ทั้งสองได้ตั้งข้อสังเกตเอาไว้ว่า มุ่งประสงค์แต่เพียงความสมบูรณ์ยั่งยืนของทรัพยากรสัตว์น้ำเท่านั้น¹³

¹³Nandan S.N. and Rosenne S. “United Nations Convention on the Law of the Sea 1982 : A Commentary”. The Hague, London, Boston, Vol.III, 1995, pp. 2-3 300.

การจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำที่มีประสิทธิภาพนั้นจะต้องมีระบบการจัดการประมงที่เหมาะสม และมีประสิทธิภาพ Ragnar Amason ได้แบ่งระบบในการจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำออกเป็น 2 รูปแบบ กล่าวคือ¹⁴

1. ระบบการจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำในทางชีววิทยา (Biological Fishery Management)

ในระบบการจัดการรูปแบบนี้ จะเป็นการพิจารณาในเรื่องของการกำหนดจำนวนปริมาณที่พึงจับทรัพยากรสัตว์น้ำได้ทั้งหมด (Total Allowable Catch) เพื่อให้มีความเหมาะสมต่อทรัพยากรสัตว์น้ำที่พึงจับได้และรวมไปถึงการอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์น้ำด้วย

2. ระบบการจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำในทางเศรษฐกิจ (Economic Fishery Management) ซึ่งแยกพิจารณาได้ 2 ประเภท

2.1 ข้อจำกัดโดยตรง (Direct Restriction)

ข้อจำกัดโดยตรง จัดเป็นระบบการจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำในทางเศรษฐกิจที่สำคัญประการหนึ่ง โดยวิธีการที่ใช้เป็นข้อจำกัดในระบบการจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำมากที่สุด ได้แก่ การจำกัดความพยายามในการลงแรงประมง (Fishing Effort) ข้อจำกัดในด้านทุนที่ใช้เพื่อการลงทุนทำการประมง (Investment in Fishing Capital) โดยข้อจำกัดต่างๆ เหล่านี้จะขึ้นอยู่กับศักยภาพในการทำประมงของแต่ละรัฐที่ได้เข้ามาทำการจับทรัพยากรสัตว์น้ำ

2.2 มาตรการโดยทางอ้อม (Indirect measure)

มาตรการโดยทางอ้อมนี้ จะเป็นวิธีการจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำ ในทางเศรษฐกิจที่เกี่ยวกับด้านมาตรการทางด้านภาษี มาตรการในการขอใบอนุญาตทำการประมง (Access Licenses) รวมถึงระบบในการโอนโควตา (Transferable quotas) ที่ได้รับในการทำประมง

¹⁴Ragnar Amason, "Managing Fishery Resources : Theoretical and Practical Fishery Management, *The Symposium on Fishery Resources Management*", World Bank, pp. 5-7.

ขนาดความยาวของเรือ (length)

ปกติการวัดขนาดส่วนต่างๆ ของเรือ นั้น ทำได้โดยวัดจากความยาวของเรือ ความกว้างของเรือ (Breadth or Beam of boat) ความลึกของเรือ (Depth of boat) และอัตรา กินน้ำลึกของเรือ (Draft) การวัดขนาดส่วนของเรือ นั้นมีประโยชน์ในการหามิติของเรือ ซึ่งอยู่ในรูปความยาวของเรือ ความกว้างของเรือ และความลึกของเรือ (L.B.D.) เพื่อคำนวณหาสมรรถนะของเรืออันมีประโยชน์ในการต่อเรือ นั้นเอง ส่วนการกำหนดความยาวของเรือตามความตกลงฯ ฉบับนี้กำหนดขึ้นเพื่อประโยชน์ในการจำแนกประเภทของเรือประมงโดยพิจารณาจากขนาดของเรือ

ความตกลงฯ ฉบับนี้ได้แยกความหมายของความยาวของเรือเป็น 2 กรณีด้วยกัน ดังนี้¹⁵

1. ในกรณีของเรือประมงใดๆ ที่สร้างขึ้นหลังวันที่ 8 กรกฎาคม ค.ศ. 1982 ความยาวของเรือ หมายถึง ความยาวร้อยละ 96 ของความยาวทั้งหมด บนเส้นแนวนอนที่ร้อยละ 85 ของความลึกต่ำสุดเหนือกระดูกงู โดยวัดจากตอนบนของกระดูกงู หรือวัดจากความยาวด้านหน้าของทวนหัว ถึงแกนหางเสือที่เส้นแนวนอนนั้น สุดแต่ว่าความยาวใดมากกว่ากัน ถ้าเรือออกแบบให้กระดูกงูมีความลาดเอียง เส้นแนวนอนที่ใช้วัดความยาว จะต้องใช้เส้นขนานกับเส้นแนวนอนที่ออกแบบไว้ (มาตรา 1 ข้อ (C) (1))

2. ในกรณีของเรือประมงใดๆ ที่สร้างขึ้นก่อนวันที่ 18 กรกฎาคม ค.ศ. 1982 ความยาวของเรือให้หมายถึง ความยาวที่เรือ นั้นจดทะเบียนภายใต้ระบบทะเบียนของรัฐหรือในระบบการบันทึกเกี่ยวกับเรืออื่นๆ (มาตรา 2 ข้อ (C) (2))

¹⁵ Article 1(c) ภายใต้ความตกลงฯ ฉบับนี้ได้บัญญัติเอาไว้ว่า

“length” means

(i) for any fishing vessel built after 18 July 1982, 96 percent of the total length on a waterline at 85 percent of the least moulded depth measured from the top of the keel, or the length from the_ foreside of the stem to the axis of the rudder stock on that waterline, if that be greater. In ships designed with a rake of keel the waterline on which this length is measured shall be parallel to the designed waterline;

(ii) for any fishing vessel built before 18 July 1982, registered length as entered on the national register or other record of vessels;”

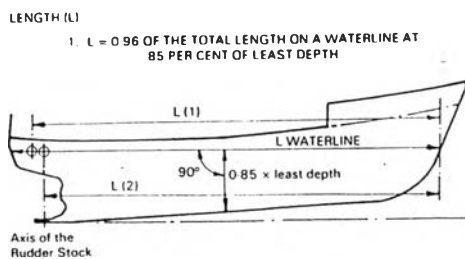
ข้อสังเกตเกี่ยวกับขนาดความยาวของเรือตามที่ปรากฏในความตกลงฯ ฉบับนี้

1. เมื่อพิจารณาความตกลงฯ ฉบับนี้พบว่า ความหมายของคำว่าขนาดความยาวของเรือในกรณีของมาตรา 1 ข้อ (C) (1) นำมาจากอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการวัดขนาดตันของเรือ ค.ศ. 1969 (International Convention on Tonnage Measurement of Ships, 1969) Article 2(8) ที่บัญญัติไว้ว่า “length” means 96 percent of the total length on a waterline at 85 of the least moulded depth measured from the top of the keel, or the length from the fore side of the stern to the axis of the rudder stock on the waterline, if that be greater. In ships designed with a rake of keel the waterline on which this length is measured shall be parallel to the designed waterline

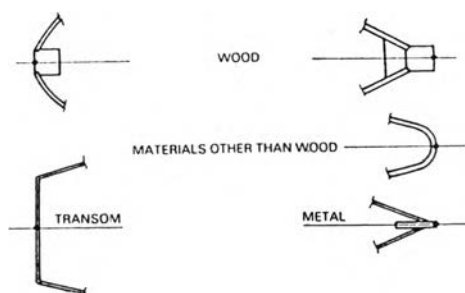
แม้ความตกลงฯ ฉบับนี้จะมีได้กำหนดเอาไว้ในมาตราใดๆ ว่า ในกรณีของการวัดขนาดความยาวของเรือให้อาศัยหลักเกณฑ์ที่ปรากฏตามอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการวัดขนาดตันของเรือ แต่เมื่อได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับอนุสัญญาระหว่างประเทศฯ ฉบับนี้พบว่า ได้มีผลบังคับใช้วันที่ 18 กรกฎาคม ค.ศ. 1982 อันเป็นวันที่ที่ความตกลงฯ ฉบับนี้ได้กำหนดเอาไว้ว่า ในกรณีของเรือประมงที่สร้างขึ้นหลังวันที่ 18 กรกฎาคม ค.ศ. 1982 นั้น การวัดขนาดความยาวของเรือให้อาศัยวิธีการดังที่ได้บัญญัติไว้ในมาตรา 1 ข้อ (C) (1) การบัญญัติเช่นว่านี้ของความตกลงฯ จึงเป็นการบัญญัติให้เป็นแบบเดียวกับอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการวัดขนาดตันของเรือ ค.ศ. 1969 ในมาตรา 2(8) นั่นเอง

2. อย่างไรก็ตาม ในคำนิยามของคำว่า “ขนาดความยาวของเรือ” ตามที่ปรากฏในความตกลงฯ ฉบับนี้ และอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการวัดขนาดตันของเรือ ค.ศ. 1969 ดูจะเป็นเรื่องที่น่าสนใจ เนื่องจากคำนิยามของคำว่า ขนาดความยาวของเรือ นั้นเป็นเรื่องของการออกแบบและการต่อเรือ ซึ่งหากผู้อ่านมิใช่ช่างต่อเรือ (Naval-Architect) ก็ย่อมที่จะไม่อาจทำความเข้าใจได้โดยง่าย ดังนั้นจึงขอแสดงภาพอธิบายเกี่ยวกับขนาดความยาวของเรือ ดังนี้

ภาพแสดงการวัดขนาดความยาวของเรือ

2. L = LENGTH ON A WATERLINE AT 85 PER CENT OF LEAST DEPTH BETWEEN THE STEM AND THE AXIS OF THE RUDDER STOCK

3. สิ่งที่น่าพิจารณาก็คือ ขนาดความยาวของเรือนั้นมีการวัดขนาดความยาวของเรืออย่างไร

“ขนาดความยาวของเรือ” ในหนังสือที่มีชื่อว่า “handbook for fisheries scientist and technologists” ได้แบ่งขนาดความยาวของเรือออกเป็น 3 ประการด้วยกัน คือ ขนาดความยาวของเรือทั้งหมด (length overall, LOA) ขนาดความยาวของเรือระหว่างเส้นตั้งฉาก (Length between perpendiculars; LPP) และขนาดความยาวของเรือที่จดทะเบียน ดังนี้¹⁶

1. ขนาดความยาวของเรือทั้งหมด (Length overall) คือ ความยาวทั้งหมดที่วัดจากหัวเรือถึงท้ายเรือที่วัดในแนวนอน

2. ขนาดความยาวของเรือระหว่างเส้นตั้งฉาก (Length between perpendiculars) คือ ความยาวของเรือระหว่างเส้นตั้งฉากหัวเรือ (fore perpendicular (FP)) ซึ่งหมายถึง เส้นตั้งที่ผ่านจุดตัดกันของด้านหน้าตอนหัวกับแนวน้ำบรรทุก (Load waterline) และเส้นตั้งฉากท้ายเรือ (aft perpendicular (AP)) ซึ่งหมายถึงเส้นตั้งที่ลากผ่านจุดตัดกันของด้านหลังแกนหางเสือกับแนวน้ำที่ออกแบบไว้ (designed waterline)

¹⁶Seafdec. Handbook for fisheries scientists and technologists. Seafdec training Department, Text/Reference Book, March, 1978, p. 25.

3. ขนาดความยาวของเรือจดทะเบียน (Registered length) ความยาวของเรือจดทะเบียนจะผันแปรแตกต่างกันไปตามแต่กฎหมายข้อบังคับที่กำหนดขึ้นในแต่ละประเทศ

4. บันทึกของเรือประมง (record of fishing vessels)

บันทึกของเรือประมง (record of fishing vessels) ได้มีการบัญญัติเอาไว้ในความตกลงฯ ฉบับนี้ในมาตรา 1.(d)¹⁷ ว่า บันทึกของเรือประมงหมายถึง บันทึกของเรือประมงซึ่งได้มีการบันทึกเกี่ยวกับรายละเอียดอันเกี่ยวข้องกับเรือประมงเช่นว่านั้น การบันทึกดังกล่าวอาจทำเป็นบันทึกของเรือประมงขึ้นมาเป็นการเฉพาะ หรืออาจจัดทำบันทึกของเรือประมงไว้เป็นส่วนหนึ่งของบันทึกของเรือโดยทั่วไปก็ได้

5. องค์กรการรวมตัวทางเศรษฐกิจส่วนภูมิภาค (regional economic integration organization) ได้มีการบัญญัติเอาไว้ในความตกลงฯ ฉบับนี้ในมาตรา 1.(e)¹⁸ ว่าองค์กรการรวมตัวทางเศรษฐกิจส่วนภูมิภาค หมายถึง องค์กรการรวมตัวทางเศรษฐกิจ ซึ่งรัฐสมาชิกได้มอบอำนาจเอาไว้ให้แก่องค์กรการรวมตัวทางเศรษฐกิจส่วนภูมิภาคเหนือข้อกำหนดต่างๆ ที่ปรากฏอยู่ในความตกลงฉบับนี้ รวมถึงหน่วยงานที่ทำการตัดสินใจใดๆ อันมีผลผูกพันแก่รัฐสมาชิกในเรื่องต่างๆ ซึ่งเกี่ยวข้องกับข้อกำหนดเช่นว่านั้น

¹⁷ Article 1(d) ภายใต้ความตกลงฯ ฉบับนี้ได้บัญญัติเอาไว้ว่า

“record of fishing vessels” means a record of fishing vessels in which are recorded pertinent details of the fishing vessel. It may constitute a separate record for fishing vessels or form part of a general record of vessels;

¹⁸ Article 1(e) ภายใต้ความตกลงฯ ฉบับนี้ได้บัญญัติเอาไว้ว่า

“regional economic integration organization” means a regional economic integration organization to which its member States have transferred competence over matters covered by this Agreement, including the authority to make decisions binding on its member States in respect of those matters;

6. เรือที่ชักธงชาติตน (vessels entitled to fly its flag) และเรือที่ชักธงชาติของรัฐใดรัฐหนึ่ง (vessel entitled to fly the flag of a state) ได้มีการบัญญัติเอาไว้ในความตกลงฯ ฉบับนี้ในมาตรา 1.(f)¹⁹ ว่า เรือที่ชักธงชาติตน และเรือที่ชักธงชาติของรัฐใดรัฐหนึ่งให้หมายความรวมถึง เรือที่ชักธงของรัฐสมาชิกขององค์การการรวมตัวทางเศรษฐกิจด้วย

สิ่งที่น่าสนใจต่อมาคือ ความตกลงฯ ฉบับนี้ได้บัญญัติเอาไว้เกี่ยวกับเรื่องอะไรบ้าง โครงสร้างของความตกลงฯ ฉบับนี้ประกอบด้วย 16 มาตราด้วยกันคือ

ข. โครงสร้างของความตกลงฯ ฉบับนี้

อาร์มภท

มาตรา 1	เป็นเรื่องกับคำนิยาม	(Definitions)
มาตรา 2	เป็นเรื่องเกี่ยวกับการบังคับใช้	(Application)
มาตรา 3	เป็นเรื่องเกี่ยวกับความรับผิดชอบ ของรัฐเจ้าของธง	(Flag State Responsibility)
มาตรา 4	เป็นเรื่องเกี่ยวกับการบันทึกเกี่ยวกับ เรือประมง	(Records of Fishing Vessels)
มาตรา 5	เป็นเรื่องเกี่ยวกับความร่วมมือ ระหว่างประเทศ	(International Cooperation)
มาตรา 6	เป็นเรื่องเกี่ยวกับการแลกเปลี่ยน ข้อมูล	(Exchange of Information)
มาตรา 7	เป็นเรื่องเกี่ยวกับความร่วมมือของ ประเทศกำลังพัฒนา	(Cooperation with Developing Countries)
มาตรา 8	เป็นเรื่องเกี่ยวกับรัฐที่มีใช่คู่ภาคี	(Non-Parties)
มาตรา 9	เป็นเรื่องเกี่ยวกับการระงับข้อพิพาท	(Settlement of Disputes)
มาตรา 10	เป็นเรื่องเกี่ยวกับการยอมรับ	(Acceptance)
มาตรา 11	เป็นเรื่องเกี่ยวกับการมีผลบังคับใช้	(Entry into Force)
มาตรา 12	เป็นเรื่องเกี่ยวกับการตั้งข้อสงวน	(Reservations)

¹⁹ Article 1(f) ภายใต้ความตกลงฯ ฉบับนี้ได้บัญญัติเอาไว้ว่า

“vessels entitled to fly its flag” and “vessels entitled to fly the flag of a State”, includes vessels entitled to fly the flag of a member State of a regional economic integration organization.

มาตรา 13 เป็นเรื่องเกี่ยวกับการแก้ไข	(Amendments)
มาตรา 14 เป็นเรื่องเกี่ยวกับการเพิกถอน	(Withdrawal)
มาตรา 15 เป็นเรื่องเกี่ยวกับหน้าที่ของผู้ทำ การเก็บรักษา	(Duties of the Depository)
มาตรา 16 เป็นเรื่องเกี่ยวกับต้นฉบับแท้จริง	(Authentic Texts)

เมื่อได้ทำการศึกษาถึงคำนิยามต่างๆ ที่ปรากฏอยู่ในความตกลงฯ ฉบับนี้แล้ว สิ่งที่เหมาะสมควรทำการศึกษาต่อไปก็คือ ขอบเขตของการบังคับใช้ของความตกลงฯ ฉบับนี้ว่า ใช้บังคับแก่ใคร และเรือประมงขนาดความยาวเท่าใดที่อยู่ภายใต้การบังคับใช้ของความตกลงฉบับนี้

ค. การบังคับใช้ความตกลงฯ

ความตกลงฯ ฉบับนี้บังคับใช้แก่เรือที่มีขนาดความยาวตั้งแต่ 24 เมตรขึ้นไป ที่ทำการประมงในทะเลหลวง อันหมายถึงเรือประมงที่ใช้หรือประสงค์จะใช้ทำการประมงในทะเลหลวง²⁰ และเมื่อได้ศึกษาคำนิยามของคำว่า “เรือประมง” ที่ปรากฏตามความตกลงฉบับนี้ ในมาตรา 1.(ก) พบว่า ได้แก่เรือใดๆ ที่ใช้หรือประสงค์จะใช้ในการแสวงหาประโยชน์ทางพาณิชย์จากทรัพยากรสัตว์น้ำที่มีชีวิตในทะเล รวมถึง เรือแม่ และเรืออื่นใดที่เกี่ยวข้องโดยตรงในการปฏิบัติการประมงเช่นว่านั้น จากคำนิยามของคำว่า เรือประมงนี้จะเห็นได้ให้ความหมายของคำว่าเรือประมงเอาไว้มาก กล่าวคือ นอกจากเรือประมงจะหมายถึง เรือที่ใช้ในการปฏิบัติการประมงด้วยโดยเป็นเรือที่มีใช้เรือประมง (non-fishing vessels) ก็ได้เช่น เรือแม่ (motherships) เรือบรรทุกปลา (fish carriers) เช่น เรือที่ทำการขนย้ายหรือถ่ายเทปลา (vessels engaged in the transshipment of fish) เป็นต้น

ดังนั้นจึงเห็นว่า ความตกลงฯ ฉบับนี้บังคับใช้แก่เรือประมง และเรือที่มีใช้เรือประมงด้วยหากเรือเช่นว่านั้น หากเป็นเรือที่ใช้หรือประสงค์จะใช้ทำการประมงในทะเลหลวงที่มีขนาดความยาวตั้งแต่ 24 เมตรขึ้นไป

คำถามที่น่าพิจารณาก็คือ หากรัฐประสงค์ที่จะนำบทบัญญัติเกี่ยวกับความตกลงฯ ฉบับนี้มาใช้แก่เรือที่มีขนาดความยาวน้อยกว่า 24 เมตร จะทำได้หรือไม่ ในมาตรา 2(2) ได้บัญญัติเอาไว้ว่า หากรัฐเห็นว่าหากไม่นำเอาความตกลงฉบับนี้มาใช้บังคับแก่เรือที่มีขนาดความ

²⁰Article 2 (1) of the Agreement

Subject to the following paragraphs of this Article, this Agreement shall apply to all fishing vessels that are used or intended for fishing on the high seas.

ยาวน้อยกว่า 24 เมตร จะก่อให้เกิดผลเสียแก่มาตรการอนุรักษ์และจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำในทะเลหลวง รัฐอาจนำความตกลงฯ ฉบับนี้มาใช้บังคับแก่เรือที่มีขนาดความยาวน้อยกว่า 24 เมตร ก็ได้²¹

รัฐอาจกำหนดขนาดความยาวของเรือขั้นต่ำ (minimum length) ให้น้อยกว่า 24 เมตร ก็ได้ ไม่ว่า โดยตรงหรือผ่านองค์การประมงส่วนภูมิภาคที่เหมาะสม เพื่อที่จะไม่นำความตกลงฯ ฉบับนี้มาใช้บังคับ หากรัฐนั้นเป็นรัฐชายฝั่งที่ยังมิได้ประกาศเขตเศรษฐกิจจำเพาะหรือเขตประมงแห่งชาติ และเป็นรัฐคู่ภาคีแห่งความตกลงฯ ฉบับนี้ โดยมีเงื่อนไขที่ว่า เรือนั้นชั่งของของรัฐชายฝั่งเช่นว่านั้น และจะต้องปฏิบัติตามประมงเฉพาะแต่ในบริเวณดังกล่าวเท่านั้น²² ทั้งนี้ รัฐชายฝั่งเช่นว่านั้นจะต้องรายงานแก่ FAO เกี่ยวกับจำนวนและประเภทของเรือประมงตลอดจน บริเวณทางภูมิศาสตร์ที่เรือนั้นปฏิบัติตามประมง และหากมีข้อตกลงใดๆ ที่จัดทำขึ้นเป็นผลมาจากมาตรา 2(3) แห่งความตกลงฯ ฉบับนี้ก็จะต้องรายงานต่อ FAO ด้วย ทั้งนี้ ปรากฏตามมาตรา 2(3) และมาตรา 6(7)²³

กล่าวโดยสรุปก็คือ เรือประมงที่มีขนาดความยาวตั้งแต่ 24 เมตรขึ้นไปทำการประมงในทะเลหลวงเป็นเรือประมงที่อยู่ภายใต้ความตกลงฯ ฉบับนี้ และเรือประมงที่มีขนาดความยาวน้อยกว่า 24 เมตร ก็อาจนำเอาความตกลงฯ ฉบับนี้มาใช้บังคับแก่เรือที่มีขนาดความยาวน้อยกว่า 24 เมตรได้ หากรัฐคู่ภาคีเห็นว่าการนำเอาความตกลงฯ ฉบับนี้มาใช้บังคับใช้แก่เรือ

²¹ Article 2(2) of the Agreement

A Party may exempt fishing vessels of less than 24 metres in length entitled to fly its flag from the application of this Agreement unless the Party determines that such an exemption would undermine the object and purpose of this Agreement, provided that such exemptions:

(a) shall not be granted in respect of fishing vessels operating in fishing regions referred to in paragraph 3 below, other than fishing vessels that are entitled to fly the flag of a coastal State of that fishing region; and

(b) shall not apply to the obligations undertaken by a Party under paragraph 1 of Article III, or paragraph 7 of Article VI of this Agreement.

²² Article 2(3) of the Agreement

3. Without prejudice to the provisions of paragraph 2 above, in any fishing region where bordering coastal State have not yet declared exclusive economic zones, or equivalent zones of national jurisdiction over fisheries, such coastal States as are Parties to this Agreement may agree, either directly or through appropriate regional fisheries organizations, to establish a minimum length of fishing vessels below which this Agreement shall not apply in respect of fishing vessels flying the flag of any such coastal State and operating exclusively in such fishing region.

²³ Article 6(7) of the Agreement

Each Party shall inform FAO of

(a) any exemption it has granted under paragraph 2 of Article II, the number and type of fishing vessel involved and the geographical areas in which such fishing vessels operate; and

(b) any agreement reached under paragraph 3 of Article II.

ที่มีขนาดความยาวน้อยกว่า 24 เมตร แล้วจะก่อให้เกิดผลดีต่อมาตรการอนุรักษ์และจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำในทะเลหลวง

3.2 บทบาทและหน้าที่ของรัฐคู่ภาคีในการทำประมงในทะเลหลวง

ความตกลงเพื่อส่งเสริมให้เรือประมงปฏิบัติตามมาตรการอนุรักษ์และจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำในทะเลหลวงได้ให้ความสำคัญถึงบทบาทและหน้าที่ของรัฐต่าง ๆ เช่น รัฐเจ้าของธง รัฐเจ้าของท่า ตลอดจนรัฐคู่ภาคีอื่น ๆ และรัฐที่มีใช้คู่ภาคี

กรณีรัฐต่าง ๆ จะต้องมีบทบาทและหน้าที่ทั้งนี้เพราะรัฐต่าง ๆ นั้น สามารถมีเสรีภาพในทะเลหลวง ดังที่อนุสัญญา สหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. 1982 มาตรา 87 ที่บัญญัติไว้ว่า

“1. ทะเลหลวงเปิดให้แก่รัฐทั้งปวง ไม่ว่ารัฐชายฝั่งหรือรัฐไร้ชายฝั่ง เสรีภาพแห่งทะเลหลวงย่อมใช้ภายใต้เงื่อนไขที่กำหนดไว้โดยอนุสัญญานี้ และกฎเกณฑ์อื่น ๆ ของกฎหมายระหว่างประเทศ เสรีภาพแห่งทะเลหลวง ทั้งของรัฐชายฝั่งและรัฐไร้ชายฝั่งประกอบด้วย อาทิเช่น

- (ก) เสรีภาพในการเดินเรือ
- (ข) เสรีภาพในการบินผ่าน
- (ค) เสรีภาพที่จะวางสายเคเบิลและทางท่อใต้ทะเล ภายใต้บังคับ

แห่งภาค 6

(ง) เสรีภาพที่จะสร้างเกาะเทียม และสิ่งติดตั้งอื่น ๆ ที่กฎหมายระหว่างประเทศอนุญาตให้ทำได้ ภายใต้บังคับแห่งภาค 6

(จ) เสรีภาพในการทำประมง ภายใต้บังคับแห่งเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในตอน 2

(ฉ) เสรีภาพในการวิจัยทางวิทยาศาสตร์ ภายใต้บังคับแห่งภาค 6 และ 13

2. ให้รัฐทั้งปวงใช้เสรีภาพเหล่านี้โดยคำนึงตามควรถึงผลประโยชน์ของรัฐอื่น ๆ ในการใช้เสรีภาพแห่งทะเลหลวงของรัฐเหล่านั้น และโดยคำนึงตามควรถึงสิทธิภายใต้อนุสัญญานี้ในส่วนที่เกี่ยวกับกิจกรรมในบริเวณพื้นที่ด้วย”

มาตรา 87 แห่งอนุสัญญาฉบับนี้ได้บัญญัติรองรับเอาไว้ว่า รัฐทั้งปวงย่อมมีเสรีภาพในทะเลหลวง และเสรีภาพเช่นว่านั้น รวมถึง เสรีภาพในการทำประมงด้วย นอกจากมาตรา 87 แล้ว ในมาตรา 116 ได้บัญญัติเอาไว้ว่า

“รัฐทั้งปวงมีสิทธิเพื่อให้คนชาติของตนประกอบการทำประมงใน
ทะเลหลวง ภายใต้บังคับแห่ง

- (ก) พันธกรณีตามสนธิสัญญาของตน
- (ข) สิทธิและหน้าที่ต่าง ๆ ตลอดทั้งผลประโยชน์ของรัฐชายฝั่งที่
บัญญัติไว้ อาทิเช่น ในข้อ 63 วรรค 2 และข้อ 64 ถึง 67 และ
- (ค) บทบัญญัติแห่งตอนนี้”

ข้อสังเกตก็คือ มาตรา 87 นั้น มีบ่อเกิดมาจากกรุงเจนีวา ค.ศ. 1958 มาตรา 2 ใน
ขณะที่ มาตรา 116 มีบ่อเกิดมาจากอนุสัญญากรุงเจนีวาว่าด้วยการทำประมง และการอนุรักษ์
ทรัพยากรที่มีชีวิตในทะเลหลวง ค.ศ. 1958 มาตรา 1 (1)

เมื่อพิจารณาความตกลงฯ ฉบับนี้ จะเห็นว่าได้นำหลักการตามที่ปรากฏในมาตรา
87 และมาตรา 116 แห่งอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. 1982 มาบัญญัติ
เอาไว้ในอารัมภบทว่า “ยอมรับว่า รัฐทั้งปวงมีสิทธิให้คนชาติของตนเข้าร่วมในการทำประมง
ในทะเลหลวง ภายใต้กฎเกณฑ์ของกฎหมายระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องตามที่ปรากฏอยู่ใน
อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล²⁴

การที่รัฐทั้งปวงต่างมีเสรีภาพในการทำประมงในทะเลหลวง และมีสิทธิให้คนชาติ
ของตนเข้าร่วมหรือประกอบการทำประมงในทะเลหลวงแล้วรัฐทุกรัฐต่างก็ต้องมีหน้าที่บาง
ประการในการอนุรักษ์และจัดการทรัพยากรที่มีชีวิตในทะเลหลวงด้วย หน้าที่เช่นว่านั้นก็คือ
หน้าที่ตามที่ปรากฏในอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. 1982 ในมาตรา
117-118

หน้าที่ตามมาตรา 117 ได้บัญญัติเอาไว้ว่า “รัฐทั้งปวงมีหน้าที่ในการใช้หรือร่วมมือ
กับรัฐอื่นในการใช้มาตรการเช่นนี้ อาจจำเป็นสำหรับคนชาติของตนเพื่ออนุรักษ์ทรัพยากรมี

²⁴ Preamble of the Agreement

“Recognizing that all States have the for their nationals to engage in fishing
on the high seas, subject to the relevant rules of international law, as reflected in the
United Nations Convention on the Law of the Sea.”

ชีวิตในทะเลหลวง” หน้าที่ตามมาตรา 117 นี้ปรากฏอยู่ในอารัมภบทของความตกลงฉบับนี้เช่นกัน²⁵

หน้าที่ตามมาตรา 118 ได้บัญญัติเอาไว้ว่า “ให้รัฐร่วมมือกันในการอนุรักษ์และจัดการทรัพยากรมีชีวิตในบริเวณทะเลหลวง ให้รัฐซึ่งคนชาติของตนแสวงหาประโยชน์จากทรัพยากรมีชีวิตประเภทเดียวกันหรือต่างประเภทในบริเวณเดียวกันเจรจา เพื่อใช้มาตรการที่จำเป็นสำหรับการอนุรักษ์ทรัพยากรมีชีวิตที่เกี่ยวข้อง ให้รัฐเหล่านี้ร่วมมือกันจัดตั้งองค์การประมงระดับอนุภูมิภาคหรือภูมิภาคตามความเหมาะสมเพื่อการนี้” หน้าที่ตามมาตรา 118 ได้กำหนดให้รัฐร่วมมือกันจัดตั้งองค์การประมงในระดับต่างๆ ซึ่งความตกลงฯ ฉบับนี้ได้เน้นถึงความสำคัญของการเข้าร่วมในองค์การประมงในระดับต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นระดับโลก ภูมิภาค หรืออนุภูมิภาค ว่าการเข้าร่วมในองค์การประมงดังกล่าวทำให้มาตรการอนุรักษ์และจัดการระหว่างประเทศนั้นบรรลุผล ดังนั้น รัฐสมาชิกของความตกลงฉบับนี้จึงควรเข้าร่วมในองค์การประมงต่างๆ²⁶

กรณีของรัฐเจ้าของธง (Flag State) นั้น ความตกลงฯ ฉบับนี้ได้เน้นถึงความสำคัญของรัฐเจ้าของธง เนื่องจากความตกลงฯ ฉบับนี้มีเป้าหมายในการอนุรักษ์และจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำในทะเลหลวง โดยมุ่งประสงค์ที่จะควบคุมเรือประมงที่ทำการประมงในทะเลหลวง โดยกำหนดให้รัฐเจ้าของธงต้องควบคุมเรือที่ชกธงของตนอย่างมีประสิทธิภาพ หากรัฐเจ้าของธงไม่กระทำการควบคุมเรือที่ชกธงของตนแล้วจะต้องมีความรับผิดชอบจากการกระทำของเรือประมงที่ฝ่าฝืนหรือละเมิดต่อมาตรการอนุรักษ์และจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำในทะเลหลวง โดยจะขอทำการศึกษาดังต่อไปนี้

²⁵Preamble of the Agreement “Further recognizing that, under international law as reflected in the United Nations Convention on the Law of the Sea all States have the duty to take, or to cooperate with other States in taking, such measures for their respective nationals as may be necessary for the conservation of the living resources of the high seas”.

²⁶Preamble of the Agreement “Calling upon States which do not participate in global, regional or subregional fisheries organizations or arrangement to join or as appropriate, to enter into understandings with such organizations or with parties to such organizations or arrangements with a view to achieving compliance with international conservation and management measures”.

3.2.1 บทบาทและหน้าที่ของรัฐเจ้าของธง (Flag State)

เมื่อพิจารณาในอารัมภบทของความตกลงฯ ฉบับนี้จะเห็นว่าได้นั้นให้เห็นถึงความสำคัญของรัฐเจ้าของธงในการควบคุมเรือที่ชักธงชาติของตนที่ทำการประมงในทะเลหลวง โดยมีบทบัญญัติว่า “...พึงระลึกว่า การปฏิบัติการชักธงของเรือประมง หรือ การเปลี่ยนธงชาติของเรือประมงเป็นธงชาติรัฐอื่นนั้นเป็นการหลีกเลี่ยงที่จะปฏิบัติ การให้สอดคล้องกับมาตรการอนุรักษ์และจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำในทะเลหลวง และถือเสมือนเป็นความล้มเหลวของรัฐเจ้าของธงในการแสดงความรับผิดชอบเหนือเรือที่ชักธงชาติของตน ซึ่งถือเป็นปัจจัยหนึ่งในการฝ่าฝืนอย่างร้ายแรงต่อประสิทธิภาพของมาตรการเช่นว่านั้น”²⁷

การที่ความตกลงฯ ฉบับนี้กำหนดให้รัฐเจ้าของธงควบคุมดูแลเรือประมงที่ชักธงชาติของตนก็เพราะในบริเวณทะเลหลวงเป็นดินแดนที่ไม่มีรัฐใช้อำนาจอธิปไตยเหนือเรือ การควบคุมเรือประมงก็ต้องกระทำโดยรัฐที่เรือประมงนั้นชักธง หรือเรียกกันว่า รัฐเจ้าของธง (Flag State) กล่าวคือ รัฐเจ้าของธงจะต้องออกกฎหมายภายใน เพื่อควบคุมเรือประมงที่ชักธงของตน ไม่ให้กระทำการอันใดอันเป็นการขัดต่อกฎหมายระหว่างประเทศ เกี่ยวกับการอนุรักษ์และจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำในทะเลหลวง

3.2.1.1 ความรับผิดชอบของรัฐเจ้าของธงต่อเรือประมงที่ชักธงชาติตน

ความตกลงฯ ฉบับนี้ได้เน้นถึงความรับผิดชอบของรัฐเจ้าของเรือเป็นสำคัญ ดังจะเห็นจากอารัมภบทแห่งความตกลงฯ ฉบับนี้ได้มีบัญญัติเอาไว้ว่า “วัตถุประสงค์ของความตกลงฯ ฉบับนี้จะบรรลุได้ก็โดยอาศัยความรับผิดชอบของรัฐเจ้าของธงเรือที่มีต่อเรือประมงที่ชักธงของตน และกระทำการในทะเลหลวง ซึ่งรวมถึงการให้อนุญาตในการทำประมงของรัฐเจ้า

²⁷Preamble of the Agreement,

“...Mindful that the practice of flagging or reflagging fishing vessels as a means of avoiding compliance with international conservation and management measures for living marine resources, and the failure of flag states to fulfill their responsibilities with respect to fishing vessels entitled to fly their flag, are among the factors that seriously undermine the effective ness of such measures....”

ของธง ในขณะที่เดียวกัน เสริมสร้างความร่วมมือระหว่างประเทศและความโปร่งใสที่เพิ่มขึ้นจากการแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับการทำประมงในทะเลหลวง²⁸

เมื่อพิจารณาจากอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. 1982 ได้มีบทบัญญัติเอาไว้ในมาตรา 91 เกี่ยวกับสัญชาติของเรือว่า

- “1. ให้รัฐทุกรัฐกำหนดเงื่อนไขในการให้สัญชาติของตนแก่เรือในการจดทะเบียนเรือในอาณาเขตของตน และในการใช้สิทธิชกธงของตน เรือย่อมมีสัญชาติของรัฐ ซึ่งเรือนั้นมีสิทธิชกธง จะต้องมีความเกี่ยวโยงอันแท้จริงระหว่างรัฐกับเรือนั้น
2. ให้รัฐทุกรัฐออกเอกสารเพื่อการนั้นให้แก่เรือที่รัฐนั้นได้ให้สิทธิชกธง”

นอกจากรัฐจะกำหนดเงื่อนไขในการให้สัญชาติของตน และให้สิทธิชกธงของตนแก่เรือแล้ว รัฐเช่นว่านั้นหรือที่เรียกกันว่า “รัฐเจ้าของธง” จะต้องทำหน้าที่บางประการตามที่ปรากฏในมาตรา 94 แห่งอนุสัญญาฉบับเดียวกันในเรื่องเกี่ยวกับหน้าที่ของรัฐเจ้าของธง ดังต่อไปนี้

- “1. ให้รัฐทุกรัฐใช้เขตอำนาจและการควบคุมของตนอย่างมีประสิทธิภาพในเรื่องการบริหาร เทคนิค และสังคม เหนือเรือที่ชกธงของตน
2. โดยเฉพาะอย่างยิ่งให้รัฐทุกรัฐ
 - (ก) เก็บรักษาทะเบียนเรือซึ่งระบุชื่อ และรายละเอียดของเรือที่ชกธงของตน ยกเว้นเรือซึ่งอยู่นอกข้อบังคับระหว่างประเทศที่ยอมรับกันโดยทั่วไปเนื่องจากมีขนาดเล็ก และ
 - (ข) ใช้เขตอำนาจภายใต้กฎหมายในของตนเหนือเรือแต่ละลำ ซึ่งชกธงของตนและนายเรือ เจ้าหน้าที่ และลูกเรือของเรือนั้น

²⁸Preamble of the Agreement

“Realizing that the objective of this Agreement can be achieved through specifying flag States’ responsibility in respect of fishing vessels entitled to fly their flags and operating on the high seas, including the authorization by the flag State of such operations, as well as through strengthened international cooperation and increased transparency through the exchange of information on high seas fishing.”

ในส่วนที่เกี่ยวกับเรื่องการบริหาร เทคนิคและสังคมเกี่ยวกับเรือนั้น

กรณีของมาตรา 94(3) นั้นเป็นเรื่องของการกำหนดให้รัฐทุกรัฐใช้มาตรการต่าง ๆ เพื่อประกันความปลอดภัยทางทะเลแก่เรือที่ชักธงของตน ซึ่งจะไม่ขอนำมากล่าว ณ ที่นี้ เนื่องจากไม่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ทำการศึกษาอันมุ่งเน้นไปที่การควบคุมเรือประมงในทะเลหลวง ให้ปฏิบัติตามมาตรการอนุรักษ์และจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำในทะเลหลวง

จากอารัมภบทของความตกลงฯ ฉบับนี้ได้กล่าวไว้ว่า “ตระหนักว่าถือเป็นหน้าที่ของรัฐทุกรัฐที่จะใช้เขตอำนาจและการควบคุมอย่างมีประสิทธิภาพเหนือเรือที่ชักธงชาติของตน อันรวมถึงเรือประมงและเรือที่เกี่ยวข้องในการขนย้าย หรือถ่ายเทปลานั้นด้วย”²⁹

เพื่อพิจารณาประกอบกับมาตรา 91, 94 แห่งอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. 1982 จะเห็นว่าความตกลงฯ ฉบับนี้ได้ขยายความมาตรา 94 โดยได้อธิบายว่า เรือที่ชักธงชาติของตนนั้นได้รวมถึงเรือประมงและเรือที่เกี่ยวข้องด้วย

โดยหลักกฎหมายระหว่างประเทศแล้ว ทะเลหลวงเป็นดินแดนที่มีอาจมีรัฐใดอ้างความเป็นเจ้าของ หรืออำนาจอธิปไตยเหนือดินแดนดังกล่าว การที่เรือประมงเข้าไปทำประมงในทะเลหลวง รัฐซึ่งจะเป็นผู้ใช้เขตอำนาจรัฐเหนือเรือประมงที่ทำประมงในทะเลหลวงก็คือ รัฐเจ้าของธงนั่นเอง และเป็นที่ยอมรับกันทั่วไปว่า รัฐอื่นใดไม่ว่าจะเป็นรัฐชายฝั่ง หรือรัฐเจ้าของท่ามีอาจทำการแทรกแซง (ion-interference) หรือใช้เขตอำนาจรัฐเหนือเรือที่มีได้ชักธงชาติของตนได้ ยกเว้นการกระทำความผิดบางประเภท เช่น เรือนั้นกระทำการอันเป็นโจรสลัดเรือกระทำการค้าทาส เป็นต้น ซึ่งกฎหมายจารีตประเพณีระหว่างประเทศยอมรับว่าการกระทำความผิดดังกล่าวในทะเลหลวงเป็นความผิดต่อรัฐทุกรัฐ ดังนั้นรัฐทุกรัฐจึงสามารถใช้อำนาจในการปราบปรามการกระทำผิดบางอย่างได้ โดยถือหลักการใช้เขตอำนาจของรัฐโดยอาศัยหลักสากล (Universality Principle)

²⁹Preamble of the Agreement

“Conscious of the duties of every State to exercise effectively its jurisdiction and control over vessels flying its flag including fishing vessels and vessels engaged in the transshipment of fish”

ในกรณีของการทำประมงในทะเลหลวง รัฐเจ้าของธงจึงเป็นรัฐที่มีเขตอำนาจ แต่เพียงผู้เดียว (Exclusive Jurisdiction) เหนือเรือที่ชักธงชาติของตน ทั้งนี้เป็นเพราะรัฐเจ้าของธงนั้นเป็นผู้กำหนดเงื่อนไขในการให้สัญชาติและให้สิทธิในการชักธงของตนแก่เรือ โดยคำนึงความเกี่ยวข้องอย่างแท้จริงระหว่างรัฐกับเรือ (Genuine Link) ดังนั้นรัฐเจ้าของธงจึงสามารถใช้เขตอำนาจรัฐและการควบคุมเรือประมงที่ชักธงของตนมิให้กระทำการที่ขัดต่อกฎหมายระหว่างประเทศ โดยเฉพาะกฎหมายระหว่างประเทศที่เกี่ยวกับการอนุรักษ์และจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำในทะเลหลวง เพราะหากเรือประมงที่มีสัญชาติของตน และชักธงชาติของตนได้กระทำการฝ่าฝืนหรือละเมิดต่อมาตรการในการอนุรักษ์และจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำในทะเลหลวง รัฐเจ้าของธงจะต้องมีความรับผิดชอบในทางกฎหมายระหว่างประเทศได้

เมื่อพิจารณาความตกลงฯ ฉบับนี้ในมาตรา 3(3) ได้มีการบัญญัติเอาไว้ว่า “คู่ภาคีมีอำนาจอนุญาตให้เรือประมงใดๆ ที่ชักธงชาติตนถูกใช้ในการทำประมงในทะเลหลวง เว้นแต่ คู่ภาคีเช่นว่านั้นจะถูกทำให้พอใจได้ว่า คู่ภาคีและเรือประมงนั้นมีความเชื่อมโยงระหว่างกัน เพื่อที่คู่ภาคีนั้นจะได้แสดงความรับผิดชอบอย่างมีประสิทธิภาพภายใต้ความตกลงฯ ฉบับนี้ต่อเรือประมงเช่นว่านั้น”³⁰ จะเห็นมาตรานี้มีขึ้นเพื่อจะแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการเปลี่ยนธงชาติของเรือเป็นการจดทะเบียนเรือเพื่อความสะดวก (Reflagging) ข้อสังเกตก็คือ ความตกลงฉบับนี้มิได้ใช้คำว่า “ความเกี่ยวข้องอย่างแท้จริงระหว่างรัฐกับเรือ” (Genuine Link) ตามมาตรา 91 แห่งอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. 1982 หากแต่ใช้คำว่า “ความเชื่อมโยงระหว่างคู่ภาคีและเรือประมงเช่นว่านั้น”

คำถามที่น่าพิจารณาต่อไป ทำให้รัฐเจ้าของธงจึงต้องมีความรับผิดชอบในทางระหว่างประเทศ และการควบคุมเรือประมงที่ชักธงชาติตนมิให้กระทำการฝ่าฝืนต่อมาตรการอนุรักษ์และจัดการระหว่างประเทศนั้น รัฐเจ้าของธงจะต้องดำเนินการอย่างไร อาศัยกลไกในเรื่องอะไรบ้างที่จะควบคุมเรือประมงที่ชักธงชาติของตนที่ทำประมงในทะเลหลวงให้ปฏิบัติตามประมงอย่างสอดคล้องกับมาตรการอนุรักษ์และจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำในทะเลหลวง

³⁰ Article 3(3) of the Agreement

No Party shall authorize any fishing vessel entitled to fly its flag to be used for fishing on the high seas unless the Party is satisfied that it is able, taking into account the links that exist between it and the fishing vessel concerned, to exercise effectively its responsibilities under this Agreement in respect of that fishing vessel.

การที่รัฐเจ้าของธงมีความรับผิดชอบในทางระหว่างประเทศ ก็ด้วยเหตุผลที่ว่า เมื่อรัฐมีฐานะเป็นบุคคลตามกฎหมายระหว่างประเทศ รัฐจึงสามารถมีสิทธิและหน้าที่ตามกฎหมายระหว่างประเทศได้เช่นเดียวกัน และเมื่อรัฐมีพันธกรณีในทางระหว่างประเทศ การกระทำหรือการละเว้นการกระทำของรัฐซึ่งเป็นการฝ่าฝืนพันธกรณีซึ่งรัฐมีอยู่นั้น รัฐจะต้องมีความรับผิดชอบในทางระหว่างประเทศด้วยเช่นกัน

ความตกลงฯ ฉบับนี้กำหนดให้คู่ภาคีเจ้าของธงจะต้องนำมาตราการที่จำเป็นที่จะให้หลักประกันว่า เรือประมงที่ชักธงของตนนั้นจะไม่เข้าร่วมต่อกิจกรรมใดๆ ที่ฝ่าฝืนต่อความมีประสิทธิภาพของมาตรการอนุรักษ์และจัดการระหว่างประเทศ และในกรณีที่คู่ภาคียกเว้นเรือประมงที่มีขนาดความยาวน้อยกว่า 24 เมตร ที่ชักธงของตนตามที่ปรากฏในมาตรา 2 วรรค 2 ในการที่จะไม่นำเอาบทบัญญัติแห่งความตกลงฯ ฉบับนี้มาบังคับใช้ คู่ภาคีเช่นว่านั้น ยังคงมีหน้าที่ที่จะต้องนำมาตราการที่มีประสิทธิผลมาบังคับใช้ต่อเรือประมงเช่นว่านั้น ซึ่งได้กระทำการฝ่าฝืนต่อความมีประสิทธิภาพของมาตรการอนุรักษ์และจัดการระหว่างประเทศ มาตรการเช่นว่านั้น จะต้องให้หลักประกันว่า เรือประมงนั้นหยุดยั้งที่จะเข้าร่วมกิจกรรมใดๆ ที่ฝ่าฝืนต่อมาตรการอนุรักษ์และจัดการระหว่างประเทศดังกล่าว³¹

คำถามที่น่าพิจารณาต่อมาก็คือ มาตรการที่จำเป็นเช่นว่านั้นคือ มาตรการอะไรบ้าง ความตกลงฯ ฉบับนี้มีได้กำหนดอย่างชัดเจนเอาไว้ว่า มาตรการที่จำเป็นที่จะให้หลักประกันว่าเรือประมงที่ชักธงของตนนั้นจะไม่เข้าร่วมต่อกิจกรรมใดๆ ที่ฝ่าฝืนต่อความมีประสิทธิภาพของมาตรการอนุรักษ์และจัดการระหว่างประเทศประกอบด้วยอะไรบ้าง แต่ความตกลงฯ ฉบับนี้ได้สร้างกลไกในการให้อำนาจรัฐเจ้าของธงควบคุมเรือประมงที่ชักธงของตน ตลอดจนแนวทางในการดำเนินการควบคุมเรือประมง มิให้กระทำการฝ่าฝืนต่อมาตรการอนุรักษ์และจัด

³¹ Article 3(1) (a), (b) of the Agreement

(a) Each Party shall take such measures as may be necessary to ensure that fishing vessels entitled to fly its flag do not engage in any activity that undermines the effectiveness of international conservation and management measures.

(b) In the event that a Party has, pursuant to paragraph 2 of Article II, granted an exemption for fishing vessels of less than 24 metres in length entitled to fly its flag from the application of other provisions of this Agreement such Party shall nevertheless take effective measures in respect of any such fishing vessel that undermines the effectiveness of international conservation and management measures. These measures shall be such as to ensure that the fishing vessel ceases to engage in activities that undermine the effectiveness of the international conservation and management measures.

การระหว่างประเทศ ซึ่งก็คือ มาตรการอนุรักษ์และจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำในทะเลหลวงนั่นเอง ระบบหรือกลไกในการให้อำนาจรัฐเจ้าของธงควบคุมเรือประมงที่ซักรงของตน ตลอดจนแนวทางในการดำเนินการควบคุมเรือประมงมิให้กระทำการฝ่าฝืนต่อมาตรการฝ่าฝืนต่อมาตรการอนุรักษ์และจัดการระหว่างประเทศ ตามที่ปรากฏตามความตกลงฯ ฉบับนี้ ได้แก่ การควบคุมเรือใบอนุญาตทำประมง การตรวจสอบ ควบคุม และติดตาม การทำระบบบันทึกเกี่ยวกับเรือประมง การบังคับใช้กฎหมายของรัฐเจ้าของธง และการแลกเปลี่ยนข้อมูลกับรัฐภาคีอื่นโดยผ่าน FAO เป็นต้น

ก. หน้าที่ของรัฐเจ้าของธงในการให้อนุญาตในการทำประมงในทะเลหลวงแก่คนชาติของตน

จากการพิจารณาความตกลงฯ ฉบับนี้จะเห็นได้ว่าได้กำหนดให้เป็นหน้าที่ของรัฐเจ้าของธงในการให้อนุญาตในการทำประมงในทะเลหลวงแก่คนชาติของตนเอาไว้ในมาตรา 3(2) ซึ่งได้บัญญัติเอาไว้ว่า “คู่กรณีมีอำนาจอนุญาตให้เรือประมงที่ซักรงของตนเข้าไปทำประมงในทะเลหลวงได้ เว้นแต่เรือเช่นว่านั้นได้รับอนุญาตจากหน่วยงานที่เหมาะสม หรือหน่วยงานของคู่ภาคีเช่นว่านั้น เรือประมงที่ได้รับอนุญาตจะต้องทำประมงภายใต้เงื่อนไขแห่งการอนุญาต”³²

หลักการในเรื่องการควบคุมเรือประมงที่ทำประมงในทะเลหลวงของรัฐเจ้าของธง โดยอาศัยกลไกหรือระบบควบคุมเรื่องการให้อนุญาตในการทำประมงในทะเลหลวง ก็คือเรือประมงจะสามารถทำประมงในทะเลหลวงได้โดยมีเงื่อนไขว่า จะต้องได้รับการอนุญาตให้ทำประมงในทะเลหลวงเสียก่อน กล่าวคือ เรือประมงจะเข้าไปทำประมงในทะเลหลวงโดยเสรีและปราศจากการควบคุมของรัฐเจ้าของธงมิได้ ต้องได้รับการอนุญาตให้ทำการประมงในทะเลหลวงจากรัฐเจ้าของธงเสียก่อน แสดงว่ารัฐเจ้าของธงจะต้องเข้าไปควบคุมเรือประมงซึ่งซักรงของตนในการทำประมงในทะเลหลวง และระบบหรือกลไกในการควบคุมก็ทำได้โดยอาศัยระบบหรือกลไกการควบคุมการให้อนุญาตในการทำประมงในทะเลหลวง

³² Article 3(2) of the Agreement

In particular, no Party shall allow any fishing vessel entitled to fly its flag to be used for fishing on the high seas unless it has been authorized to be so used by the appropriate authority or authorities of that Party. A fishing vessel so authorized shall fish in accordance with the conditions of the authorization.

- ระบบควบคุมเรื่องการอนุญาตให้ทำประมง : กำหนดวิธีการควบคุมในการให้อนุญาตทำประมง

จากการวิเคราะห์ความตกลงฯ ฉบับนี้พบว่า โดยหลักแล้ว เรือประมงที่ทำประมงในทะเลหลวง ต้องได้รับการอนุญาตให้ทำประมงจากรัฐเจ้าของธงเสียก่อน และเรือประมงเช่นว่านั้นก็จะต้องทำประมงภายใต้เงื่อนไขของการอนุญาตให้ทำประมงนั้นด้วย ในการพิจารณาในการออกใบอนุญาตของรัฐเจ้าของธงนั้น รัฐเจ้าของธงจะต้องมีความเชื่อมโยงกับเรือประมงที่มาขอใบอนุญาต ทั้งนี้เพื่อที่รัฐเจ้าของธงจะได้แสดงความรับผิดชอบอย่างมีประสิทธิภาพเหนือเรือประมงดังกล่าว

เนื่องจากความตกลงฯ ฉบับนี้ให้ถือเป็นส่วนหนึ่งของจรรยาบรรณว่าด้วยการทำประมงอย่างมีความรับผิดชอบต่อผู้บริโภคที่รองรับไว้ในปฏิญญาแห่งแคนคูน ค.ศ. 1992³³ และผลจากข้อมติแห่งการประชุมของ FAO ที่ 15/93 ความตกลงฯ ฉบับนี้เป็นความตกลงฯ ถือเป็นส่วนหนึ่งของจรรยาบรรณว่าด้วยการทำประมงอย่างมีความรับผิดชอบต่อผู้บริโภคเพียงอย่างเดียวที่มีผลผูกพันต่อคู่ภาคี³⁴ ดังนั้น ในการพิจารณาความตกลงฯ ฉบับนี้จึงขอพิจารณาจรรยาบรรณว่า

³³Preamble of the Agreement

“Noting that this Agreement will form an integral part of the International Code of Conduct for Responsible Fishing called for in the Declaration of Cancun”.

³⁴FAO. Fishing Operations. FAO Technical Guidelines for Responsible Fisheries. No. 1. Rome FAO. 1996, pp. 1-2.

จรรยาบรรณว่าด้วยการทำประมงอย่างมีความรับผิดชอบต่อผู้บริโภคผ่านความเห็นชอบของคณะมนตรีองค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ สมัยที่ 109 วาระการประชุมที่ 28 เดือนตุลาคม ค.ศ. 1995 เพื่อใช้เป็นแนวทางในการอนุรักษ์และจัดการและการพัฒนาประมงสำหรับประเทศต่าง ๆ ในการจัดทำนโยบายและกำหนดแผนปฏิบัติงานทางการประมงด้วยความรับผิดชอบต่อผู้บริโภค ดังนั้น จรรยาบรรณว่าด้วยการทำประมงอย่างมีความรับผิดชอบต่อผู้บริโภค จึงตั้งอยู่บนพื้นฐานของความสมัครใจ (voluntary) ของรัฐต่าง ๆ ที่จะเอาจรรยาบรรณว่าด้วยการทำประมงอย่างมีความรับผิดชอบต่อผู้บริโภคไปปฏิบัติ จรรยาบรรณว่าด้วยการทำประมงอย่างมีความรับผิดชอบต่อผู้บริโภคประกอบด้วย 12 หัวข้อ ดังนี้ ข้อ 1 ว่าด้วยลักษณะและขอบเขต, ข้อ 2 ว่าด้วยวัตถุประสงค์, ข้อ 3 ว่าด้วยความสัมพันธ์กับอนุสัญญาระหว่างประเทศอื่น ๆ, ข้อ 4 ว่าด้วยการนำไปปฏิบัติ การติดตามและการปรับปรุงให้ทันสมัย, ข้อ 5 ว่าด้วยความต้องการพิเศษของประเทศกำลังพัฒนา, ข้อ 6 ว่าด้วยหลักการทั่วไป, ข้อ 7 ว่าด้วยการจัดการประมง, ข้อ 8 ว่าด้วยการปฏิบัติการประมง, ข้อ 9 ว่าด้วยการพัฒนาการเพาะเลี้ยงชายฝั่ง, ข้อ 10 ว่าด้วยการผสมผสานการประมงไว้ในจัดการบริเวณชายฝั่ง, ข้อ 11 ว่าด้วยการปฏิบัติหลังการจับและการค้า และข้อ 12 ว่าด้วยการวิจัยทางการประมง

ด้วยการทำประมงด้วยความรับผิดชอบในข้อ 8 เกี่ยวกับการปฏิบัติการประมง³⁵ (Fishing Operations) ประกอบด้วย ทั้งนี้จรรยาบรรณว่าด้วยการทำประมงด้วยความรับผิดชอบในข้อ 8 เกี่ยวกับการปฏิบัติการประมงนั้นได้มีขึ้นเพื่อกำหนดแนวทางในการปฏิบัติการประมง กล่าวคือ ช่วยเสริมหลักการตามที่ปรากฏในความตกลงฯ แม้จรรยาบรรณว่าด้วยการทำประมงอย่างรับผิดชอบจะไม่มีผลผูกพันให้รัฐต่าง ๆ ต้องปฏิบัติตาม และไม่มีผลบังคับใช้เป็นกฎหมายระหว่างประเทศ แต่บางส่วนของจรรยาบรรณว่าด้วยการทำประมงอย่างรับผิดชอบมีรากฐานมาจากกฎหมายระหว่างประเทศ โดยเฉพาะอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. 1982

ความตกลงฯ ฉบับนี้ได้บัญญัติเอาไว้ในมาตรา 3(4) ว่า “เรือประมงที่ได้รับอนุญาตให้ทำประมงในทะเลหลวงจากคู่ภาคีตามความตกลงฯ ฉบับนี้ จะต้องชั่งธงของคู่ภาคีนั้นด้วย หากเรือประมงเช่นว่า ไม่ยอมชั่งธงของคู่ภาคีที่ได้รับอนุญาตในการทำประมงในทะเลหลวงแล้ว การอนุญาตให้ทำประมงในทะเลหลวงก็จะถูกยกเลิก”³⁶ และหากเรือประมงนั้นเคยจดทะเบียนในดินแดนของคู่ภาคีอื่น และทำการประมงอันเป็นการฝ่าฝืนต่อมาตรการอนุรักษ์และจัดการระหว่างประเทศ รัฐเจ้าของธงคู่ภาคีจะต้องไม่ดำเนินการออกใบอนุญาตให้ทำประมงให้แก่เรือประมงดังกล่าว เว้นแต่ระยะเวลาในการเพิกถอนการอนุญาตให้ทำประมงในทะเลหลวงโดยคู่ภาคีอื่นนั้นสิ้นสุดลง และการอนุญาตให้เรือประมงทำประมงในทะเลหลวง

³⁵จรรยาบรรณว่าด้วยการทำประมงอย่างมีความรับผิดชอบในข้อ 8 เกี่ยวกับการปฏิบัติการประมงประกอบไปด้วย 9 หัวข้อด้วยกัน คือ ข้อ 1 ว่าด้วยวัตถุประสงค์, คำนิยาม และการบังคับใช้, ข้อ 2 ว่าด้วยแนวทางสำหรับรัฐทุกรัฐ, ข้อ 3 ว่าด้วย แนวทางสำหรับรัฐเจ้าของธง, ข้อ 4 ว่าด้วย แนวทางสำหรับรัฐเจ้าของท่า, ข้อ 5 ว่าด้วยแนวทางสำหรับการป้องกันการประมง, ข้อ 6 ว่าด้วยแนวทางสำหรับกิจกรรมประมง, ข้อ 7 ว่าด้วยแนวทางสำหรับการใช้ประโยชน์จากพลังงานอย่างสูงสุด และการป้องกันชั้นบรรยากาศ, ข้อ 8 ว่าด้วยแนวทางสำหรับการออกแบบ, การก่อสร้าง และการปรับขยายท่าเรือและสถานที่นำปลาขึ้นฝั่งของเรือประมง และข้อ 9 ว่าด้วย แนวทางสำหรับการถอดถอนโครงสร้างที่เกินออกมาออกฝั่ง, การสร้างประการังเทียม และการใช้เครื่องมือที่ทำให้ปลามารวมกัน

³⁶Article 3(4) of the Agreement

Where a fishing vessel that has been authorized to be used for fishing on the high seas by a Party ceases to, be entitled to fly flag of that Party, the authorization to fish on the high seas shall be deemed to have been cancelled.

ไม่เคยถูกเพิกถอนโดยคู่ภาคีอื่นภายในระยะเวลา 3 ปี³⁷ ทั้งนี้ปรากฏอยู่ในมาตรา 3(5)(a)

คำถามที่น่าคิดก็คือ หากเรือประมงเคยจดทะเบียนมาก่อน ในดินแดนของรัฐอื่นที่มีใช้คู่ภาคีตามความตกลงฯ ฉบับนี้ รัฐเจ้าของธงคู่ภาคีตามความตกลงฯ ฉบับนี้จะให้อนุญาตในการทำประมงและให้สิทธิในการชักธงแก่เรือประมงเช่นว่านี้หรือไม่ จากการศึกษาความตกลงฯ ฉบับนี้พบว่า ในมาตรา 3(5)(b) ได้บัญญัติเอาไว้ว่า รัฐเจ้าของธงคู่ภาคีจะไม่อนุญาตในการทำประมงและให้สิทธิในการชักธงแก่เรือประมงที่เคยจดทะเบียนมาก่อนกับรัฐอื่นที่มีใช้คู่ภาคีทางความตกลงฯ เว้นแต่จะได้ออกแสดงข้อมูลอย่างเพียงพอให้ปรากฏแก่รัฐเจ้าของธงคู่ภาคีเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมของการถูกระงับหรือเพิกถอนการอนุญาตให้ทำประมง ทั้งนี้ให้นำความในมาตรา 3(5)(a) มาใช้บังคับ³⁸ กล่าวคือ ระยะเวลาในการเพิกถอนการอนุญาตให้ทำประมงในทะเลหลวงได้สั้นที่สุดลง และเรือประมงลำนั้นไม่ถูกเพิกถอนการอนุญาตให้ทำประมงเลยภายในระยะเวลา 3 ปี

หากเรือประมงนั้นได้เคยจดทะเบียนมาก่อนทั้งกับดินแดนของคู่ภาคี หรือรัฐอื่นที่มีใช้คู่ภาคีตามความตกลงฯ ฉบับนี้ แต่ถ้าเรือประมงนั้นได้มีการเปลี่ยนกรรมสิทธิ์ หากเจ้าของใหม่ได้แสดงหลักฐานอย่างเพียงพอว่า เจ้าของเดิมหรือผู้ประกอบการไม่มีผลประโยชน์เกี่ยวเนื่องไม่ว่าทางกฎหมายหรือประโยชน์อื่นใดในการควบคุมเรือนั้น (มาตรา 23

³⁷ Article 3(5) (a), (b) of the Agreement

“(a) No Party shall authorize any fishing vessel previously registered in the territory of another Party that has undermined the effectiveness of international conservation and management measures to be used for fishing on the high seas, unless it is satisfied that

(i) any period of suspension by another Party of an authorization for such fishing vessel to be used for fishing on the high seas has expired; and

(ii) no authorization for such fishing vessel to be used for fishing on the high seas has been withdrawn by another Party within the last three years”.

³⁸ Article 3(b)

“(b) The provisions of subparagraph (a) above shall also apply in respect of fishing vessels previously registered in the territory of a State which is not a Party to this Agreement, provided that sufficient information is available to the Party concerned on the circumstances in which the authorization to fish was suspended or withdrawn”.

(5)(c)³⁹ อย่างไรก็ตามคู่ภาคีอาจอนุญาตให้เรือประมงทำการประมงในทะเลหลวงได้ หากพิจารณาถึงข้อเท็จจริง สภาพแวดล้อมของการถูกเพิกถอนการอนุญาตโดยคู่ภาคีอื่นหรือรัฐอื่น แล้วเห็นว่า จะไม่เป็นการฝ่าฝืนต่อวัตถุประสงค์และเป้าหมายของความตกลงฯ ฉบับนี้ (มาตรา 3(5)(d))⁴⁰

และเมื่อพิจารณาความตกลงฯ ฉบับนี้ พบว่า ได้มีการกำหนดวิธีการควบคุมเกี่ยวกับการอนุญาตให้ทำประมงในทะเลหลวงเอาไว้หลายกรณีด้วยกัน จึงขอแสดงตารางให้เห็นเป็นรายการดังต่อไปนี้

³⁹Article 3(5)(c)

(c) The provisions of subparagraphs (a) and (b) shall not apply where the ownership of the fishing vessel has subsequently changed, and the new owner has provided sufficient evidence demonstrating that the previous owner or operator has no further legal, beneficial or financial interest in, or control fishing vessel.

⁴⁰Article 3(5)(d)

(d) Notwithstanding the provisions of subparagraphs (a) and (b) above, a Party may authorize a fishing vessel, to which those subparagraphs would otherwise apply, to be used for fishing on the high seas, where the Party concerned, after having taken into account all relevant facts, including the circumstances in which the fishing authorization has been withdrawn by the other Party of State, has determined that to grant an authorization to use the vessel for fishing on the high seas would not undermine the object and purpose of this Agreement.

ตารางแสดงระบบควบคุมการอนุญาตให้ทำประมง

เรื่องที่มีความตกลงฯ ควบคุมเกี่ยวกับการอนุญาตให้ทำประมง	วิธีการควบคุมตามที่ปรากฏในความตกลงฯ เกี่ยวกับการอนุญาตให้ทำประมง	แนวทางเกี่ยวกับการอนุญาตให้ทำประมงตามที่ปรากฏในจรรยาบรรณว่าด้วยการทำประมงอย่างรับผิดชอบข้อ 8
<p>1. เรือประมงทุกลำที่ทำประมงในทะเลหลวงจะต้องได้รับการอนุญาตให้ทำประมงในทะเลหลวง</p>	<p>1. รัฐเจ้าของธงคู่ภาคีจะไม่อนุญาตให้เรือประมงที่ชักธงของตนเข้าไปทำประมงในทะเลหลวงได้เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจ และเมื่อเรือประมงได้รับอนุญาตให้ทำประมงในทะเลหลวงแล้ว หรือประมงจะต้องทำประมงภายใต้เงื่อนไขแห่งการอนุญาตให้ทำประมง</p>	<p>1. แนวทางในการกำหนดเงื่อนไขแห่งการอนุญาตให้ทำประมง</p> <p>การอนุญาตให้ทำประมงควรประกอบไปด้วยรายละเอียดของกิจกรรมในการทำประมง ตลอดจนข้อมูลเกี่ยวกับชื่อและที่อยู่ของผู้ที่มาขออนุญาต และข้อมูลทางเทคนิคของเรือประมง นอกจากนี้อาจกำหนดเงื่อนไขเกี่ยวกับบริเวณที่จะทำการประมงชนิดพันธุ์ที่จับได้ และโควตาที่ได้รับ ชนิดของเครื่องมือประมง ข้อจำกัดเกี่ยวกับเวลาหรือฤดูกาลในการทำประมง ประเภทของเรือประมงที่จะต้องออกประกาศนียบัตรทางทะเบียน และข้อจำกัดเกี่ยวกับการรับรองในการเดินเรือเป็นต้น การอนุญาตให้ทำประมงให้แก่เรือประมงนั้นควรประกอบไปด้วยเงื่อนไขอื่น ๆ เพิ่มเติมอันเกี่ยวกับเจ้าของเรือ ผู้จัดการ และ/หรือผู้เช่าเรือเกี่ยวกับ</p>

ตาราง (ต่อ)

เรื่องที่มีความตกลงฯ ควบคุมเกี่ยวกับการอนุญาตให้ ทำประมง	วิธีการควบคุมตามที่ปรากฏในความตกลงฯ เกี่ยว กับการอนุญาตให้ทำประมง	แนวทางเกี่ยวกับการอนุญาตให้ทำประมงตามที่ ปรากฏในจรรยาบรรณว่าด้วยการทำประมงอย่าง รับผิดชอบข้อ 8
<p>2. การอนุญาตให้ทำประมงนั้นจะต้องคำนึงถึง ความเชื่อมโยงระหว่างรัฐกับเรือประมง เพื่อที่ รัฐจะสามารถที่จะแสดงความรับผิดชอบต่อเรือ ประมงนั้นได้</p>	<p>2. รัฐเจ้าของธงคู่ภาคีจะไม่อนุญาตให้เรือประมง ใดๆ ที่ชักธงของตนทำประมงในทะเลหลวง เว้นแต่รัฐเจ้าของธงและเรือประมงนั้นมีความ เชื่อมโยงระหว่างกัน เพื่อที่รัฐเจ้าของธงคู่ภาคี นั้นจะได้แสดงความรับผิดชอบอย่างมีประสิทธิภาพ ผลเหนือเรือประมงเช่นว่านั้น</p>	<p>ธงชาติของเรือประมง ข้อมูลของเรือที่จำเป็นในการ เข้าสู่ระบบการบันทึกของรัฐ ข้อมูลเกี่ยวกับการจับ และการทิ้งเตปลาที่มีใช้เป้าหมาย ตลอดจน ตำแหน่งของเรือประมงเช่นว่านั้นด้วย</p> <p>2. แนวทางในการให้สิทธิในการชักธงของรัฐ เจ้าของธงแก่เรือประมงที่ทำประมงในทะเล หลวง</p> <p>รัฐเจ้าของธงควรจัดทำระบบในการบันทึก รายละเอียดต่างๆ เกี่ยวกับเรือที่ชักธงของตน โดยผ่านขบวนการในการออกประกาศนียบัตร ทางทะเบียน (Certificate of Registry) ซึ่ง สอดคล้องกับการจัดทำระบบการอนุญาตให้ทำ ประมง ทั้งนี้เพราะในบางประเทศหน่วยงานที่มี อำนาจในการจดทะเบียนเรือประมงนั้นมักจะ</p>

ตาราง (ต่อ)

เรื่องที่มีความตกลงฯ ควบคุมเกี่ยวกับการอนุญาตให้ ทำประมง	วิธีการควบคุมตามที่ปรากฏในความตกลงฯ เกี่ยว กับการอนุญาตให้ทำประมง	แนวทางเกี่ยวกับการอนุญาตให้ทำประมงตามที่ ปรากฏในจรรยาบรรณว่าด้วยการทำประมงอย่าง รับผิดชอบข้อ 8
		<p>เป็นคนละหน่วยงานกับหน่วยงานที่ออกใบอนุญาต ให้ทำประมง ดังนั้นจึงควรที่จะมีความเชื่อมโยง ระหว่างหน่วยงานที่ทำหน้าที่ในการจดทะเบียนเรือ ประมงและหน่วยงานที่ออกใบอนุญาตให้ทำประมง เพื่อที่จะได้ประสานงานกันในการควบคุมเรือ ประมงที่ทำการเปลี่ยนธงชาติของเรือด้วย</p> <p>เรือประมงที่ทำประมงในทะเลหลวงจะ ต้องพกเอกสารอันแสดงถึงควมมีสัญชาติของเรือ นั้นด้วย ดังนั้นฉบับของประกาศนียบัตรทางทะเบียน ตลอดจนจะต้องพบใบอนุญาตให้ทำประมงที่ออก โดยหน่วยงานที่มีอำนาจไว้บนเรือประมงนั้นด้วย และเรือประมงที่ทำประมงในทะเลหลวงให้รวมถึง เรือที่สำรวจวิจัยทางประมงด้วย</p>

ตาราง (ต่อ)

เรื่องที่มีความตกลงฯ ควบคุมเกี่ยวกับการอนุญาตให้ ทำประมง	วิธีการควบคุมตามที่ปรากฏในความตกลงฯ เกี่ยว กับการอนุญาตให้ทำประมง	แนวทางเกี่ยวกับการอนุญาตให้ทำประมงตามที่ ปรากฏในจรรยาบรรณว่าด้วยการทำประมงอย่าง รับผิดชอบข้อ 8
<p>3. เรือประมงทุกลำที่ได้รับอนุญาตให้ทำประมงใน ทะเลหลวง จะต้องชั่งธงของรัฐที่ได้ให้อนุญาต ในการทำประมงในทะเลหลวง</p> <p>4. การให้อนุญาตทำประมงจะไม่ออกให้แก่เรือ ประมงที่เคยจดทะเบียนกับรัฐอื่นมาก่อนที่ได้ ทำการประมงอันเป็นการฝ่าฝืนต่อมาตรการใน การอนุรักษ์และจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำใน ทะเลหลวง</p> <p>4.1 เรือประมง ซึ่งเคยจดทะเบียนในดินแดน ของคู่ภาคีอื่น</p>	<p>3. การอนุญาตให้ทำประมงในทะเลหลวงจะต้อง ถูกยกเลิก หากเรือประมงที่ได้รับอนุญาตให้ทำ ประมงในทะเลหลวง หยุดชั่งธงของรัฐเจ้าของ ธงคู่ภาคีที่ได้ให้อนุญาตในการทำประมงใน ทะเลหลวง</p> <p>4. หากเรือประมงเคยจดทะเบียนในดินแดนของ คู่ภาคีอื่นมาก่อนและได้ทำการประมงอันเป็น การฝ่าฝืนต่อมาตรการอนุรักษ์และจัดการ ทรัพยากรสัตว์น้ำในทะเลหลวง ความตกลงฯ ฉบับนี้ได้บัญญัติเอาไว้เป็น 4 กรณีด้วยกัน ดังนี้คือ</p> <p>4.1 เรือประมงซึ่งเคยจดทะเบียนในดินแดน ของคู่ภาคีอื่น และได้ทำการประมงอันเป็น ฝ่าฝืนต่อมาตรการอนุรักษ์และจัดการ</p>	<p>4. แนวทางในการนำมาตรการที่เหมาะสมมาใช้ บังคับแก่เรือประมงที่กระทำการฝ่าฝืนต่อ มาตรการอนุรักษ์ และจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำ ในทะเลหลวง</p> <p>มาตรการที่เหมาะสมที่จะนำมาใช้แก่เรือ ประมงเช่นว่านั้น ได้แก่ มาตรการในการ ปฏิเสธ การเพิกถอน และการระงับสิทธิใน การอนุญาตให้ทำประมงในทะเลหลวง ดังนี้</p>

ตาราง (ต่อ)

เรื่องที่ความตกลงฯ ควบคุมเกี่ยวกับการอนุญาตให้ ทำประมง	วิธีการควบคุมตามที่ปรากฏในความตกลงฯ เกี่ยว กับการอนุญาตให้ทำประมง	แนวทางเกี่ยวกับการอนุญาตให้ทำประมงตามที่ ปรากฏในจรรยาบรรณว่าด้วยการทำประมงอย่าง รับผิดชอบข้อ 8
	<p>ทรัพยากรสัตว์น้ำในทะเลหลวง รัฐ เจ้าของธำภูภาคีจะไม่อนุญาตให้ หรือ เช่นว่านั้นทำประมงในทะเลหลวง เว้น แต่</p> <p>ก. ระยะเวลาในการระงับสิทธิใน การทำประมงในทะเลหลวง โดยคู่ภาคีอื่นนั้นได้สิ้นสุดลง และ</p> <p>ข. การอนุญาตให้ทำประมงใน ทะเลหลวงของเรือประมงเช่นว่า นั้นไม่เคยถูกเพิกถอนในระยะ เวลา 3 ปี</p>	<p>1. มาตรการในการปฏิเสธ การเพิกถอน และการระงับสิทธิของใบอนุญาตให้ ทำประมงในทะเลหลวง</p> <p>2. มาตรการในการปฏิเสธ การเพิกถอน หรือระงับสิทธิที่เกี่ยวกับการอนุญาต ให้ปฏิบัติการในเรือในฐานะนายเรือ (masters) หรือเจ้าหน้าที่อื่น ๆ ใน เรือ</p>

ตาราง (ต่อ)

เรื่องที่มีความตกลงฯ ควบคุมเกี่ยวกับการอนุญาตให้ ทำประมง	วิธีการควบคุมตามที่ปรากฏในความตกลงฯ เกี่ยว กับการอนุญาตให้ทำประมง	แนวทางเกี่ยวกับการอนุญาตให้ทำประมงตามซึ่ง ปรากฏในจรรยาบรรณว่าด้วยการทำประมงอย่าง รับผิดชอบข้อ 8
<p>4.2 เรือประมงซึ่งเคยจดทะเบียนในดินแดน ของรัฐที่มีใช้คู่ภาคี</p> <p>4.3 เรือประมงที่กรรมสิทธิ์ของเรือประมงนั้น ได้เปลี่ยนมือไป</p>	<p>4.2 เรือประมงซึ่งเคยจดทะเบียนในดินแดน ของรัฐที่มีใช้คู่ภาคีตามความตกลงฯ ฉบับนี้ รัฐเจ้าของธงคู่ภาคีจะไม่อนุญาต ให้เรือเช่นว่านั้นทำประมงในทะเลหลวง เว้นแต่จะแสดงข้อมูลที่เพียงพอแก่คู่ภาคี อันเกี่ยวกับการอนุญาตให้ทำประมงที่ได้ ถูกระงับสิทธิหรือเพิกถอนการอนุญาตให้ ทำประมง</p> <p>4.3 เรือประมงซึ่งเคยจดทะเบียนมาก่อน แต่กรรมสิทธิ์ของเรือประมงนั้นได้ เปลี่ยนมือไปโดยเจ้าของใหม่ ได้แสดง หลักฐานที่เพียงพอว่า เจ้าของเดิมหรือ ผู้ประกอบการไม่มีผลประโยชน์เกี่ยว ข้องไม่ว่าในทางกฎหมาย หรือ</p>	

ตาราง (ต่อ)

เรื่องที่ความตกลงฯ ควบคุมเกี่ยวกับการอนุญาตให้ ทำประมง	วิธีการควบคุมตามที่ปรากฏในความตกลงฯ เกี่ยว กับการอนุญาตให้ทำประมง	แนวทางเกี่ยวกับการอนุญาตให้ทำประมงตามที่ ปรากฏในจรรยาบรรณว่าด้วยการทำประมงอย่าง รับผิดชอบข้อ 8
<p>4.4 เรือประมงใดๆ ที่คู่ภาคีเห็นว่า หากอนุญาตให้ทำประมงในทะเลหลวงแล้วจะไม่ใช่เป็นการทำลายวัตถุประสงคฺ์และเป้าหมายของความตกลงฯ ฉบับนี้</p>	<p>ประโยชน์อื่นใด หรือการควบคุมเหนือเรือประมงเช่นว่านั้น กรณีนี้จะไม่นำเอาบทบัญญัติในมาตรา 3 (5) (a) และ (b) ตามความตกลงฯ ฉบับนี้มาใช้บังคับ</p> <p>4.4 เรือประมงที่เคยจดทะเบียนมาก่อนอาจได้รับอนุญาตให้ทำประมงในทะเลหลวงจากคู่ภาคีได้ หากคู่ภาคีได้พิจารณาถึงข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องสภาพแวดล้อมของการเพิกถอนใบอนุญาตให้นำประมงโดยคู่ภาคีอื่นหรือรัฐอื่น คู่ภาคีอาจอนุญาตให้เรือเช่นว่านั้นทำประมงในทะเลหลวงได้ หากเห็นว่าไม่ใช่เป็นการทำลายวัตถุประสงคฺ์และเป้าหมายของความ</p>	

ตาราง (ต่อ)

เรื่องที่ความตกลงฯ ควบคุมเกี่ยวกับการอนุญาตให้ ทำประมง	วิธีการควบคุมตามที่ปรากฏในความตกลงฯ เกี่ยว กับการอนุญาตให้ทำประมง	แนวทางเกี่ยวกับการอนุญาตให้ทำประมงตามที่ ปรากฏในจรรยาบรรณว่าด้วยการทำประมงอย่าง รับผิดชอบข้อ 8
	ตกลงฯ ฉบับนี้โดยไม่คำนึงถึงบท บัญญัติในมาตรา 3(5)(a) และ (b) ตามความตกลงฯ ฉบับนี้	

ข. หน้าที่ของรัฐเจ้าของธงในการทำ Record of Fishing Vessels

ความตกลงฯ ฉบับนี้ได้กำหนดให้รัฐเจ้าของธงทำบันทึกเกี่ยวกับเรือประมง (Record of Fishing Vessels) โดยได้บัญญัติเอาไว้ในมาตรา 3(6) ว่า “คู่ภาคีจะต้องให้หลักประกันว่า เรือประมงทุกลำที่ชักธงชาติของตนจะต้องเข้าสู่การบันทึกตามที่ได้บัญญัติเอาไว้ในมาตรา 4 และเรือเช่นว่านั้นจะต้องมีการทำเครื่องหมายในลักษณะที่บ่งชี้ง่ายตามมาตรฐานอันเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไป เช่น The FAO Standard Specification for the Marking and Identification of Fishing Vessels”⁴¹ และในมาตรา 4 ว่า “คู่ภาคีจะต้องโดยเป้าหมายแห่งความตกลงฉบับนี้จัดทำบันทึกของเรือประมงที่ชักธงของตน และที่ได้รับอนุญาตให้ทำประมงในทะเลหลวง โดยคู่ภาคีเช่นว่านั้นจะต้องนำมาตรการต่างๆ ที่จำเป็นเพื่อให้หลักประกันว่าเรือประมงเช่นว่านั้นจะเข้าสู่การบันทึก”⁴² ความตกลงฯ ฉบับนี้ได้กำหนดเอาไว้ว่า เรือประมงจะต้องมีการทำเครื่องหมายในลักษณะที่บ่งชี้ง่ายตามมาตรฐานอันเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไป เช่น ลักษณะมาตรฐานในการทำเครื่องหมายและจำแนกประเภทเรือประมงขององค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ ทั้งนี้ก็เพราะว่ารัฐเจ้าของธงจะได้จัดทำบันทึกเกี่ยวกับเรือประมงอย่างสอดคล้องกับมาตรฐานสากล เพื่อประโยชน์ในการจัดการประมง และความปลอดภัยในทะเลเกี่ยวกับกิจกรรมของเรือประมงที่ทำประมงในทะเลหลวง

1. Marking of Fishing Vessels

เรือประมงทุกลำที่ทำประมงในทะเลหลวงจะต้องมีการทำเครื่องหมายเพื่อที่จะจำแนกได้ว่าเรือประมงลำนั้นเป็นเรือของประเทศใด ส่วนวิธีการในการจัดทำเครื่องหมายให้มีลักษณะที่บ่งชี้ง่าย ควรจัดทำโดยคำนึงถึงมาตรฐานในการทำเครื่องหมาย และจำแนกประเภทเรือประมงที่ยอมรับกันโดยทั่วไป และมีความเป็นสากล ความตกลงฯ ฉบับนี้ได้เสนอ

⁴¹ Article 3(6) of The Agreement

Each party shall ensure that all fishing entitled to fly its flag that it has entered in the record maintained under Article IV are marked in such a way that they can be readily identified in accordance with generally accepted standards, such as the FAO Standard Specifications for the Marking and Identification of Fishing Vessels.

⁴² Article (4) of the Agreement

Each Party shall, for the purposes of this Agreement, maintain a record of fishing vessels entitled to fly its flag and authorized to be used for fishing on the high seas, and shall take such measures as may be necessary to ensure that all such fishing vessels are entered in that record.

ให้รัฐคู่ภาคีต่าง ๆ โดยเฉพาะรัฐเจ้าของธงทำเครื่องหมายของเรือประมงโดยอาศัย ลักษณะมาตรฐานในการทำเครื่องหมาย และจำแนกประเภทเรือประมงขององค์การอาหารและเกษตร แห่งสหประชาชาติ (The FAO Standard Specification for the Marking and Identification of Fishing Vessels)

สิ่งที่น่าศึกษาต่อไปก็คือ ลักษณะมาตรฐานในการจัดทำเครื่องหมาย และจำแนกประเภทเรือประมงขององค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติได้มีการ กำหนดเอาไว้เกี่ยวกับเรื่องอะไรบ้าง

FAO Standard Specification for the Marking and Identification of Fishing Vessels

การจัดทำลักษณะมาตรฐานในการจัดทำเครื่องหมายและจำแนกประเภทเรือประมงได้เกิดขึ้นโดยผลของวาระการประชุมของคณะกรรมการการประมงแห่งองค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติครั้งที่ 18 ที่กรุงโรม ในเดือนเมษายน ค.ศ. 1989 โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะให้รัฐต่าง ๆ นำไปใช้ในการจัดทำระบบที่เป็นมาตรฐานในการระบุจำแนกเรือประมงที่ชักธงของตน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความสมัครใจของรัฐที่จะนำเอาลักษณะมาตรฐานของลักษณะมาตรฐานในการจัดทำเครื่องหมายและจำแนกประเภทของเรือประมงนี้ไปใช้กับเรือประมงที่ชักธงของตน

ในลักษณะมาตรฐานในการจัดทำเครื่องหมายและจำแนกประเภทของเรือประมงขององค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาตินี้ได้กำหนดเอาไว้ 7 หัวข้อด้วยกัน คือ ข้อ 1 เป็นเรื่องของบทบัญญัติทั่วไป ข้อ 2 เป็นเรื่องของระบบพื้นฐาน ข้อ 3 เป็นเรื่อง ของลักษณะทางเทคนิค ข้อ 4 เป็นเรื่องของการจดทะเบียนของเครื่องหมาย ข้อ 5 เป็นเรื่อง ของการกำหนดหรือจัดสรรสัญญาณเรียกสากล (International allocation of call signs) ข้อ 6 เป็นเรื่องของตัวอักษร และตัวเลข ข้อ 7 เป็นเรื่องของตัวอย่างในการจัดวางเครื่องหมาย ลักษณะมาตรฐานในการจัดทำเครื่องหมายและจำแนกประเภทเรือประมงขององค์การอาหารและ เกษตรแห่งสหประชาชาติ ได้มีรายละเอียดเอาไว้หลายกรณี จึงขอแสดงตารางให้เห็นเป็นราย กรณีดังต่อไปนี้

ตารางแสดงรายละเอียดของเรื่องที่ปรากฏตาม The Standard Specifications for the Marking and Identification of Fishing Vessels

เรื่องที่ปรากฏตาม The Standard Specifications for the Marking and Identification of Fishing vessels	รายละเอียดของเรื่องที่ปรากฏตาม The Standard Specifications for the Marking and Identification of Fishing Vessel
<p>1. บทบัญญัติทั่วไป</p> <p>1.1 วัตถุประสงค์และขอบเขต</p> <p>1.2 คำนิยาม</p> <p>1.3 พื้นฐานของลักษณะมาตรฐาน</p>	<p>1.1.1 ลักษณะมาตรฐานเช่นว่านี้ จัดทำขึ้นเพื่อช่วยเหลือการจัดการประมง และความปลอดภัยในทะเล เรือประมงควรจะถูกทำเครื่องหมายอย่างเหมาะสมในการจำแนกเรือประมงนั้นให้ใช้ระบบของ International Telecommunication Union Radio Call Signs (IRCS)</p> <p>1.1.2 เป้าหมายของลักษณะมาตรฐานเช่นว่านี้ คำว่า “เรือ” ให้หมายถึงเรือใด ๆ ที่มุ่งประสงค์ในการทำประมง หรือเข้าร่วมในการทำประมง หรือกิจกรรมอื่นใด ที่ทำประมงในน่านน้ำของรัฐอื่นนอกเหนือจากรัฐเจ้าของธง</p> <p>คำนิยามตามที่ปรากฏตามลักษณะมาตรฐานเช่นว่านี้ ประกอบด้วยคำนิยาม 3 คำได้แก่</p> <p>1.2.1 คำว่า “เรือ” นั้นให้หมายความรวมถึงเรือใบ เรือกรรเชียง หรือยานพาหนะ (ที่มีใช้อากาศยาน) ที่ถูกบรรทุกเอาไว้บนเรืออีกลำหนึ่ง ซึ่งเอาไว้ใช้ทำประมง</p> <p>1.2.2 คำว่า “ดาดฟ้าเรือ” ให้หมายถึง บริเวณพื้นผิวใด ๆ ซึ่งตั้งอยู่ในแนวนอน รวมถึงส่วนหัวของห้องข้างเรือ</p> <p>1.2.3 คำว่า “สถานีวิทยุ” ให้หมายถึงสถานีวิทยุที่ได้รับมอบหมายจาก International Telecommunication Union Radio Call Sign</p> <p>ลักษณะมาตรฐานซึ่งตั้งอยู่ในระบบ IRCS จะต้องมีหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้</p> <p>1.3.1 ลักษณะมาตรฐานนั้นจะต้องทำให้การระบุจำแนกเรือประมงและสัญชาติของเรือประมงนั้นเป็นที่เห็นได้ง่าย โดยไม่คำนึงถึงขนาดและปริมาตรบรรทุกของเรือ</p>

ตาราง (ต่อ)

เรื่องที่ปรากฏตาม The Standard Specifications for the Marking and Identification of Fishing vessels	รายละเอียดของเรื่องที่ปรากฏตาม The Standard Specifications for the Marking and Identification of Fishing Vessel
<p>2. ระบบพื้นฐานและการบังคับใช้ (Basic System and Application)</p> <p>2.1 ระบบพื้นฐาน</p>	<p>1.3.2 ลักษณะมาตรฐานเช่นว่านั้นจะต้องไม่ขัดต่ออนุสัญญาระหว่างประเทศ หรือการปฏิบัติทั้งในระดับรัฐและระดับทวิภาคี</p> <p>1.3.3 การนำลักษณะมาตรฐานเช่นว่านั้นไปบังคับใช้ และการบำรุงรักษา จะต้องก่อให้เกิดค่าใช้จ่ายที่น้อยที่สุด ต่อรัฐบาลของรัฐต่าง ๆ ตลอดจนเจ้าของเรือ และ</p> <p>1.3.4 ลักษณะมาตรฐานนั้นจะต้องอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับการค้นหาและการกู้ชีวิตในทะเล</p> <p>ระบบพื้นฐานในการจัดทำลักษณะมาตรฐานในการทำเครื่องหมายและจำแนกประเภทเรือประมงนี้จะต้องอาศัยระบบที่จัดทำขึ้นโดยสหภาพโทรคมนาคมระหว่างประเทศ (International Telecommunication Union) ในการจัดสรรเกี่ยวกับสัญญาณเรียกเรือประมงนั้นเข้าสู่สถานีเรือของประเทศต่าง ๆ และมาตรฐานในการออกแบบตัวอักษรและตัวเลขซึ่งเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไป</p> <p>เรือจะต้องจัดทำเครื่องหมายโดยใช้ระบบสัญญาณเรียกทางวิทยุของสหภาพโทรคมนาคมระหว่างประเทศ (International Telecommunication Union Radio Call Signs หรือ TRCS) เรืออื่นใดที่มีใช้เรือบิด เรือกรรเชียง และยานพาหนะที่ถูกบรรทุกเอาไว้บนเรืออีกลำที่เอาไว้ใช้ทำประมง หาก IRCS มิได้กำหนดหรือจัดสรรเครื่องหมายเอาไว้ให้รัฐเจ้าของธงกำหนดเครื่องหมายเอาเองโดยอาศัยสัญญาณเรียกที่เป็นมาตรฐานสากลของสหภาพโทรคมนาคมระหว่างประเทศ โดยใช้เครื่องหมายขีด (hyphen) ขึ้นตรงกลาง และตามด้วยตัวเลขที่แสดงถึงการได้รับอนุญาต หรือการจดทะเบียนจากรัฐเจ้าของธง</p> <p>ตัวอย่างเช่น เรือประมงของประเทศ Benin ซึ่งมีตัวเลขที่แสดงถึงการอนุญาต หรือการจดทะเบียนเลขที่ C23M จะได้สัญญาณเรียก (Call Sign) เป็น TY-C23M เป็นต้น</p> <p>เพื่อแก้ปัญหาเกี่ยวกับความสับสนของตัวอักษร I และ O กับตัวเลข 1 และ 0 สหภาพโทรคมนาคมระหว่างประเทศ (ITU) จึงไม่นำตัวอักษร I และ O มาใช้ในการกำหนดเครื่องหมายเกี่ยวกับ</p>

ตาราง (ต่อ)

เรือที่ปรากฏตาม The Standard Specifications for the Marking and Identification of Fishing vessels	รายละเอียดของเรือที่ปรากฏตาม The Standard Specifications for the Marking and Identification of Fishing Vessel
2.2 การบังคับใช้	<p>สัญญาเรียกที่เป็นมาตรฐานสากลของสหภาพโทรคมนาคมระหว่างประเทศ ดังนั้น หน่วยงานของรัฐต่าง ๆ จึงควรหลีกเลี่ยงตัวอักษร I และ O ในการกำหนดหรือจัดสรรเกี่ยวกับตัวเลขที่แสดงถึงการอนุญาตหรือการจดทะเบียนให้แก่เรือประมงของรัฐตน</p> <p>นอกจากชื่อเรือ หรือเครื่องหมายในการจำแนกเรือ และเมืองท่าที่เรือนั้นจดทะเบียน ในการจัดทำเครื่องหมายโดยใช้ระบบสัญญาเรียกทางวิทยุของสหภาพโทรคมนาคมระหว่างประเทศ ซึ่งประกอบทั้งตัวอักษรและตัวเลขให้เขียนเอาไว้ตรงบริเวณตัวเรือ (hull) หรือโครงสร้างของเรือ (superstructure) เช่น หลังคาบนดาดฟ้าเรือ เป็นต้น</p> <p>เครื่องหมายเช่นว่านั้นจะต้องแสดงให้เห็นอย่างเด่นชัดตลอดเวลาในบริเวณดังต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none">1. บริเวณข้างลำเรือ หรือโครงสร้างของเรือ ทางกราบขวาและทางกราบซ้ายของเรือในลักษณะเอียงทำมุม ตามความเหมาะสมกับข้างลำเรือ หรือโครงสร้างของเรือ โดยลักษณะของมุมเอียงเช่นว่านั้นจะต้องเป็นที่สังเกตเห็นได้ง่ายของเรือลำอื่น หรือจากการสังเกตบนอากาศ2. บริเวณดาดฟ้าของเรือ หากบริเวณดังกล่าวมีผ้าใบบังแดด (awning) หรือผ้าคลุมที่ใช้ชั่วคราวแบบอื่น จะต้องทำเครื่องหมายเช่นว่านั้นไว้บนผ้าใบบังแดด หรือผ้าคลุมที่ใช้ชั่วคราวนั้นด้วย การจัดทำเครื่องหมายเช่นว่านั้นควรจัดวางเอาไว้ด้านขวางของเรือ (athwart ships) โดยตัวเลขหรือตัวอักษรนั้นให้วางหันขึ้นไปทางหัวเรือ <p>ในการจัดทำเครื่องหมายเอาไว้บนเรือนั้นจะต้องจัดวางเอาไว้ให้สูงเหนือเส้นแนวน้ำทั้งสองข้างเรือโดยให้หลีกเลี่ยงบริเวณหัวเรือ และท้ายเรือ</p>

ตาราง (ต่อ)

เรือที่ปรากฏตาม The Standard Specifications for the Marking and Identification of Fishing vessels	รายละเอียดของเรือที่ปรากฏตาม The Standard Specifications for the Marking and Identification of Fishing Vessel
3. ลักษณะทางเทคนิค	<p>เครื่องหมายเช่นว่านั้นจะต้องจัดวางเอาไว้ในลักษณะที่จะไม่ถูกบดบังจากเครื่องมือประมงไม่ว่าในขณะใช้เครื่องมือประมงหรือการจัดเก็บเครื่องมือประมง เครื่องหมายจะต้องไม่จัดวางเอาไว้ในบริเวณช่องน้ำไหลข้างเรือ (scuppers) เพื่อที่เครื่องหมายนั้นจะได้ไม่ถูกน้ำ รวมทั้งบริเวณอื่นใดที่จะก่อให้เกิดความเสียหาย หรือทำให้สีของเครื่องหมายเช่นว่านั้นเลือนลาง อันเป็นผลมาจากการจับชนิดพันธุ์สัตว์น้ำบางประเภทและเครื่องหมายเช่นว่านั้นจะต้องไม่อยู่ต่ำกว่าเส้นแนวน้ำ</p> <p>เรือที่ไม่มีดาดฟ้าไม่จำเป็นต้องแสดงเครื่องหมายในแนวนอน อย่างไรก็ตาม เจ้าของเรืออาจจัดทำเครื่องหมายให้เหมาะสมกับเรือ ซึ่งเป็นที่มองเห็นได้อย่างชัดเจนทางอากาศ</p> <p>เรือที่ทำการติดตั้งใบเรืออาจจะแสดงเครื่องหมายไว้บนใบเรืออีกก็ได้</p> <p>เรือใบ เรือกรรเชียง และยานพาหนะใด ๆ ที่ถูกบรรทุกเอาไว้บนเรืออีกลำหนึ่ง ซึ่งเอาไว้ใช้ในการทำประมง จะต้องทำเครื่องหมายเดียวกันกับเรือที่บรรทุกเรือใบ เรือกรรเชียง หรือยานพาหนะเช่นว่านั้น</p> <p>3.1 ลักษณะของตัวอักษร และตัวเลข</p> <p>The Standard Specification for the Marking and Identification of Fishing Vessels ได้กำหนดลักษณะในทางเทคนิค</p> <p>ของตัวอักษรและตัวเลขเอาไว้ว่า ความสูง (h) ของตัวอักษรและตัวเลขจะต้องได้สัดส่วนกับขนาดของเรือ ภายใต้หลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none">1. ในกรณีที่เครื่องหมายนั้นได้มีการจัดวางเอาไว้ในบริเวณตัวเรือ โครงสร้างของเรือ และ/หรือบริเวณพื้นผิวที่ลาดเอียงของเรือ ในกรณีนี้ได้มีการกำหนดความสูงของตัวอักษรและตัวเลขเอาไว้ตามความยาว ตลอดลำของเรือ ซึ่งวัดเป็นเมตร ในการทำเครื่องหมายจึงต้องคำนึงถึงความสูงของตัวอักษรและตัวเลข ซึ่งแปรผันไปตามความยาวตลอดลำของเรือดังนี้

ตาราง (ต่อ)

เรือที่ปรากฏตาม The Standard Specifications for the Marking and Identification of Fishing vessels	รายละเอียดของเรือที่ปรากฏตาม The Standard Specifications for the Marking and Identification of Fishing Vessel		
	<table border="0" style="width: 100%;"> <tr> <td style="text-align: center; vertical-align: top;"> <p>ความยาวตลอดลำของเรือ (LOA) ซึ่งวัดเป็นเมตร</p> <p>25 เมตรขึ้นไป</p> <p>20 เมตรขึ้นไป แต่ไม่เกิน 25 เมตร</p> <p>15 เมตรขึ้นไป แต่ไม่เกิน 20 เมตร</p> <p>12 เมตรขึ้นไป แต่ไม่เกิน 15 เมตร</p> <p>5 เมตรขึ้นไป แต่ไม่เกิน 12 เมตร</p> <p>ต่ำกว่า 5 เมตร</p> </td> <td style="text-align: center; vertical-align: top;"> <p>ความสูงของตัวอักษรและตัวเลขซึ่งวัด เป็นเมตรจะต้องไม่น้อยกว่า</p> <p>1.0 เมตร</p> <p>0.8 เมตร</p> <p>0.6 เมตร</p> <p>0.4 เมตร</p> <p>0.3 เมตร</p> <p>0.1 เมตร</p> </td> </tr> </table> <p>2. ในกรณีที่มีการจัดทำเครื่องหมายเอาไว้บนดาดฟ้าเรือ ความสูงของตัวอักษรและตัวเลขจะต้องไม่น้อยกว่า 0.3 เมตร สำหรับเรือที่มีความยาวตลอดลำตั้งแต่ 5 เมตรขึ้นไป ความยาวของเครื่องหมายขีด (hyphen) จะต้องมีความยาวเป็นครึ่งหนึ่งของความสูงของตัวอักษรและตัวเลข</p> <p>ส่วนความกว้างของตัวอักษรและตัวเลขนั้นจะต้องได้สัดส่วนกับความสูงของตัวอักษร และตัวเลข และความกว้างของเส้นที่ลากระหว่างตัวอักษร ตัวเลข และเครื่องหมายขีดจะต้องเท่ากับความสูงหารด้วย 6 (h/G)</p> <p>นอกจากในการจัดทำเครื่องหมายจะได้มีการกำหนดความสูงและความกว้างของตัวอักษร และตัวเลขให้มีมาตรฐานสากลแล้ว ยังได้มีการกำหนดระยะห่างระหว่างตัวอักษรและตัวเลขเอาไว้อีกด้วย โดยมีการกำหนดเอาไว้ว่า ระยะห่างระหว่างตัวอักษร และ/หรือตัวเลขไม่ควรจะเกินกว่าความสูงของตัวอักษร และตัวเลขนั้นหารด้วย 4 (h/4) และจะต้องไม่น้อยกว่าความสูงของตัวอักษรและตัวเลขนั้นหารด้วย 6 (h/G) และระยะห่างของตัวอักษรที่มีลักษณะลาดเอียงซึ่งอยู่ประชิดกัน เช่น AV เป็นต้น ในกรณีนี้ระยะห่างของตัวอักษรเช่นว่านั้นจะต้องไม่เกินความสูงของตัวอักษรและตัวเลขนั้นหารด้วย 8 (h/8) และจะต้องไม่น้อยกว่าความสูงของตัวอักษรและตัวเลขนั้นหารด้วย 10 (h/10)</p>	<p>ความยาวตลอดลำของเรือ (LOA) ซึ่งวัดเป็นเมตร</p> <p>25 เมตรขึ้นไป</p> <p>20 เมตรขึ้นไป แต่ไม่เกิน 25 เมตร</p> <p>15 เมตรขึ้นไป แต่ไม่เกิน 20 เมตร</p> <p>12 เมตรขึ้นไป แต่ไม่เกิน 15 เมตร</p> <p>5 เมตรขึ้นไป แต่ไม่เกิน 12 เมตร</p> <p>ต่ำกว่า 5 เมตร</p>	<p>ความสูงของตัวอักษรและตัวเลขซึ่งวัด เป็นเมตรจะต้องไม่น้อยกว่า</p> <p>1.0 เมตร</p> <p>0.8 เมตร</p> <p>0.6 เมตร</p> <p>0.4 เมตร</p> <p>0.3 เมตร</p> <p>0.1 เมตร</p>
<p>ความยาวตลอดลำของเรือ (LOA) ซึ่งวัดเป็นเมตร</p> <p>25 เมตรขึ้นไป</p> <p>20 เมตรขึ้นไป แต่ไม่เกิน 25 เมตร</p> <p>15 เมตรขึ้นไป แต่ไม่เกิน 20 เมตร</p> <p>12 เมตรขึ้นไป แต่ไม่เกิน 15 เมตร</p> <p>5 เมตรขึ้นไป แต่ไม่เกิน 12 เมตร</p> <p>ต่ำกว่า 5 เมตร</p>	<p>ความสูงของตัวอักษรและตัวเลขซึ่งวัด เป็นเมตรจะต้องไม่น้อยกว่า</p> <p>1.0 เมตร</p> <p>0.8 เมตร</p> <p>0.6 เมตร</p> <p>0.4 เมตร</p> <p>0.3 เมตร</p> <p>0.1 เมตร</p>		

ตาราง (ต่อ)

เรื่องที่ปรากฏตาม The Standard Specifications for the Marking and Identification of Fishing vessels	รายละเอียดของเรื่องที่ปรากฏตาม The Standard Specifications for the Marking and Identification of Fishing Vessel
4. การจดทะเบียนเครื่องหมาย	<p>นอกจากจะได้มีการกำหนดเกี่ยวกับความสูง ความกว้าง และระยะห่างของตัวอักษร และตัวเลขแล้ว สีที่ใช้ในการทำเครื่องหมายเช่นว่านั้นก็เป็นสิ่งจำเป็นเช่นกัน สีที่ใช้มีเพียง 2 สีคือ สีขาว และสีดำ หากพื้นหลังเป็นสีดำให้ทำเครื่องหมายเป็นสีขาว และหากพื้นหลังเป็นสีขาวให้ทำเครื่องหมายเป็นสีดำ และการทำเครื่องหมายดังกล่าวอาจใช้สีที่มีลักษณะสะท้อนแสง หรือใช้สีที่ก่อให้เกิดความร้อนก็ได้ โดยจะต้องรักษาสีของเครื่องหมายและพื้นหลังให้อยู่ในสภาพสมบูรณ์ตลอดเวลา</p> <p>สหภาพโทรคมนาคมระหว่างประเทศได้จัดเก็บระบบการจดทะเบียนของสัญญาณเรียกทางวิทยุสากลให้ทันสมัยอยู่เสมอ อันรวมถึงรายละเอียดอื่น ๆ เกี่ยวกับสัญชาติของเรือประมง และชื่อเรือประมง</p> <p>ในการจัดเก็บระบบการจดทะเบียนเกี่ยวกับเรือประมงภายในรัฐต่าง ๆ ให้รัฐเจ้าของธงจัดเก็บบันทึกเกี่ยวกับเรือประมง ซึ่งตนได้ให้สัญชาติแก่เรือประมงนั้น โดยคำนึงถึงการจัดสรรสัญญาณเรียกทางวิทยุที่เป็นมาตรฐานสากล ที่ออกโดยสหภาพโทรคมนาคมระหว่างประเทศ ตามด้วยเครื่องหมายขีด และตัวเลขที่แสดงถึงการอนุญาต/การจดทะเบียน การเก็บบันทึกเกี่ยวกับเรือประมงของรัฐเจ้าของธง การรวมถึงรายละเอียดอื่น ๆ ของเรือประมง ตลอดจนเจ้าของเรือด้วย</p>
5. การจัดสรรสัญญาณเรียกที่เป็นมาตรฐานสากลของสหภาพโทรคมนาคมระหว่างประเทศ	ดูภาคผนวก
6. ตัวอักษรและตัวเลข	ดูภาคผนวก
7. ตัวอย่างในการจัดวางเครื่องหมาย	ดูภาคผนวก

ค. หน้าที่ของรัฐเจ้าของธงในการแลกเปลี่ยนข้อมูลกับคู่ภาคีอื่น และ FAO

รัฐเจ้าของธงมีหน้าที่ที่จะต้องแลกเปลี่ยนข้อมูลกับคู่ภาคีอื่น ๆ และ FAO ตามความตกลงฉบับนี้ ทั้งนี้ข้อมูลอันเกี่ยวกับเรือประมง กิจกรรมการทำประมง อันรวมถึงบริเวณที่ทำการประมง จำนวนการจับและนำปลาขึ้นฝั่ง ถือเป็นสิ่งจำเป็นในการอนุรักษ์ และจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำในทะเลหลวง

การที่ทะเลหลวงเป็นบริเวณที่มีความกว้างใหญ่ไพศาล จึงเป็นเรื่องยาก และลำบากแก่รัฐเจ้าของธงในการควบคุมเรือประมงที่ชักธงของตน วิธีการหนึ่งที่มีความตกลงฯ ฉบับนี้ได้กำหนดให้รัฐเจ้าของธงควบคุมการกระทำของเรือประมงที่ทำการประมงในทะเลหลวงก็คือ การกำหนดให้เรือประมงนั้นรายงานแก่รัฐเจ้าของธง ควบคุมการกระทำของเรือประมงที่ทำการประมงในทะเลหลวงก็คือการกำหนดให้เรือประมงนั้นรายงานแก่รัฐเจ้าของธงเกี่ยวกับข้อมูลการปฏิบัติการประมงของเรือประมงเช่นว่านั้น ซึ่งรวมถึงข้อมูลเกี่ยวกับบริเวณที่ทำการประมง การจับ และการนำปลาขึ้นฝั่ง⁴³ ข้อสังเกตก็คือ การกำหนดให้เรือประมงนั้นเป็นฝ่ายรายงานข้อมูลดังกล่าว (Self Reporting) ปัญหาที่เกิดขึ้นก็คือ หากเรือประมงนั้นฝ่าฝืนรายงานข้อมูลดังกล่าว โดยไม่ตรงกับความจริงผลจะเป็นอย่างไร มีมาตรการใดหรือไม่ในการควบคุมในเรื่องดังกล่าว ตลอดจนการตรวจสอบ ควบคุม และติดตาม (Monitoring Control and Surveillance) เรือประมงเช่นว่านั้น ประเด็นนี้จะทำการศึกษาต่อไปในหัวข้อ เกี่ยวกับหน้าที่ในการบังคับใช้กฎหมายของรัฐเจ้าของธงระบบในการควบคุม ตรวจสอบและติดตาม (MCS)

นอกจากนี้รัฐเจ้าของธงยังมีหน้าที่ในการแลกเปลี่ยนข้อมูลโดยผ่านหน่วยงานที่ทำหน้าที่ในการเป็นศูนย์กลางของข้อมูล โดยข้อมูลเช่นว่านั้นก็จะเป็นข้อมูลเกี่ยวกับรายละเอียดของเรือประมงที่ชักธงของตน ทั้งนี้ถือเป็นหน้าที่ของคู่ภาคีที่จะต้องทำการแลกเปลี่ยนข้อมูล โดยผ่าน FAO ตามมาตรา 6 ภายใต้ความตกลงฉบับนี้ เพราะวิธีการหนึ่งในการควบคุมเรือประมงที่ชักธงของตนของรัฐเจ้าของธง ก็คือ การแลกเปลี่ยนข้อมูลกับคู่ภาคีอื่นและ FAO การที่ความตกลงฯ ฉบับสร้างระบบหรือกลไกในการสร้างความร่วมมือระหว่างรัฐต่าง ๆ ในการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างกัน หรือโดยผ่านองค์การประมงส่วนภูมิภาค และที่สำคัญก็คือถือเป็นหน้าที่ของรัฐต่าง ๆ

⁴³ Article 3(7) of the Agreement

Each Party shall ensure that each fishing vessel entitled to fly its flag shall provide it with such information on its operations as may be necessary to enable the Party to fulfil its obligations under this Agreement, including in particular information pertaining to the area of its fishing operations and to its catches and landings.

ในการแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับเรือประมงโดยผ่าน FAO ทั้งนี้เนื่องจากการควบคุมเรือประมงที่ทำประมงในทะเลหลวงไม่อาจบรรลุผลสำเร็จได้หากรัฐต่างๆ ไม่ให้ความร่วมมือระหว่างประเทศ ในการแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับเรือประมงที่ทำการประมงในทะเลหลวง เกี่ยวกับประเด็นนี้จะทำการศึกษาต่อไปในหัวข้อ 3.4 เกี่ยวกับบทบาทและหน้าที่ขององค์การประมงในระดับภูมิภาค และอนุภูมิภาค และองค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ และหัวข้อ 3.3 เกี่ยวกับระบบหรือกลไกของความร่วมมือระหว่างรัฐคู่ภาคีตามความตกลงฯ

ง. หน้าที่ในการบังคับใช้กฎหมายของรัฐเจ้าของธง (enforcement)

เมื่อพิจารณาหน้าที่ในการบังคับใช้กฎหมายของรัฐเจ้าของธงต่อเรือประมงที่ชักธงของตน ซึ่งฝ่าฝืนต่อมาตรการอนุรักษ์และจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำในทะเลหลวงแล้วในมาตรา 3 (8) ตามความตกลงฯ ฉบับนี้ จะเห็นว่า รัฐเจ้าของธงเป็นบุคคลตามกฎหมายระหว่างประเทศที่ความตกลงฯ ฉบับนี้ได้ให้อำนาจในการควบคุมเรือประมงที่ชักธงของตน และบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย ความตกลงฯ ฉบับนี้จึงได้มีการรับรองอำนาจหน้าที่ของรัฐเจ้าของธงเอาในมาตรา 3(8) เกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมายของรัฐเจ้าของธงว่า “คู่ภาคีจะต้องดำเนินมาตรการบังคับใช้กฎหมายต่อเรือประมงที่ชักธงของตน ซึ่งได้กระทำการละเมิดต่อบทบัญญัติแห่งความตกลงฯ ฉบับนี้ หากเป็นที่เหมาะสมให้บัญญัติว่าการละเมิดเช่นนั้นเป็นความผิดตามกฎหมายภายในของรัฐ มาตรการในการลงโทษต่อการกระทำละเมิดดังกล่าว จะต้องมิมีน้ำหนักเพียงพอที่มีประสิทธิภาพเพื่อประกันความสอดคล้องตามแห่งความตกลงฯ ฉบับนี้ และรับเอาผลประโยชน์ที่พึงได้จากการกระทำผิดกฎหมายของผู้กระทำผิด การลงโทษเช่นว่านี้จะต้องถือเป็นการกระทำ ความผิดที่ร้ายแรง อันรวมถึงการปฏิเสธ การระงับสิทธิ หรือการเพิกถอนการอนุญาตให้ทำประมงในทะเลหลวง”⁴⁴

⁴⁴ Article 3(8) of the Agreement

Each Party shall take enforcement measures in respect of fishing vessels entitled to fly its flag which act in contravention of the provisions of this Agreement, including, where appropriate, making the contravention of such provisions an offence under national legislation. Sanctions applicable in respect of such contraventions shall be of sufficient gravity as to be effective in securing compliance with the requirements of this Agreement and to deprive offenders of the benefits accruing from their illegal activities. Such sanctions shall, for serious offences, include refusal, suspension or withdrawal of the authorization to fish on the high seas.

ความตกลงฯ ฉบับนี้ ได้กำหนดถึงมาตรการบังคับใช้กฎหมายต่อเรือประมงที่ได้กระทำการละเมิดต่อมาตรการอนุรักษ์และจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำในทะเลหลวง โดยกำหนดบทลงโทษเอาไว้ว่าให้รวมถึงการปฏิเสธ การระงับสิทธิ หรือการเพิกถอนการอนุญาตให้ทำประมงในทะเลหลวง

มาตรการในการบังคับใช้กฎหมายของรัฐเจ้าของธงนั้น จะกระทำได้อย่างมีประสิทธิภาพก็ต่อเมื่อระบบในการตรวจสอบ ควบคุม และติดตาม (Monitoring Control and Surveillance) มีประสิทธิภาพด้วย เพราะหากขาดระบบในการตรวจสอบ ควบคุม และติดตามที่มีประสิทธิภาพก็จะมีอาจที่จะดำเนินมาตรการบังคับใช้กฎหมายในการลงโทษเรือประมงที่ฝ่าฝืนต่อมาตรการอนุรักษ์และจัดการสัตว์น้ำในทะเลหลวงได้อย่างเต็มที่ คำถามที่น่าพิจารณาคือ ความตกลงฯ ฉบับนี้ได้มีการกำหนดระบบในการตรวจสอบ ควบคุม และติดตามเอาไว้หรือไม่

ความตกลงฯ ฉบับนี้มีได้กำหนดระบบในการตรวจสอบ ควบคุม และติดตามเอาไว้โดยตรง เพียงแต่กำหนดเอาไว้ว่า ถือเป็นหน้าที่ของรัฐเจ้าของธงที่จะมีเขตอำนาจรัฐเหนือเรือที่ชักธงของตน และมีความรับผิดชอบระหว่างประเทศเหนือเรือที่ชักธงของตน กล่าวคือ กำหนดเอาไว้เป็นหลักการกว้างๆ ให้รัฐเจ้าของธงออกมาตรการเกี่ยวกับการควบคุมเรือประมงที่ชักธงของตนในการทำประมงในทะเลหลวง เช่น การควบคุมเกี่ยวกับการอนุญาตให้ทำประมง (Authorization to Fish) การจัดทำบันทึกเกี่ยวกับเรือประมงที่ชักธงของตน และการทำเครื่องหมายในการจำแนกเรือประมงที่ชักธงของตน เป็นต้น ความตกลงฯ ฉบับนี้กำหนดให้รัฐคู่ภาคินำเอามาตรการที่จำเป็นในการให้หลักประกันว่าเรือที่ชักธงของตนจะไม่เข้าร่วมในกิจกรรมใดๆ ที่ฝ่าฝืนต่อมาตรการอนุรักษ์และจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำในทะเลหลวง ตามที่ปรากฏอยู่ในมาตรา 3(a) คำว่า มาตรการที่จำเป็นนั้น ผู้เขียนเห็นว่า หมายถึง ระบบในการตรวจสอบ ควบคุม และติดตาม (MCS) ด้วย เพราะระบบในการตรวจสอบ ควบคุม และติดตามเป็นระบบที่จะช่วยเกื้อหนุนให้รัฐเจ้าของธงคู่ภาคีปฏิบัติตามพันธกรณีตามความตกลงฯ โดยเฉพาะในการบังคับใช้กฎหมายของรัฐเจ้าของธงได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นนั่นเอง ดังนั้นจึงสมควรทำการศึกษาเกี่ยวกับระบบในด้านการตรวจสอบ ควบคุม และติดตามว่าระบบดังกล่าวมีอะไรบ้าง

- ระบบในการตรวจสอบ ควบคุม และติดตาม (Monitoring Control and Surveillance)

จากการศึกษาแนวทางในการทำประมงอย่างมีความรับผิดชอบในส่วนการปฏิบัติการประมงในข้อ 8 ได้มีการกำหนดแนวทางของระบบในการตรวจสอบ ควบคุม และติดตาม (MCS) และการบังคับใช้กฎหมายต่อเรือประมงที่ทำการฝ่าฝืนต่อมาตรการอนุรักษ์และจัดการ

ทรัพยากรสัตว์น้ำ โดยเฉพาะในทะเลหลวง เอาไว้ว่า ระบบในการตรวจสอบ ควบคุม และติดตาม ควรตั้งอยู่บนเงื่อนไขดังต่อไปนี้⁴⁵

1. รัฐจะต้องให้อำนาจแก่เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ ซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ทำหน้าที่ในการตรวจสอบ ควบคุม และติดตาม
2. บทบัญญัติของกฎหมายจะต้องมีน้ำหนักเพียงพอเพื่อมุ่งประสงค์ให้เกิดการปฏิบัติตามมาตรการอนุรักษ์และจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ
3. ระบบในการจัดทำเครื่องหมายจะต้องมีความเหมาะสมในการจำแนก พาหนะ, เรือ และอากาศยานที่ได้รับอนุญาตเกี่ยวกับกิจกรรมในการตรวจสอบ ควบคุม และติดตาม และ
4. เครือข่ายในการติดต่อสื่อสารจะต้องสร้างหลักประกันว่าเรือประมงจะต้องระมัดระวังต่อกฎเกณฑ์ที่มีผลบังคับใช้และบทลงโทษ อันเป็นผลมาจากการฝ่าฝืนมาตรการอนุรักษ์และจัดการ

จากระบบในการตรวจสอบ ควบคุม และติดตามที่ปรากฏในแนวทางในการปฏิบัติการประมงของ FAO นี้ พบว่าได้เน้นถึงมาตรการทางกฎหมาย และการบังคับใช้กฎหมายที่จะนำมาใช้บังคับกับเรือประมงที่ฝ่าฝืนมาตรการอนุรักษ์และจัดการ กรณีของการบังคับใช้กฎหมายนั้น หมายถึงเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจหน้าที่ในการบังคับใช้กฎหมาย และการที่เจ้าหน้าที่จะบังคับใช้กฎหมายได้นั้นก็ต้องมีอุปกรณ์ในการอำนวยความสะดวก และช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ในการบังคับใช้กฎหมาย เช่น พาหนะอันหมายถึงความถึง เรือลาดตระเวน (patrol boat) และอากาศยาน ตลอดจนอุปกรณ์เกี่ยวกับการติดต่อสื่อสารที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพในการตรวจสอบ ควบคุม และติดตาม เรือประมงที่กระทำการฝ่าฝืนมาตรการอนุรักษ์และจัดการโดยเฉพาะในบริเวณทะเลหลวง เช่น การใช้ดาวเทียมที่ใช้ในการติดตาม (Satellite Surveillance) ซึ่งเป็นดาวเทียมที่ใช้ในการติดตามประเภท Synthetic Aperture Radar (SAR) เช่น ERS-1, Radarsat และ JERS-1 ในการค้นหาตำแหน่งของเรือประมงที่กระทำการละเมิดต่อมาตรการอนุรักษ์และจัดการ เนื่องจากดาวเทียมดังกล่าวมีประสิทธิภาพในการตรวจสอบ ควบคุม และติดตามกิจกรรมของเรือประมงเพราะดาวเทียมประเภทนี้จะไม่ถูกบดบังจากก้อนเมฆและความมืด หรือการใช้ดาวเทียมที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารเช่น Immarsat ในการค้นหาตำแหน่งที่เรือประมงนั้นตั้งอยู่ โดยอาศัยสัญญาณวิทยุ (radio signal) จากเครื่องส่งสัญญาณวิทยุที่ติดตั้งเอาไว้บนเรือ หรือการใช้ระบบในการตรวจสอบ

⁴⁵FAO. Fishing Operations. *FAO Technical Guidelines for Responsible Fisheries* No 1. Rome, FAO, 1996, p. 5.

เรือประมง (Vessel Monitoring Systems) หรือ VMS ซึ่งเป็นระบบในการตรวจสอบเรือประมง โดยผ่านตัวแทนที่ทำหน้าที่ตรวจสอบ (monitoring agency)

ทั้งนี้เพราะในการสร้างกฎเกณฑ์เกี่ยวกับการอนุรักษ์ และจัดการทรัพยากรประมงนั้น จำเป็นต้องอาศัยระบบในการตรวจสอบ ควบคุม และติดตามเพื่อที่จะทำให้มั่นใจได้ว่า มาตรการอนุรักษ์และจัดการเช่น การใช้ระบบการอนุญาตในการทำประมง (Authorization to Fish) เช่น การออกใบอนุญาตให้ทำประมง (licensing) การจำกัดเรือประมง หรือเครื่องมือประมงบางประเภท การกำหนดบริเวณที่อนุญาตให้ทำประมง ระยะเวลา ฤดูกาล โควต้าในการทำประมง ตลอดจนการเรียกเก็บภาษีและค่าธรรมเนียมจากการจับสัตว์น้ำ เป็นต้น จะประสบผลสำเร็จ ทั้งนี้เพราะการนำเอาระบบในการตรวจสอบ ควบคุม และติดตามมาใช้ในการจัดการทรัพยากรประมงนั้นจะทำให้รัฐเจ้าของธงสามารถควบคุมเรือประมงที่ชักธงของตนได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นนั่นเอง

ดังนั้น หากระบบในการตรวจสอบ ควบคุม และติดตาม ไม่เพียงพอหรือขาดประสิทธิภาพแล้ว ก็จะนำไปสู่ปัญหาในการบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับการอนุรักษ์และจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำได้ในที่สุด ส่งผลทำให้รัฐเจ้าของธงต้องมีความรับผิดชอบระหว่างประเทศต่อเรือประมงที่กระทำการฝ่าฝืนต่อมาตรการอนุรักษ์และจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำในทะเลหลวง¹⁶

เมื่อระบบในการตรวจสอบ ควบคุม และติดตามของรัฐต่าง ๆ โดยเฉพาะรัฐเจ้าของธง มีประสิทธิภาพแล้ว มาตรการอนุรักษ์และจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำในทะเลหลวงก็จะมีประสิทธิภาพควบคู่ไปด้วย ทั้งนี้เพราะ ระบบดังกล่าวจะก่อให้เกิดผลดีในแง่ที่ว่า เรือประมงที่ทำประมงในทะเลหลวงจะต้องทำประมงอย่างมีความรับผิดชอบมากขึ้น ทั้งนี้เพราะเรือประมงนั้นจะต้องอยู่ภายใต้การตรวจสอบ ควบคุม และติดตามของรัฐเจ้าของธง ตลอดจนองค์การประมงส่วนภูมิภาค หรืออนุภูมิภาคที่มีอำนาจในการบริหารจัดการในบริเวณดังกล่าว ที่นำระบบในการตรวจสอบ ควบคุม และติดตามมาใช้ โดยเฉพาะระบบในการติดตาม (Surveillance) หรืออากาศยาน (Aircraft) ในการรวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมในการทำประมงของเรือประมง การนำระบบในการตรวจสอบ ควบคุม และติดตามมาใช้ในการช่วยเหลือรัฐต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นรัฐเจ้าของธง รัฐเจ้าของท่า และรัฐชายฝั่ง รวมถึงองค์การประมงส่วนภูมิภาค หรืออนุภูมิภาคในการควบคุมกิจกรรมของเรือประมงนั้นถือเป็นมาตรการหนึ่งในการทำมาตรการอนุรักษ์และจัดการ

¹⁶Doulman D.J. *Technical Assistance in Fisheries Monitoring Control and Surveillance : A Historical Perspective of FAO's Role* FAO, Rome, November 1994, pp. 1-9.

ทรัพยากรสัตว์น้ำให้คงอยู่อย่างต่อเนื่องและยั่งยืนจากประเด็นคำถามที่ตั้งเอาไว้ในตอนต้นเกี่ยวกับการที่เรือประมงรายงานข้อมูลไม่ตรงกับความจริงนั้น จะส่งผลให้เรือประมงเช่นว่านั้นได้รับการลงโทษ เช่น การปฏิเสธ การระงับหรือเพิกถอน การอนุญาตให้ทำประมงในทะเลหลวงได้ เพราะการรายงานข้อมูลในการปฏิบัติการ เช่น บริเวณการทำประมง การจับ และการนำปลาขึ้นชายฝั่งนั้น อาจถูกตรวจสอบควบคุมหรือติดตามได้โดยอาศัยระบบในการตรวจสอบ ควบคุม และติดตามวิธีการตั้งที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้นได้

ดังนั้น จึงเห็นได้ว่า การนำระบบในการตรวจสอบ ควบคุม และติดตามมาใช้นั้นจะเป็นประโยชน์ในการบังคับใช้กฎหมายของรัฐต่างๆ อันมีขึ้นเพื่อการอนุรักษ์และจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำต่อการกระทำที่ฝ่าฝืนต่อมาตรการอนุรักษ์และจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำในทะเลหลวง ไม่ว่าจะเป็นการทำประมงโดยไม่ได้รับอนุญาต การที่เรือประมงกระทำการจดทะเบียนชกธงเพื่อความสะดวก เรือประมงนั้นมิได้มีการนำเครื่องหมายที่สังเกตได้ง่ายโดยอาศัยมาตรฐานอันเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไป เรือประมงนั้นหยุดชกธงของรัฐเจ้าของธง การที่เรือประมงนั้นเคยทำการจดทะเบียนมาก่อน การที่เรือประมงนั้นไม่ให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติการประมงแก่รัฐเจ้าของธง ตลอดจนในกรณีของการกระทำที่ฝ่าฝืนต่อมาตรการอนุรักษ์ และจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำในทะเลหลวงของเรือประมงที่ชกธงของรัฐที่มีใช้คู่ภาคีตามความตกลงฯ ฉบับนี้ เป็นต้น

3.2.2 บทบาทและหน้าที่ของรัฐเจ้าของท่า (port state)

ก. หน้าที่ของรัฐเจ้าของท่าต่อรัฐเจ้าของธง

ความตกลงฯ ฉบับนี้ได้มีบทบัญญัติไว้ในมาตรา 5 (2) เกี่ยวกับรัฐเจ้าของท่าเอาไว้ว่า “เมื่อเรือประมงได้เข้าสู่ท่าเรือของรัฐคู่ภาคีโดยสมัครใจ รัฐคู่ภาคีเช่นว่านั้น หากมีเหตุผลอันควรเชื่อได้ว่าเรือประมงเช่นว่านั้น ได้กระทำการฝ่าฝืนต่อความมีประสิทธิภาพของมาตรการอนุรักษ์และจัดการระหว่างประเทศ รัฐคู่ภาคีเช่นว่านั้นจะต้องแจ้งแก่รัฐเจ้าของธงโดยมิชักช้า รัฐคู่ภาคีอาจร้องขอให้รัฐเจ้าของท่าดำเนินการสอบสวนเท่าที่จำเป็น เพื่อที่จะทราบได้ว่า เรือประมงเช่นว่านั้นกระทำการฝ่าฝืนต่อบทบัญญัตินี้หรือไม่”⁴⁷

ดังนั้น จึงจะเห็นได้ว่า รัฐเจ้าของท่านั้นมีหน้าที่ที่จะต้องแจ้งให้รัฐเจ้าของธงทราบโดยมิชักช้าเกี่ยวกับกิจกรรมของเรือประมงที่ฝ่าฝืนต่อมาตรการอนุรักษ์และจัดการระหว่างประเทศ และอาจดำเนินการสอบสวนเท่าที่จำเป็น หากได้รับการร้องขอจากรัฐเจ้าของธง ประเด็นที่น่าคิดก็คือ การบัญญัติเอาไว้ว่าให้รัฐเจ้าของท่าดำเนินการสอบสวนเท่าที่จำเป็นนั้นจะต้องดำเนินการอย่างไร ความตกลงฯ ฉบับนี้ได้กำหนดรายละเอียดเอาไว้ว่า ให้รัฐเจ้าของท่าดำเนินการสอบสวนอย่างไรบ้าง

เมื่อพิจารณาอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล พ.ศ.1982 พบว่า มิได้มีบทบัญญัติเกี่ยวกับบทบาทและหน้าที่ของรัฐเจ้าของท่าในการบังคับใช้กฎหมายของรัฐเจ้าของท่าต่อเรือประมงที่ได้กระทำการฝ่าฝืนต่อมาตรการอนุรักษ์และจัดการระหว่างประเทศ หากแต่ได้มีบทบัญญัติเกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมายของรัฐเจ้าของท่าต่อเรือที่ก่อให้เกิดภาวะมลพิษทางทะเล โดยกำหนดให้รัฐเจ้าของท่าอาจทำการสอบสวน และในกรณีที่มีหลักฐานยืนยันเช่นนั้นแล้ว ให้ดำเนินการกระบวนการพิจารณาในส่วนที่เกี่ยวกับการปล่อยทิ้งใด ๆ จากเรื่อนั้นลงนอกน่านน้ำภายในทะเลอาณาเขต หรือเขตเศรษฐกิจจำเพาะของรัฐนั้น

⁴⁷ Article 5 (2) of the Agreement

When a fishing vessel is voluntarily in the port of a Party other than its flag State, that Party, where it has reasonable grounds for believing that the fishing vessel has been used for an activity that undermines the effectiveness of international conservation and management measures, shall promptly notify the flag State accordingly. Parties may make arrangements regarding the undertaking by port States of such investigatory measures as may be considered necessary to establish whether the fishing vessel has indeed been used contrary to the provisions of this Agreement.

ซึ่งฝ่าฝืนกฎเกณฑ์และมาตรฐานระหว่างประเทศที่ใช้บังคับอยู่ การที่รัฐเจ้าของท่าจะทำการสอบสวนและดำเนินกระบวนการพิจารณาก็ต่อเมื่อเรือนั้นอยู่ภายในท่าเรือหรือ ณ ท่าเรือนอกชายฝั่งของรัฐหนึ่ง (at its offshore terminals) หรือรัฐเจ้าของท่าอาจทำการสอบสวนและดำเนินกระบวนการพิจารณาเมื่อได้รับการร้องขอจากรัฐเจ้าของธง หรือรัฐที่ได้รับความเสียหายจากการฝ่าฝืนเช่นนั้นได้ หากการฝ่าฝืนการปล่อยทิ้งลงในน่านน้ำภายในทะเลอาณาเขต หรือเขตเศรษฐกิจจำเพาะของรัฐอื่น (มาตรา 218) ดังนั้น จึงเห็นได้ว่ามาตรการในการบังคับใช้กฎหมายของรัฐเจ้าของท่าเกี่ยวกับกิจกรรมของเรือประมงที่ได้กระทำการฝ่าฝืนต่อมาตรการอนุรักษ์และจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำ โดยเฉพาะทรัพยากรสัตว์น้ำในทะเลหลวงยังมีไม่เพียงพอ จึงจำเป็นต้องการบัญญัติสนธิสัญญา อนุสัญญา ตลอดจนความตกลงระหว่างประเทศต่างๆ เกี่ยวกับการอนุรักษ์และจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำในทะเลหลวงขึ้นมาเป็นการเฉพาะ

เมื่ออนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ.1982 มิได้กำหนดบทบัญญัติเกี่ยวกับมาตรการดำเนินการของรัฐเจ้าของท่าที่จะต้องดำเนินการสอบสวนต่อเรือประมงที่กระทำการฝ่าฝืนต่อมาตรการอนุรักษ์และจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำในทะเลหลวงเอาไว้ และความตกลงฯ ฉบับนี้ ก็มิได้กำหนดรายละเอียดเอาไว้ว่าให้รัฐเจ้าของท่าที่ดำเนินการสอบสวนอย่างไร จึงขอทำการพิจารณาจรรยาบรรณว่าด้วยการทำประมงอย่างมีความรับผิดชอบ ว่าได้มีการกำหนดแนวทางในการดำเนินการสอบสวนของรัฐเจ้าของท่าเอาไว้หรือไม่อย่างไร

จรรยาบรรณว่าด้วยการทำประมงอย่างมีความรับผิดชอบได้กำหนดแนวทางในการดำเนินการของรัฐเจ้าของท่าเอาไว้ว่าให้รัฐเจ้าของท่าดำเนินมาตรการบางประการ เช่น การตรวจเอกสารเกี่ยวกับเรือประมง ลูกเรือ และจำนวนสัตว์น้ำที่อยู่บนเรือว่าสอดคล้องกับความตกลงระหว่างประเทศในการอนุรักษ์และจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำหรือไม่ เป็นต้น เมื่อเรือนั้นเข้าสู่ท่าเรือของตนโดยสมัครใจ ในกรณีของการตรวจเอกสารเกี่ยวกับเรือประมงนั้นรัฐเจ้าของท่าจะต้องตรวจสอบใบทะเบียนเรือ หรือเอกสารอื่นใดที่ได้แสดงสัญชาติของเรือประมง รวมถึงธงชาติของเรือประมงลำนั้นด้วย

ข. หน้าที่ของรัฐเจ้าของท่าต่อ FAO

ความตกลงฯ ฉบับนี้ได้กำหนดหน้าที่ของรัฐเจ้าของท่าต่อ FAO เอาไว้ในมาตรา 8 (b) เอาไว้ดังนี้ว่า “ในกรณีรัฐคู่ภาคี (อันหมายความว่ารวมถึงรัฐเจ้าของท่า) มีมูลอันควรเชื่อได้ว่าเรือประมงที่ได้ชักธงของรัฐเจ้าของธงเข้าร่วมในกิจกรรมที่ฝ่าฝืนต่อความมีประสิทธิภาพของมาตรการอนุรักษ์และจัดการจะต้องแจ้งให้แก่รัฐเจ้าของธงทราบ และอาจ

จะแจ้งให้ FAO ทราบ รัฐเจ้าของท่าจะต้องแสดงหลักฐานสนับสนุนทั้งหมด และอาจแสดงหลักฐานเช่นว่านี้แก่ FAO ด้วยก็ได้ และ FAO จะไม่เผยแพร่ข้อมูลเช่นว่านั้นจนกว่ารัฐเจ้าของธงจะได้สอบสวนต่อข้อกล่าวหาและพยานหลักฐานที่ได้รับ หรือรัฐเจ้าของธงอาจทำการคัดค้านต่อกรณีดังกล่าวก็ได้”⁴⁸

3.2.3 บทบาท หน้าที่ และ ผลกระทบของรัฐที่มีใช้คู่ภาคี (Non-Parties)

การที่รัฐจะผูกพันภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศก็ต่อเมื่อรัฐนั้นเข้าร่วมผูกพันตามสนธิสัญญา หรือความตกลงระหว่างประเทศ การที่รัฐมิได้เข้าร่วมต่อความตกลงระหว่างประเทศที่เกี่ยวกับการอนุรักษ์และจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำในทะเลหลวงที่กำหนดขึ้นโดยรัฐต่าง ๆ ก็ดี หรือองค์การประมงในระดับระหว่างประเทศ ระดับภูมิภาค หรือระดับอนุภูมิภาคก็ดี รัฐก็ไม่จำเป็นต้องมีพันธกรณีในการปฏิบัติตามความตกลงเช่นว่านั้น เมื่อพิจารณาอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. 1982 มาตรา 87 ได้กำหนดว่า รัฐทุกรัฐมีเสรีภาพในการทำประมงทะเลหลวง และเมื่อพิจารณาประกอบกับมาตรา 119(3) ได้กำหนดไว้ว่า ให้รัฐที่เกี่ยวข้องประกันว่ามาตรการในการอนุรักษ์และการอนุรักษ์ตามมาตรการนั้นไม่เป็นการเลือกปฏิบัติในรูปแบบหรือตามข้อเท็จจริงต่อชาวประมงของรัฐใด ๆ ดังนั้น รัฐที่มีได้เข้าเป็นภาคีต่อความตกลงระหว่างประเทศที่เกี่ยวกับการอนุรักษ์และจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำในทะเลหลวงก็จะต้องมีหน้าที่ให้ความร่วมมือในการอนุรักษ์และจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำในทะเลหลวง คำถามที่น่าพิจารณาก็คือ หากรัฐที่มีใช้คู่ภาคีไม่ยอมให้ความร่วมมือในการอนุรักษ์และจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำในทะเลหลวงจะทำอย่างไร เพราะการอนุรักษ์และจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำในทะเลหลวงถือเป็นหน้าที่ของรัฐทุกรัฐ และมาตรการในการอนุรักษ์และจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำในทะเลหลวงจะสัมฤทธิ์ผลได้ก็โดยอาศัยความร่วมมือของรัฐทุกรัฐในการอนุรักษ์และจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำในทะเลหลวง

⁴⁸ Article 8 (b) of the Agreement

Each Party, where it has reasonable grounds to believe that a fishing vessel not entitled to fly its flag has engaged in any activity that undermines the effectiveness of international conservation and management measures, shall draw this to the attention of the flag State concerned and may, as appropriate, draw it to the attention of FAO. It shall provide the flag State with full supporting evidence and may provide FAO with a summary of such evidence. FAO shall not circulate such information until such time as the flag State has had an opportunity to comment on the allegation and evidence submitted, or to object as the case may be.

ความตกลงฯ ฉบับนี้มุ่งประสงค์ที่จะหยุดยั้งกิจกรรมของเรือประมงของรัฐที่มีใช้คู่ภาคีตามความตกลงฯ ฉบับนี้ เพราะเรือประมงของรัฐที่มีใช้คู่ภาคี มักกระทำการฝ่าฝืนต่อมาตรการอนุรักษ์และจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำในทะเลหลวง โดยเฉพาะกรณีของเรือประมงที่ทำการจดทะเบียนเปลี่ยนธงชาติของเรือจากรัฐคู่ภาคีความตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการอนุรักษ์และจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำในทะเลหลวง เป็นรัฐที่มีใช้คู่ภาคีตามความตกลงฯ เช่นว่านั้น ทำให้มาตรการในการอนุรักษ์และจัดการเสื่อมเสียไปได้ ดังนั้นความตกลงฯ ฉบับนี้จึงได้มีบทบัญญัติเกี่ยวกับรัฐที่มีใช้คู่ภาคี ดังต่อไปนี้

ในกรณีของรัฐที่มีได้เข้าเป็นภาคีของความตกลงฉบับนี้ ได้มีการบัญญัติเอาไว้ให้รัฐคู่ภาคีส่งเสริมให้รัฐที่มีใช้คู่ภาคีแห่งความตกลงฯ ฉบับนี้ยอมรับความตกลงฉบับนี้ และนำเอาบทบัญญัติแห่งความตกลงฉบับนี้ไปบัญญัติเป็นกฎหมายและกฎเกณฑ์ภายในของรัฐที่มีใช้คู่ภาคีแห่งความตกลงฯ ฉบับนี้ และรัฐคู่ภาคีจะต้องร่วมมือกันตามความตกลงฉบับนี้ และกฎหมายระหว่างประเทศ ในการหยุดยั้งเรือประมงที่ชักธงของรัฐที่มีใช้คู่ภาคีว่าจะไม่กระทำการใดอันเป็นการเสื่อมเสียต่อความมีประสิทธิภาพของมาตรการอนุรักษ์และจัดการระหว่างประเทศ นอกจากนี้ รัฐคู่ภาคีจะต้องแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างกันไม่ว่าโดยตรงหรือผ่าน FAO เกี่ยวกับกิจกรรมของเรือประมงที่ชักธงของรัฐที่มีใช้คู่ภาคีแห่งความตกลงฯ ฉบับนี้ อันเป็นการเสื่อมเสียต่อมาตรการอนุรักษ์และจัดการระหว่างประเทศ (มาตรา 8 (1) และ (2) และ (3)⁴⁹

⁴⁹ Article 8 of the Agreement

8(1) The Parties shall encourage any State not party to this Agreement to accept this Agreement and shall encourage any non-Party to adopt laws and regulations consistent with the provisions of this Agreement.

8(2) The Parties shall cooperate in a manner consistent with this Agreement and with international law to the end that fishing vessels entitled to fly the flags of non-Parties do not engage in activities that undermine the effectiveness of international conservation and management measures.

8(3) The Parties shall exchange information amongst themselves, either directly or through FAO, with respect to activities of fishing vessels flying the flags of non-Parties that undermine the effectiveness of international conservation and management measures.

จากบทบัญญัติตามความตกลงฯ ฉบับนี้ จะเห็นได้ว่า เรือประมงซึ่งชกธงของรัฐที่มีใช้คู่ภาคีแห่งความตกลงฯ ฉบับนี้ จะถูกบังคับทางอ้อมให้ต้องยอมรับและดำเนินการให้เป็นไปตามมาตรการอนุรักษ์และจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำในทะเลหลวง เกี่ยวกับการควบคุมเรือประมงที่ทำประมงในทะเลหลวงมิให้บั่นทอนความมีประสิทธิภาพของมาตรการเช่นนั้น

มีฉะนั้น หากปรากฏว่ากิจกรรมของเรือประมงที่ชกธงของรัฐที่มีใช้คู่ภาคีฝ่าฝืนต่อมาตรการอนุรักษ์ และจัดการระหว่างประเทศอาจถูกรัฐคู่ภาคีของความตกลงฯ ฉบับนี้ หรือเป็นสมาชิกขององค์การประมงในระดับโลก ภูมิภาค หรืออนุภูมิภาค ใช้มาตรการหยุดยั้งกิจกรรมของเรือประมงเช่นนั้นได้ ดังนั้นจึงเห็นได้ว่าความตกลงฯ ฉบับนี้มีผลกระทบทางอ้อมแก่เรือประมง ที่ชกธงของรัฐที่มีใช้คู่ภาคี

3.2.4 ระบบหรือกลไกของความร่วมมือระหว่างรัฐคู่ภาคีตามความตกลงฯ

มาตรการในการอนุรักษ์และจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำในทะเลหลวง โดยเฉพาะการควบคุมเรือประมงที่ทำการประมงในทะเลหลวงให้ปฏิบัติการสอดคล้องกับมาตรการอนุรักษ์และจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำในทะเลหลวงนั้นไม่อาจที่จะกระทำได้อย่างมีประสิทธิภาพ หากขาดความร่วมมือของรัฐต่าง ๆ ในสังคมระหว่างประเทศ เพราะมาตรการอนุรักษ์และจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำในทะเลหลวง มีอาจที่กระทำได้โดยรัฐใดรัฐหนึ่ง ความร่วมมือระหว่างรัฐต่าง ๆ โดยเฉพาะรัฐคู่ภาคี จึงเป็นสิ่งที่จำเป็นและสำคัญอย่างยิ่ง โดยความร่วมมือระหว่างรัฐนั้น อาจกระทำโดยผ่านองค์การระหว่างประเทศ เช่น FAO, องค์การประมงส่วนภูมิภาค หรืออนุภูมิภาคในบริเวณต่าง ๆ ที่รัฐแต่ละรัฐตั้งอยู่ หรือรัฐอาจร่วมมือกันในระดับทวิภาคีก็ได้ (อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายระหว่างประเทศ ค.ศ. 1982 มาตรา 118 และ 117 โดยลำดับ)

ความร่วมมือระหว่างรัฐคู่ภาคีตามความตกลงฯ ฉบับนี้ได้กำหนดเอาไว้ในอารัมภบทว่า ภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศตามที่ปรากฏอยู่ในอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. 1982 ให้รัฐทั้งปวงมีหน้าที่ที่จะนำเอามาตรการจำเป็นสำหรับการอนุรักษ์ทรัพยากรมีชีวิตที่เกี่ยวข้อง หรือร่วมมือกับรัฐอื่นในการนำเอามาตรการเช่นนั้นมาใช้

แก่คนชาติของตน⁵⁰ และในมาตรา 5 ได้มีบทบัญญัติเกี่ยวกับความร่วมมือระหว่างประเทศของรัฐคู่ภาคีต่างๆ ตามความตกลงฉบับนี้ และในมาตรา 7 ได้มีบทบัญญัติเกี่ยวกับความร่วมมือของประเทศกำลังพัฒนา

คำถามที่เกิดขึ้นก็คือ ภายใต้ความตกลงฉบับนี้ได้กำหนดให้รัฐคู่ภาคีร่วมมือกันในเรื่องอะไรบ้าง จากการศึกษาบทบัญญัติเกี่ยวกับความตกลงฯ ฉบับนี้ในมาตรา 5 (1) จะเห็นว่า ความตกลงฯ ฉบับนี้ได้กำหนดให้รัฐคู่ภาคีจะต้องร่วมมือกันในเรื่องต่างๆ ดังเช่น การร่วมมือกันในการนำความตกลงฯ ฉบับนี้ไปบังคับใช้ หมายถึงการนำเอาหลักการที่ปรากฏตามความตกลงฯ ฉบับนี้ไปบัญญัติเป็นกฎหมายภายใน รวมถึง การแลกเปลี่ยนข้อมูล รวมถึง พยานหลักฐานซึ่งเกี่ยวข้องกับกิจกรรมของเรือประมงเพื่อที่จะช่วยให้รัฐเจ้าของธงสามารถที่จะจำแนกเรือประมงที่ชักธงของตน ซึ่งตนได้รับรายงานว่าได้กระทำการฝ่าฝืนต่อมาตรการอนุรักษ์และจัดการระหว่างประเทศ เพื่อที่รัฐเจ้าของธงจะได้ปฏิบัติตามพันธกรณีตามมาตรา 3 ว่าด้วยเรื่องของความรับผิดชอบของรัฐเจ้าของธง⁵¹ รัฐคู่ภาคีจะต้องร่วมมือกันโดยเฉพาะระหว่างรัฐเจ้าของท่า และรัฐเจ้าของตามความตกลงฉบับนี้ มาตรา 5 (2) กรณีของความร่วมมือระหว่างรัฐเจ้าท่าและรัฐเจ้าของธงได้ทำการศึกษาไปแล้วในข้อ 3.2.2 เกี่ยวกับบทบาทและหน้าที่ของรัฐเจ้าท่า นอกจากนี้รัฐคู่ภาคีจะต้องทำความตกลงหรือการจัดทำความช่วยเหลือระหว่างกัน ทั้งในระดับโลก ภูมิภาค หรือนอนุภูมิภาค เพื่อที่จะสนับสนุนให้เกิดผลสำเร็จของ

⁵⁰ Preamble of the Agreement

“Further recognizing that under international law as reflected in the United Nations convention, all States have the duty to take, or to cooperate with other states in taking, such measures for their respective nationals as may be necessary for the conservation of the living resources of the high seas”

⁵¹ Article 5 (1) of the Agreement

The Parties shall cooperate as appropriate in the implementation of this Agreement, and shall, in particular, exchange information, including evidentiary material, relating to activities of fishing vessels in order to assist the flag State in identifying those fishing vessels flying its flag reported to have engaged in activities undermining international conservation and management measures, so as to fulfil its obligations under Article III.

เป้าหมายแห่งความตกลงฉบับนี้⁵² อันหมายถึง การกำหนดให้รัฐเจ้าของธงมีความรับผิดชอบ ต่อเรือประมงที่ชักธงชาติตนที่ทำประมงในทะเลหลวง รวมถึงการให้อนุญาตในการทำประมง โดยรัฐเจ้าของธงต่อเรือประมงที่ชักธงของตน ในขณะที่เดียวกันให้เสริมสร้างความร่วมมือ ระหว่างประเทศและสร้างความโปร่งใสโดยการแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับการทำประมงในทะเล หลวง

นอกจากรัฐภาคีจะต้องร่วมมือกันในเรื่องดังกล่าวแล้ว รัฐคู่ภาคีจะต้องร่วมมือกันในการหยุดยั้งเรือประมงที่ชักธงของรัฐที่มีใช้คู่ภาคีมิให้กระทำการฝ่าฝืนต่อมาตรการ อนุรักษ์และจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำในทะเลหลวง และจะต้องร่วมมือกันในการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างรัฐคู่ภาคีด้วยกันโดยตรงหรือผ่าน FAO เกี่ยวกับกิจกรรมของเรือประมงที่ชักธงของ รัฐที่มีใช้ภาคีของความตกลงฯ ฉบับนี้ (มาตรา 8(2)(3))

- กรณีที่รัฐคู่ภาคีเป็นรัฐกำลังพัฒนา

รัฐกำลังพัฒนานั้นเป็นประเทศที่สมควรได้รับความช่วยเหลือจากรัฐคู่ภาคี อื่น ซึ่งเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว และจากองค์การประมงในระดับภูมิภาค และอนุภูมิภาค รวมถึงจาก FAO เพื่อที่รัฐกำลังพัฒนาที่เป็นคู่ภาคีตามความตกลงฯ ฉบับนี้จะได้ปฏิบัติตามพันธ กรณีแห่งความตกลงฉบับนี้ได้เต็มที่⁵³

ความตกลงฯ ฉบับนี้ได้กำหนดให้คู่ภาคีจะต้องร่วมมือกันทั้งในระดับโลก ภูมิภาค และอนุภูมิภาค ตามที่เหมาะสมโดยความช่วยเหลือจาก FAO และองค์การระหว่าง

⁵² Article 5 (3) of the Agreement

The Parties shall when and as appropriate, enter into cooperative agreements or arrangements of mutual assistance on a global, regional, subregional or bilateral basis so as to promote the achievement of the objectives of this Agreement.

⁵³ Preamble of the Agreement

“Acknowledging the right and interest of all States to develop their fishing sectors in accordance with their national policies, and the need to promote cooperation with developing countries to enhance their capabilities to fulfil their obligations under this Agreement”

ประเทศ หรือองค์การส่วนภูมิภาค ในการให้ความช่วยเหลืออันรวมถึงความช่วยเหลือทางด้านเทคนิคต่อรัฐคู่ภาคีที่เป็นประเทศกำลังพัฒนาด้วย⁵⁴

การที่ความตกลงฯ ได้มีบัญญัติเอาไว้เช่นนี้ ก็เพราะว่าประเทศกำลังพัฒนา นั้นขาดแคลนเงินทุน และเทคโนโลยีที่ทันสมัย โดยเฉพาะเทคโนโลยีที่ใช้ในการควบคุม ตรวจสอบ และติดตาม (MCS) ที่จะต้องอาศัยเงินทุนและความเชี่ยวชาญทางเทคนิคที่ก้าวหน้าในการควบคุม ตรวจสอบ และติดตาม เรือประมงของรัฐกำลังพัฒนาที่ทำประมงในทะเลหลวง ซึ่งได้ฝ่าฝืนต่อมาตรการอนุรักษ์และจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำในทะเลหลวง การที่ความตกลงฯ ได้บัญญัติเอาไว้เช่นนี้นั้น จึงเป็นการเหมาะสมอย่างยิ่ง และเป็นการกระตุ้นและส่งเสริมให้ประเทศกำลังพัฒนาเข้าเป็นภาคีต่อความตกลงฯ ฉบับนี้มากขึ้นนั่นเอง

3.4 บทบาทและหน้าที่ขององค์การประมงในระดับโลก ระดับภูมิภาค หรือระดับอนุภูมิภาคตามความตกลงฯ

บทบาทและหน้าที่ขององค์การประมงทั้งในระดับโลก ภูมิภาคหรืออนุภูมิภาคเป็นหน่วยงานที่สำคัญในการใช้มาตรการในการอนุรักษ์และจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำในทะเลหลวง ด้วยเหตุผลสืบเนื่องมาจากบทบัญญัติของอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. 1982 มาตรา 118 ที่กำหนดเอาไว้ว่า ในการอนุรักษ์ทรัพยากรที่มีชีวิตในทะเลหลวงเป็นหน้าที่ของรัฐทั้งปวง ที่จะต้องให้ความร่วมมือกันในการกำหนดมาตรการในการอนุรักษ์ทรัพยากรที่มีชีวิตในทะเลหลวง รัฐต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการทำประมงเหล่านี้ ร่วมกันจัดตั้งองค์การประมงในระดับภูมิภาค หรือภูมิภาคตามความเหมาะสม

ความตกลงฯ ฉบับนี้ได้กำหนดบทบาทและหน้าที่ขององค์การประมงทั้งในระดับโลก ภูมิภาค หรืออนุภูมิภาคเอาไว้ 2 หน่วยงานด้วยกัน จึงจะขอทำการศึกษาต่อไปดังนี้

ก. บทบาทและหน้าที่ขององค์การประมงในระดับโลก ภูมิภาค หรืออนุภูมิภาค ตามความตกลงฯ

⁵⁴ Article 7 of the Agreement

The Parties shall cooperate, at a global, regional, subregional or bilateral level, and, as appropriate, with the support of FAO and other international or regional organizations, to provide assistance, including technical assistance, to Parties that are developing countries in order to assist them in fulfilling their obligations under this Agreement.

บทบาทและหน้าที่ขององค์การประมงในระดับโลก ภูมิภาค หรืออนุภูมิภาคตามความตกลงฯ ฉบับนี้ได้มีบัญญัติเอาไว้ในอารัมภบทว่า “ให้รัฐต่างๆ ที่มีได้เข้าร่วมในองค์การประมงทั้งในระดับโลก ภูมิภาค และอนุภูมิภาค หรือข้อตกลงใดๆ ให้เข้าร่วมกับองค์การประมงหรือข้อตกลงเช่นว่านั้น เพื่อที่จะมุ่งให้เกิดการปฏิบัติตามมาตรการอนุรักษ์และจัดการระหว่างประเทศ⁵⁵ และในมาตรา 5 (3) ได้มีการกำหนดเอาไว้ว่า “ให้คู่ภาคีเข้าร่วมในข้อตกลงที่เกี่ยวกับความร่วมมือ หรือการจัดทำความช่วยเหลือระหว่างกัน ทั้งในระดับโลก ภูมิภาค หรือทวีภาคี เพื่อที่จะทำให้วัตถุประสงค์ของความตกลงฯ ฉบับนี้บรรลุผล”⁵⁶ นอกจากนี้ในมาตรา 6 (4)(10) ได้มีการกำหนดให้ FAO ทำการแลกเปลี่ยนข้อมูลกับองค์การประมงทั้งในระดับโลก ภูมิภาค หรืออนุภูมิภาค⁵⁷ และในมาตรา 6 (11) กำหนดให้คู่ภาคีแลกเปลี่ยนข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการนำเอาความตกลงฯ ฉบับนี้ไปปฏิบัติโดยผ่านทาง FAO และองค์การ

⁵⁵ Preamble of the Agreement

“Calling upon States which do not participate in global, regional or subregional fisheries organizations or arrangements to join or, as appropriate, to enter into understandings with such organizations or with parties to such organizations or arrangements with a view to achieving compliance with international conservation and management measures”.

⁵⁶ Article 5(3) of the Agreement

The Parties shall, when and as appropriate, enter into cooperative agreements or arrangements of mutual assistance on a global, regional, subregional or bilateral basis so as to promote the achievement of the objectives of this Agreement.

⁵⁷ Article 6(4)(10) and Article 6(10) of the Agreement

6(4) FAO shall circulate periodically the information provided under paragraphs 1, 2, and 3 of this Article to all Parties, and, on request, individually to any Party. FAO shall also, subject to any restrictions imposed by the Party concerned regarding the distribution of information, provide such information on request individually to any global, regional or subregional fisheries organization

6(10) FAO shall circulate promptly the information provided under paragraphs 5, 6, 7, 8 and 9 of this Article to all Parties, and, on request, individually to any Party. FAO shall also, subject to any restrictions imposed by the Party concerned regarding the distribution of information, provide such information promptly on request individually to any global regional or subregional fisheries organization.

ประมงในระดับโลก ภูมิภาค หรืออนุภูมิภาค⁵⁸ อีกทั้งมาตรา 7 แห่งความตกลงฯ ฉบับนี้ได้กำหนดให้คู่ภาคีร่วมมือกันทั้งในระดับโลก ระดับภูมิภาค หรือระดับอนุภูมิภาค หรือระดับทวีปภาคีในการให้ความช่วยเหลือแก่ประเทศกำลังพัฒนาที่เป็นคู่ภาคีแห่งความตกลงฯ ฉบับนี้ เพื่อที่จะช่วยเหลือแก่ประเทศกำลังพัฒนาในการปฏิบัติตามพันธกรณีภายใต้ความตกลงฯ ฉบับนี้⁵⁹

ข. บทบาทและหน้าที่ของ FAO ตามความตกลงฯ

องค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ หรือ FAO เป็นองค์การระหว่างประเทศที่สำคัญอย่างมาก ภายใต้ความตกลงฯ ฉบับนี้ เพราะ FAO เป็นผู้ผลักดันให้เกิดความตกลงฯ ฉบับนี้ขึ้น ดังนั้นบทบาทและหน้าที่ของ FAO ตามมาตรา 6 ภายใต้ความตกลงฯ ฉบับนี้จึงได้กำหนดให้ FAO เป็นศูนย์กลางในการแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับเรือประมงของรัฐคู่ภาคี ตลอดจนข้อมูลอื่นใดเกี่ยวกับกิจกรรมการประมงของเรือประมงของรัฐคู่ภาคี อันรวมถึง เรือประมงของรัฐที่ใช้คู่ภาคีตามความตกลงฯ ฉบับนี้ด้วย FAO จะทำหน้าที่ในการจัดเก็บ รวบรวม และเผยแพร่ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเรือประมงของรัฐคู่ภาคี หรือองค์การประมงส่วนภูมิภาค หรืออนุภูมิภาคที่ร้องขอข้อมูลเช่นว่านั้นจาก FAO

คำถามที่เกิดขึ้นก็คือ ข้อมูลต่างๆที่เกี่ยวข้องกับเรือประมงนั้นได้แก่ข้อมูลในเรื่องอะไรบ้าง และในการแลกเปลี่ยนข้อมูลนั้นมีใครเกี่ยวข้องบ้าง เพื่อที่จะทำการศึกษาระเบิดดังกล่าวจึงขอนำเสนอตารางแสดงบทบาทและหน้าที่ของ FAO กับบทบาทและหน้าที่ของคู่ภาคีต่อ FAO ตามความตกลงฯ เพื่อที่จะได้ทราบว่าข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกันเรือประมง มีอะไรบ้าง และในการแลกเปลี่ยนข้อมูลนั้นมีใครเป็นผู้ที่เกี่ยวข้อง

⁵⁸ Article 6(11) of the Agreement

The Parties shall exchange information relating to the implementation of this Agreement, including through FAO and other appropriate global, regional and subregional fisheries organizations.

⁵⁹ Article 7 of the Agreement

The Parties shall cooperate, at a global, regional, subregional or bilateral level, and, as appropriate, with the support of FAO and other international or regional organizations, to provide assistance, including technical assistance, to Parties that are developing countries in order to assist them in fulfilling their obligations under this Agreement.

ตารางแสดงบทบาทและหน้าที่ของคู่ภาคีต่อ FAO กับบทบาท และหน้าที่ของ FAO ตามความตกลงฯ ฉบับนี้

บทบาทและหน้าที่ของคู่ภาคีต่อ FAO ตามความตกลงฯ	บทบาทและหน้าที่ของ FAO ตามความตกลงฯ
<p>1. บทบาทและหน้าที่ของคู่ภาคีตามมาตรา 6 (1) คู่ภาคีจะต้องให้ข้อมูลเกี่ยวกับเรือประมงแก่ FAO ดังต่อไปนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> ก. ชื่อของเรือประมง หมายเลขทะเบียน ชื่อเดิม (ถ้าทราบ) และท่าเรือจดทะเบียน ข. ธงชาติเดิม (ถ้ามี) ค. สัญญาณเรียกทางวิทยุระหว่างประเทศ (ถ้ามี) ง. ชื่อและที่อยู่ของเจ้าของ จ. สถานที่และวันที่ต่อเรือ ฉ. ชนิดของเรือประมง ช. ขนาดความยาวของเรือ <p>2. บทบาทและหน้าที่ของคู่ภาคีตามมาตรา 6 (2) คู่ภาคีจะต้องให้ข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับเรือประมง แต่ละลำที่คู่ภาคีได้มีการจัดทำบันทึกของเรือประมงแก่ FAO ดังต่อไปนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> ก. ชื่อและที่อยู่ของผู้ดำเนินการ (ผู้จัดการ) (ถ้ามี) ข. ชนิดของวิธีการทำประมง ค. อัตรากินน้ำลึก (moulded depth) ง. ความกว้างของเรือ (beam) จ. ขนาดตันกรอสของเรือ ฉ. กำลังของเครื่องยนต์ <p>3. หากมีการแก้ไขข้อมูลตามที่ปรากฏในข้อ 1 และ 2 ให้คู่ภาคีทำการแจ้งแก่ FAO โดยทันที (มาตรา 6 (3))</p>	<p>1. บทบาทและหน้าที่ของ FAO ตามมาตรา 6 (4)</p> <p>FAO จะต้องเผยแพร่ข้อมูลในข้อ 1 2 และ 3 ให้แก่คู่ภาคีทั้งปวง และหากได้รับการร้องขอของ FAO จะเผยแพร่ข้อมูลเช่นว่านั้นให้แก่คู่ภาคีที่ร้องขอข้อมูลเช่นว่า เป็นการส่วนตัว</p> <p>ในกรณีที่มีข้อจำกัดเกี่ยวกับเผยแพร่ กำหนดขึ้นโดยคู่ภาคี FAO จะต้องแสดงข้อมูลเช่นว่านั้นเมื่อได้รับการร้องขอเป็นการส่วนตัว ต่อองค์การประมงในระดับโลก ภูมิภาค หรืออนุภูมิภาค</p>

ตาราง (ต่อ)

บทบาทและหน้าที่ของคู่ภาคีต่อ FAO ตาม ความตกลงฯ	บทบาทและหน้าที่ของ FAO ตามความตกลงฯ
<p>4. บทบาทและหน้าที่ของคู่ภาคีตามมาตรา 6 (4) คู่ภาคีจะต้องแจ้งแก่ FAO โดยทันทีในกรณี</p> <p>ก. มีการเพิ่มเติมใด ๆ ในบันทึกของเรือประมง</p> <p>ข. มีการลบชื่อออกจากบันทึกของเรือประมง ด้วยเหตุผลดังต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. การที่เจ้าของเรือหรือผู้ดำเนินการสละสิทธิ์โดยสมัครใจหรือการไม่ต่ออายุใบอนุญาตให้ทำประมงแก่เรือประมง 2. การเพิกถอนใบอนุญาตให้ทำประมงที่ออกให้แก่เรือประมงตามมาตรา 3 (8) 3. ข้อเท็จจริงที่ว่า เรือประมงเช่นว่านั้นไม่ชักธงชาติตน 4. การทิ้งเรือ การปลดประจำการ หรือการสูญเสียเรือประมงเช่นว่านั้น 5. เหตุผลอื่นใดนอกเหนือจากกรณีข้างต้น <p>5. ตามมาตรา 6(6) ในการที่คู่ภาคีจะต้องให้ข้อมูลแก่ FAO กรณีที่คู่ภาคีได้ลบชื่อเรือประมงออกจากบันทึกของเรือประมง (ตามมาตรา 6(5)(ข)) คู่ภาคีเช่นว่านั้นจะต้องระบุเหตุผลตามที่ได้บัญญัติเอาไว้ด้วย</p> <p>6. บทบาทและหน้าที่ของคู่ภาคีตามมาตรา 6(7)</p>	<p>4. บทบาทและหน้าที่ของ FAO ตามมาตรา 6 (10)</p> <p>FAO จะต้องเผยแพร่ข้อมูลตามที่ปรากฏในมาตรา 6 (5) (6) (7) (8) และ (9) โดยทันทีแก่คู่ภาคีทั้งปวง และหากได้มีการร้องขอ FAO จะเผยแพร่ข้อมูลเช่นว่านั้นให้แก่คู่ภาคีที่ร้องขอ ข้อมูลเช่นว่านั้นเป็นการส่วนตัว</p> <p>ในกรณีที่มีข้อจำกัดเกี่ยวกับการเผยแพร่ข้อมูลที่ได้มีการกำหนดขึ้น โดยคู่ภาคี FAO จะต้องแสดงข้อมูลเช่นว่านั้น โดยทันที เมื่อได้รับการร้องขอเป็นการส่วนตัวจากองค์การประมงระหว่างประเทศ ภูมิภาค และอนุภูมิภาค</p>

ตาราง (ต่อ)

บทบาทและหน้าที่ของคู่ภาคีต่อ FAO ตามความตกลงฯ	บทบาทและหน้าที่ของ FAO ตามความตกลงฯ
<p>ก. ช้อยกเว้นใด ๆ ที่คู่ภาคีได้ให้แก่เรือประมงตามมาตรา 2(2) แห่งความตกลงฉบับนี้ รวมถึงจำนวนและชนิดของเรือประมงที่เกี่ยวข้อง และบริเวณทางภูมิศาสตร์ที่เรือประมงนั้นทำการประมงและ</p> <p>ข. ความตกลงใด ๆ ที่ได้มีการจัดทำขึ้นตามมาตรา 2(3) แห่งความตกลงฉบับนี้</p> <p>7. บทบาทและหน้าที่ของคู่ภาคีตามมาตรา 6(8)</p> <p>กรณีเรือประมงซึ่งได้ฝ่าฝืนต่อมาตรการอนุรักษ์และจัดการระหว่างประเทศ บทบาทและหน้าที่ของคู่ภาคีตามมาตรานี้แบ่งเป็น 2 กรณีคือ</p> <p>ก. กรณีเรือประมงที่ซักรงของตนที่ฝ่าฝืนต่อมาตรการอนุรักษ์และจัดการระหว่างประเทศ กรณีนี้คู่ภาคีจะต้องทำรายงานถึง FAO โดยทันที เกี่ยวกับข้อมูลทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมของเรือประมงที่ซักรงของตนซึ่งได้ฝ่าฝืนต่อประสิทธิภาพของมาตรการอนุรักษ์ และจัดการระหว่างประเทศ ในรายงานนั้นจะต้องจำแนกถึงเรือประมงหรือเรือที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนมาตรการต่างๆ ที่คู่ภาคีได้บังคับแก่เรือในกิจกรรมประมง รายงานที่เกี่ยวกับมาตรการที่กระทำไปโดยรัฐอาจอยู่ภายใต้ข้อจำกัดของกฎหมายภายในเกี่ยวกับความลับ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การไม่เปิดเผยถึงมาตรการที่ยังไม่ยุติ</p>	

ตาราง (ต่อ)

บทบาทและหน้าที่ของคู่ภาคีต่อ FAO ตาม ความตกลงฯ	บทบาทและหน้าที่ของ FAO ภายความตกลงฯ
<p>8. กรณีเรือประมงที่มีได้ชักรงของตนที่ฝ่าฝืนต่อมาตรการอนุรักษ์และจัดการระหว่างประเทศ คู่ภาคีจะต้องแจ้งให้รัฐเจ้าของธงทราบหากมีมูลเหตุอันควรเชื่อได้ว่า เรือเช่นว่านั้นเข้าร่วมในกิจกรรมซึ่งฝ่าฝืนต่อความมีประสิทธิภาพของมาตรการอนุรักษ์และจัดการระหว่างประเทศ และอาจจะแจ้งให้ FAO ทราบ หากเห็นว่าเหมาะสม คู่ภาคีจะต้องแสดงพยานหลักฐานสนับสนุนว่าได้มีการกระทำความผิดเกิดขึ้น และอาจแสดงพยานหลักฐานเช่นว่านั้นแก่ FAO ก็ได้ FAO จะต้องเผยแพร่ข้อมูลเช่นว่านั้น จนกว่ารัฐเจ้าของธงจะได้อสอบสวนต่อข้อกล่าวหาและพยานหลักฐานที่ได้รับหรือเจ้าของธงอาจทำการคัดค้านต่อกรณีดังกล่าวก็ได้</p> <p>9. บทบาทและหน้าที่ของคู่ภาคีตามมาตรา 6(1) คู่ภาคีจะต้องแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับการนำเอาความตกลงฯ ฉบับนี้ไปบังคับใช้โดยผ่าน FAO และองค์การประมงระดับระหว่างประเทศ ระดับภูมิภาค และอนุภูมิภาคที่เหมาะสม</p>	

3.5 การระงับข้อพิพาทตามความตกลงเพื่อส่งเสริมให้เรือประมงปฏิบัติตามมาตรการอนุรักษ์และจัดการทรัพยากรในทะเลหลวง

โดยหลักการในทางกฎหมายระหว่างประเทศแล้ว หากมีข้อพิพาทหรือการโต้แย้งสิทธิของรัฐสมาชิก เกิดขึ้นเกี่ยวกับการนำเอาสนธิสัญญา หรืออนุสัญญาระหว่างประเทศ มาปฏิบัติหรือใช้บังคับในระหว่างรัฐสมาชิกด้วยกัน การระงับข้อพิพาทจะต้องเป็นการระงับข้อพิพาทโดยสันติวิธี สนธิสัญญา หรืออนุสัญญาระหว่างประเทศต่างๆ จึงมีการกำหนดวิธีการระงับข้อพิพาทเอาไว้ หลากหลายวิธีด้วยกัน ไม่ว่าจะเป็นการระงับข้อพิพาทโดยสันติวิธีใดๆ ที่คู่กรณีเลือก การระงับข้อพิพาทที่ไม่มีผลเชิงบังคับ ซึ่งก่อให้เกิดคำตัดสินผูกพัน การระงับข้อพิพาทที่มีผลเชิงบังคับ ซึ่งก่อให้เกิดผลผูกพัน ความตกลงฉบับนี้ ได้กำหนดวิธีการระงับข้อพิพาทเอาไว้ในมาตรา 10 โดยมีการกำหนดวิธีการระงับข้อพิพาทเอาไว้ 3 ประการด้วยกัน ดังนี้

3.5.1 การระงับข้อพิพาทโดยการปรึกษาหารือ

การระงับข้อพิพาทประการแรกตามที่ปรากฏในมาตรา 10 (1) ได้บัญญัติเอาไว้ว่า “คู่ภาคีอาจทำการปรึกษาหารือกับคู่ภาคีอื่นๆ เกี่ยวกับข้อพิพาทอันเกี่ยวกับการตีความหรือการบังคับใช้บทบัญญัติแห่งความตกลงฉบับนี้ เพื่อหาข้อแก้ไขที่ทั้งสองฝ่ายพึงพอใจโดยเร็วที่สุดเท่าที่เป็นไปได้”⁶⁰ การระงับข้อพิพาทในกรณีแรกนี้เป็นการระงับข้อพิพาทโดยการปรึกษาหารือระหว่างคู่ภาคีด้วยกัน บางครั้งการปรึกษาหารือกันก็ดูจะเป็นสิ่งที่เหมาะสม หากรัฐคู่ภาคีปรึกษาหารือซึ่งกันและกันในการหาทางแก้ไขปัญหาหรือข้อพิพาทร่วมกัน

3.5.2 การระงับข้อพิพาทที่ไม่มีผลเชิงบังคับ ซึ่งจะก่อให้เกิดคำตัดสินผูกพัน (Noncompulsory Procedures for the Settlement of Dispute)

พันธกรณีของรัฐในการระงับข้อพิพาทนั้นนอกจากจะระงับข้อพิพาทโดยสันติวิธีโดยการปรึกษาหารือเพื่อหารือระหว่างคู่ภาคีระหว่างกัน เพื่อหาข้อแก้ไขที่จะยุติข้อพิพาทโดยเร็วที่สุดแล้วการระงับข้อพิพาทของรัฐคู่ภาคีตามความตกลงฉบับนี้ได้มีกำหนดให้เป็นพันธกรณีของรัฐคู่ภาคีที่จะต้องระงับข้อพิพาทโดยสันติวิธี ไม่ว่าจะโดยการ

⁶⁰ Article 9(1) of the Agreement

Any Party may seek consultations with any other Party or Parties on any dispute with regard to the interpretation or application of the provisions of this Agreement with a view to reaching a mutually satisfactory solution as soon as possible.

เจรจา การสอบสวน การใช้คนกลาง การไกล่เกลี่ย อนุญาโตตุลาการ การระงับข้อพิพาททางศาล หรือการระงับข้อพิพาทโดยสันติวิธีอื่น ตามแต่รัฐนั้นจะเลือก หากข้อพิพาทมีอาจะระงับลงได้โดย การปรึกษาหารือระหว่างคู่ภาคีด้วยกัน ภายในระยะเวลาอันเหมาะสม⁶¹ การระงับข้อพิพาทในกรณีนี้เป็นการระงับข้อพิพาทที่ไม่มีผลเชิงบังคับซึ่งจะก่อให้เกิดคำตัดสิน ผูกพัน เช่นเดียวกับหลักกฎหมายระหว่างประเทศ ดังที่ปรากฏในกฎบัตรสหประชาชาติ⁶² หรือในอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. 1982⁶³

3.5.3 การระงับข้อพิพาทที่มีผลเชิงบังคับซึ่งจะก่อให้เกิดคำตัดสินผูกพัน

(Compulsory Procedures for the Settlement of Dispute)

พันธกรณีของรัฐคู่ภาคีตามความตกลงฯ ฉบับนี้อีกประการหนึ่ง... คือ การระงับข้อพิพาทระหว่างรัฐคู่ภาคีที่มีผลเชิงบังคับซึ่งจะก่อให้เกิดคำตัดสินผูกพัน ซึ่งเป็นไปตามมาตรา 287 แห่งอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. 1982 กล่าวคือวิธีการระงับข้อพิพาทในกรณีนี้อาจใช้วิธีการระงับข้อพิพาทโดยการนำข้อพิพาทเช่นว่านั้นสู่คณะพิจารณาระหว่างประเทศว่าด้วยกฎหมายทะเล ศาลยุติธรรมระหว่างประเทศ หรืออนุญาโตตุลาการ เป็นต้น

⁶¹Article 9(2) of the Agreement

In the event that the dispute is not resolved through these consultations within a reasonable period of time, the Parties in question shall consult among themselves as soon as possible with a view to having the dispute settled by negotiation, inquiry, mediation, conciliation, arbitration, judicial settlement or other peaceful means of their own choice.

⁶² Article 33(1) of the United Nations Charter

The parties to any dispute, the continuance of which is likely to endanger the maintenance of international peace and security, shall, first of all, seek a solution by negotiation, inquiry, mediation, conciliation, arbitration, judicial settlement, resort to regional agencies or arrangements, or other peaceful of their own choice.

⁶³Article 279 of the United Nations Convention on the Law of the Sea

States Parties shall settle any dispute between them concerning the interpretation or application of this Convention by peaceful means in accordance with Article 2, paragraph 3, of the Charter of the United Nations and, to this end shall seek a solution by the means indicated in Article 33, paragraph 1, of the Charter.

ความตกลงฉบับนี้ได้กำหนดว่า “ในกรณีที่มีอาชญากรรมจับข้อพิพาท หากรัฐคู่ภาคีทั้งปวงยินยอมให้นำข้อพิพาทนั้นเสนอต่อ ศาลยุติธรรมระหว่างประเทศ คณะพิจารณาจะระหว่างว่าด้วยกฎหมายทะเล หรืออนุญาโตตุลาการ ในกรณีที่การระงับข้อพิพาทเช่นนั้นล้มเหลว รัฐคู่ภาคีจะต้องดำเนินการปรึกษาหารือและร่วมมือกันที่จะหาทางระงับข้อพิพาท โดยอาศัยกฎเกณฑ์ระหว่างประเทศเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์น้ำ

ความตกลงฯ ฉบับนี้ได้กำหนดวิธีการระงับข้อพิพาทเอาไว้ 3 ลักษณะข้างต้น ให้คู่ภาคีเลือกใช้วิธีการระงับข้อพิพาทตาม เมื่อเกิดข้อพิพาทที่เกี่ยวกับการตีความหรือการนำบทบัญญัติแห่งความตกลงฯ ฉบับนี้ไปบังคับใช้ โดยยึดหลักวิธีการระงับข้อพิพาทโดยสันติวิธี